

[Afghanistan Digital Library](#)

adl0430

<http://hdl.handle.net/2333.1/tjq2c74>

This is a PDF version of an item in New York University's Afghanistan Digital Library (<http://afghanistandl.nyu.edu/>). For more information about this item, copy and paste the "handle" URL above into a web browser.

When referring to or citing this item please use the "handle" URL and not this document or the URL from which you downloaded it.

All works presented on New York University's Afghanistan Digital Library website are, unless otherwise indicated, in the public domain. The images available on this website may be freely reproduced, distributed and transmitted by anyone for any purpose, commercial or non-commercial.

NYU Libraries, Digital Library Technical Services, dlts@nyu.edu

۷

حکیم سبب نشر این رساله

بعد از آنکه بنده الله و آقا^ی سرو رجویا^ی از
طبع مجله مذا جات حضرت^ی خواجہ عبد الله انصاری^ی
فراغت حاصل نمودیم^ی چنان حاجی محمد عظیم خان^ی
هو اتنی که از دیر زمانی در صدد دستیابی مکمل رساله
هزارات با برگات هرات بوده و به طبع و نشر آن تماشیل
قلبی داشتند، معاونت خود را در انتساب این رساله
با باب اصرار داشته و اینک بعون اللہ ^{تعالیٰ} در طبع
آن آقدام ورزیدیم و ضمناً بعض مردم^ی بدانیم
هرات از شهر های فدیعی و مشهور^ی بعلای آریاست^[۱]
در این حدود دیگری صوبه^ی آریا^ی بسیار شهرها بوده
که ناید در این هرات و مشهد نباشد، و شک نیست شهر
هرات که شرقیها اورا^ی هری^ی میگویند - تردد
یو تایان بنام^ی آریا^ی هو سوم بوده اما یقین نشده
است کدام شهر^[۲] آرب^ی کفته می شده است، فرار
کفته (آرین) مورخ پایتخت (آریا) (آرتا کوانا) به
کدام گان^ی بوده دو شهر دیگر^ی سکندریه^ی و
آخابه^ی و هم یکی (کندکی) است و مسلم نیست از بینها
کدام یک هرات است - فرار بیان (پاری) مورخ

ب

شهر] او تا گواها [پایتخت آریا عبارت از شهر فوشنگ است
 ا بن عقیل (یو شنگ) نوشه که از هرات به فاصله یک
 هزار ۱ است و بسرحد دریای هر برود است [فعلا در
 جنو بی زندگان علاقه غوریا ن آتا را ین شهر
 موجود است] اینی مورخ هم این را تأیید کرده که
 (ارقا گواها) همین شهر فوشنگ است و شهر سکندر یه
 شاید شهر فراه باشد و آریا همین شهر هرات است
 ولی فراه از حدود آریا خارج است باری بقول
 (بلو تارق) مورخ شهر فراه را سکندر اعظم بنانموده
 و از «آریا» بهند بهمین راه میرفته اند .

بهر صورت مسلم شد که هرات از صوبه های تهایت
 قدیعی است «آرین» مورخ هم عقیده دارد که هرات
 قبل از سکندر اعظم بناده و میگوید سکندر اینقدر
 مجال پیدا نکرد که در این سر زمین سر از نو شهر
 بسازد - اینطور هم شده که فا تحین مقدونیه بهر جا
 حیر سیدند شهر های سابق را نهای نومی گذاشتند .
 صاحب روشة اصفهانی نویسد - هرات از شهرهای
 عظیم قدیم است و یادشاها ن ذی شوکت در این مقام
 اهتمام نموده و مقر خود داشته چنانکه از فحوای
 این و باعی معلوم میشود :-

ج

لهراسب نهاده است هری زا بنیاد * کشتن اسب بر او بنای دیگر بنها د
یهمن پس از عمارت دیگر کرد * اسکندر ر ویدش همه داد بند

☆ (عرض مقصود) ☆

چون غرض از طبع و نشر این رساله تاریخ و تشریح
حالات بزرگان و مشایخ و اکابر دین میین اسلامی
 Hustend که در این سر زمین غنوده اند — لذا تاریخ
هرات از سابق و خصوصاً از زمانی که دیانت اسلامی
در این خطه شیوع پیدا نموده واستیلای مسلمان‌ها
و تسلط عرب بو جود آمده بود هم تذکار میگردد
صاحب فتوحات اسلامی بنا بر قول صحیح میتویست —
در سال (۲۳) از هجرت — بد و ره خلافت حضرت
عمر فاروق (رض) خراسان فتح شد در همان زمان
(بزدجرد) که از تهاجم عساکر مسلمین هنوز یمت دیده بود
در مر و پناهنده شد و در آنجا آتشکده بنا کرد و فارس
و امجد دا بر علیه حکومت عرب بشورانید، حضرت عمر و
(احنف بن قیس) را که صاحب او ائم بود به خراسان عازم
فرموده و بالشکر زیاد خراسان را که فتنه و از راه
(طبیعت) بهراحت عازم و به غلبه هرات را فتح کردند
و [صحاری عبدی] را حکمران هرات نمودند — ولی

د

بعد از شهادت حضرت عمر (رض) اهل خراسان مخالفت
 نموده بودند (عبدالله بن حازم) برای فتح هرات
 آمد و لی با ابن (عامر) که والی این ولایت بوده
 مصالحه نموده و هرات را در تحت استیلا آورده بودند—
 گویا نشست دیانت اسلام در هرات بد ورث خلافت
 حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنده گفته می شود—
 و بعدها در دوره خلفاء سوم و چهارم و بنی امية
 و بنی عباس هم سلطه عرب در این دلا و جود داشته
 و سلاطین نامداری که بعدها از سامانی ها و سلجوقی
 هاقدرت یافته اند هم مربی دیانت اسلامی بوده
 اند مگر عظمت هرات در این دوره اخیر بزرگ (امیر
 قیمور گرگان) و خصوص هنگام سلطنت امیر شاه رخ بوده
 این پادشاه عظیم الشان مرک سلطنت خود را ولایت هرات
 قرار داده و آثار تاریخی مهمی نسیت بعال دیانت پیر و ری
 خود باقی گذاشت که غرض از تعمیر مصلای هرات است •
 صاحب روضه الصفا تو ضیح میدهد که در سال ۸۱۱ شاه رخ
 هیرزا از سمرقند عودت فرمودند بعمارت باخ سفید وارد و
 بنای هدر سه شریف خانقاہ معارف یتاد در شمالی قلعه اختیا ر
 الدین باتما ر سید و مدرسه مهد علیا قمیر گوهر شاد
 آغام آن رش ظاهر است

—۵۰—

در سال ۸۵ این پادشاه معارف درست و فاتیاقه است .
 عقصو د اینکه چون سلاطین تا مدار سعادت کرد از
 در زمان سلف هر بی علم و عرفان و معاون اهل فضل و
 ایمان بوده اند مزیداً در هر ات اهل علم و از رگان
 دین قیام داشته و به فیض امداد اندی رسیده اند زیرا
 سعادت دین و دنیا از علم حاصل است و تعمیم علوم
 دینی در این سرزمین فوق التصور بوده است .
 حضرت یعنی هرات خواجه عبد الله انصاری (رحمه الله علیه) مینفر مایند : (حق تعالیٰ خواست که قادر خود
 قمايد عالم را آفرید - و خواست که خود را نماید آدم
 و آفرید) البته کما نیکه صفت حییقی آدمیت را دارا یند
 همین در ویشان و مشایخ و بزرگانند که در پی حقیقت
 یو دند و به اصول حق طریقت .

[طریقت چیست؟]

التعظیم لا مر الله؛ ولا الشفقة على خلق الله - این مردان
 راه خدا بودند که بد اوامر و نواهی الهی اطاعت
 و تعظیم و بخلق الله شفقت و مرحمت داشته اند بدین یعنی
 است رفتار این بزرگواران سرهش بزرگی است
 باآن کسانیکه بخواهند به اسلام میت و انسا نیت حقیقی

و

واصل گر دند چه او شا نند که متصف بهمه صفات نیک
بوده بهر کس نیکی را یسند یده اند - و از بدیها دست
کشیده اند بی عمل نبو دند - و فریفته عمل نبو دند هال
و اعارت دانستند و طاعت را غنیمت شک را گذاشتند ؟
و یقین را در یافتنند ؛ و با الجمله با حق بصدق ، با خلق به
الصف ، بادر و بستان با خلاص ؛ باد و سلطان به انصیحت
با دشمنان بحملم ، و با عالمان بتو افع بو ده آنچه بخود
قه پسند یدند بدیگری هم راضی نگردیدند ؛ بلکه تنها در
حق بنی نوع انسان این رعایه را صرف نگردند بتمام
کاینات و بهمه صنوف حیو ایات جاده انصاف و وعد الت
بیموده و از راه هر و ت عدد و لغفر موده اند *

ع ارف شهیر شرق حضرت شیخ سعدی علیه الرحمه میفر ما ید
ظریقت بجز خدمت خلق نیست * بگفتار و عما هود لق نیست
و باز از صفات نیک و شفقت مردان را هظریقت حکایت
میفر ما یند ! -

یکی سیرت نیک مردان شنو * اگر نیک مردی و فرزانه رو
که شبی ز حانوت گندم فروش * بدده بردا نبان گندم بدوش
فگه کرد موری در آن غله دید * که سرگشته هرجانبی هید و ید
بوزحمت بر او شب نیارست خفت * بما و ای خود بازش آورد گفت
حروث نباشد که این مور ریش * پراکنده گردانم از جای خویش

ز

درون پر ا کنده گان جمعدار * که جمعیت باشد از روز گار
 چه خوش گفت فردوسی یا کزاد * کهر حمت بر آن تربت پاک با د
 حیازار موری که دانه کش است * که جان دارد و جان شیرین خوش است
 سیاه اندر و ن باشد و سنگدل * که خواهد که موری شود تنگدل
 گرفتم ز تو ناتوان آر بسیست * توان اتار از توهم آخر کیست
 در خاتمه به تقریب اینکه مدفن اولیاء کبار و مرقد درویشا ن
 تا مدار در این مجله قید و به ار باب بسیرت *
 و اراد تمندان به اهل طریقت موضع و نمودار می
 گردد ، امید است استغافت از خداوند متعال به برگت
 این بزرگان خجسته خصال فرموده به اعمال
 و افعال مردان راه حقیقت پیر وی وازن نظر اخلاق و
 ارادت و شیوه و فاو صمیمیت در این مرحله قد ه
 بگذارند تا فایده دارین را حاصل بدارند .
 (عبدالکریم احراری)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ زِيَارَتَهُ أَقْدَالَ الْأَوْلَيَا وَسَبِيلَةً
 بِحَصْوَلِ هَنَاءِ صَدَائِعِهِ وَالصَّاوِرَةِ وَالسَّلامَ عَلَى سَيِّدِ الْأَئِمَّا
 وَالْأَوْتَادِ - وَعَلَى آلِهِ وَاصِحَّابِهِ صَلَوةُ دَائِمَةٍ تَامَّةٍ
 نَّلَى يَوْمِ النَّبَادِ - أَمَانَةٌ فِي قَوْلِ الْمَدَاعِي لِدَوَامِ
 الْحَفْرِ فِي السَّاعَاتِ الْجَنَاحِيَّاتِ خَلَقَ اللّٰهُ عَبْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ
 أَنْجَسَتِي الْمُشْتَورِ بَيْنَ كُلِّ لَا تَظَاهِرُ صَلَيلَ الدِّينِ الْوَاعِظِ
 أَنْتَهُ اللّٰهُ تَعَالَى فِي أَنْهَا مَهْمَاتُهُ وَتَلِكَ حِرَامَهُ يَقْبِلُهُ
 دُعَاؤُهُ وَحَاجَاتُهُ شَعْرٌ (۱) هَبَطَتِ الْيَكِ منَ الْمَحْلِ الْأَرْفَمِ
 وَرَقَاءُ ذَاتِ تَهْزِيزٍ وَتَمَاعِنٍ : بَاشَارَتْ عَالَى جَنَابَ شَرِيفَتِ
 هَآءَ بِحَقِيقَتِ اِبْرَاهِيمَ بْنِ شَرِيعَةِ مُحَمَّدِي وَمَعِينَ سَنَتِ اَحْمَدِي
 لَازَ الْعَلِيَّهُ صَلَواتُ الْاَبْدَى وَارْدَشَدَهُ كَهْدَرِيَّهُ يَهُ

(۱) این شعر مقتبس است از قصیده شیخ الرئیس معنی آن چنان
 است که نازل شده است بسوی تو از جای بلند و رقاء که نام
 عشقه است که صاحب عز و جاه است

سر بر هما یون و مجلس عالی مبارک و میمون حضرت
 خلافت بنادیا د شاه اسلام ناظر امور امام ظل الله
 علی مفارق اهل الاسلام منقد الرعایا من مضائق حراث
 از مان ناشر العدل و الاحسان باسط بساط الامن والا مان قام
 موادظلم والطفیلان المستعين من عواطف الملك المستعان
 السلطان ابن سلطان غیاث الدین والدین سلطان لا عظم
 ابو لفتح سلطان ابوسعید کور گان [۱] خلد الله تعالی ملکه و سلطانه
 ذکر مزارات مبارکات قبة الاسلام هرات فیضت علی
 اقطافها [۲] سجال [۳] البرکات میگذشت فرمان رفیع عالم
 مطیع شرف نقادیافت که شرح مرآقداولیناء گرام و
 آکا بر عظام که درین خطه مدفونند در جزوی مصبوط
 و مندرج گردد و بشرف مطالعه نواب کامیاب بنو عی
 که هوجج معرفت نام و نشان باشد مفید خاص و عام
 گردد؛ امثالاً بحکم الرفیع این رساله در سلک نثر و
 و شته تحریر مصبوط ساخته شد، و بعض خدام سیهر مقام

(۱) کور گان بالضم و واو معروف وراء مهمله موقف
 و کاف دوم فارسی آنکه از جانب مادر هم بادشاه زاده
 باشد و یا نسبت دامادی بیاد شاه داشته باشد .

(۲) اقطاف جمع قطف میوه چیده [۳] سجال بالكسر
 جمع سجل بمعنى دلو .

و سائیده و باين مقام مجد داخو در ابه سلسله دعا گويان
 هندرج گر دايند رجاء و اتفاق که نظاره قبول حجا به
 با و گذاه ايوان فلك اشتباه حضرت خلافت پناه شود و
 بميا من عواطف مطليع من عتبه عليه من اکام دو گيتنى حاصل
 آيد ذالك فضل الله يوتىه من يشاء و منه الابتداء و الانتهاء
 اما بعد در خبر است از حضرت یغمص صلی الله عليه وسلم
 که روز قيامت شخصی از حسنات نا اميد ما نده باشد
 حضرت حق سبحانه و تعالی فرماد: ای بنده فلا ندانشمند
 را در دنیا ميشناختن گويد ميشناختم حضرت حق سبحانه و تعالی^۱
 خطاب فرماد که ترا ابوی بخشیدم، سید الطائفه
 ابو لقاسم چنید بغدادی قدس سره فرمود که حکایت پیران
 و احوال ایشان دل مریدان را تربیت و قوت بخشد و
 پير طریقت و شیخ الاسلام این امت ندیم حضرت با رئی
 حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس الله اعزیز فرمود
 که از هر پیری سخنی یاد گیرید و اگر نتوانید نام ایشان را
 یاددارید که بعمر خود بهره یابید و این کتاب مشتمل
 است بر يك مقدمه و سه باب و خاتمه .

— مقدمه در رفتن بنز يارت اوليناء الله وقواید آن —
 بدان که زیارت کردن مزارات و مرقدان اولیناء الله و علماء
 و اتقیاء و صلحاء و بد ران و ما دران و سایر مومنان

حستحب است و بهترین روز ها برای زیارت کردن روز
 پنجشنبه و جمعه و شنبه و دوشنبه است اما روز جمعه بعد
 از نماز و روز پنجشنبه و شنبه پیش از طاوع آفتاب و
 در روز دوشنبه اول روز اوی بود و آورده اند که
 د شب جمعه و تمام روز جمعه و روز پنجشنبه و روز
 شنبه و دوشنبه اموات از حال زائیران و قوف
 عیباً بند و هم چنین در شب عیدین و باقی لیالی متبرکه
 خصوصاً در شب بر ات هرگاه کسی خو اهد بزیارت رو د
 مستحب است که اول و خود کند و در خانه دو رکعت نماز
 بگذارد؛ و در هر رکعت فاتحه الکتاب یکبار و آیت
 اکثر سی یکبار و سوره اخلاص سه بار بخواند و نواب
 آن را امیدت بخشد و متوجه قبرستان شود و در راه
 بما لا یعنی اشغال نه نماید و بسکون و آهستگی رو د؛ چون
 بمقبره و سید نعلین از یاری کند و پیش روی مدت به میشیند
 بعد ازان بگوید السلام علیکم یا اهل الدیار من المؤمنین و
 المسلمين رحم الله المتقدمین منکم والمتاخرین من ائمۃ الائمه
 سلف و نحن لكم تبع و ان انشاء الله بکم لا حثون السلام على
 اهل لا آله الا الله محمد رسول الله و اگر در گورستان کفار
 یا اهل اسلام مختلط باشند بگوید السلام على من اتبع الهدى
 و سوره فاتحه و آیة الكرسي و یازده با رسورة اخلاص

و آیه کریمہ فلله الحمد رب السموات و رب الارض
 رب العالمین وله الکبر یاء فی السموات و الارض و هو
 العزیز الحکیم بخواند و درخواندن سورۃ یسین شریف
 و سورۃ تبارک شریف آثار بسیار وارد است . روایت
 شده است که ایستاده دعا کردن اولی است [مسئله] در
 کفا یه آورده است که بر قبور بوسهان نند [مسئله] در
 گورستان خواب کردن مکروه است (مسئله) آماز در
 مقبره گذاردن مکروه است و قنیکه قبر در زیش روی
 وی باشد و اگر قبر در پس پشت وی باشد و یا چندان
 از زیش روی وی دور باشد که اگر شخص در آن محل
 بگذرد کراحت نداشته باشد با کی نیست و اگر میان قبر
 و مصلی دیوار یا حائیلی باشد هیچ کراحت ندارد (مسئله)
 مکروه است در گورستان بول و غایط کردن و بر قبر
 نشستن و پای بر قبر نهادن و گورستان را راه ساختن
 و همچنان طعام خوردن و خنده کردن در مقابر زیر اکه
 آنجا محل اند و ه و حزن و فکر در امور آخرت است
 اینها که بیان نمودیم روایت فقهای مجتهدین مذهب حضرت
 امام اعظم ر حنمه اللہ علیہ بود و منشأ و مأخذ آن از سنت
 حضرت سید ابرا و اثار سلف است بدانکه فعل و قول
 حضرت نبوت شعار و سید ابرا ر حملی اللہ علیہ وسلم بن

استحب ب زیارت قبور وارد است؛ اما فعل آنحضرت صلی الله
علیه و علی آلہ و اصحابه و سلم چنانچه بصحت یادو سنت بر و ایت
ابو موسی بن میر صلی الله علیه و سلم در آخر عمر شریف
شبی از حجره مبارکه بیرون رفته به گورستان بقیم نزویه
فرموده و اهل گورستان را زیارت کردند و چندان
دعا و خیر در حق ایشان به تقدیم رسائی نمودند که راوی گرید
با خود گفتم چه بودی که از اهل این گورستان دو دمی؟ و
در کتب اسانید و سیر آورده است که حضرت سید المرسلین
و خاتم النبیین صلی الله علیه و سلم در آن سال به غزوه بتی
لحسان رفت و بودند بمنزل عسفان^(۱) رسیدند؛ و در آخر
قبر پدر و مادر خود را شناخته زیارت کردند و آن مقدار
گریستند که هم جموع اهل ویاران خود را بگردید و در
آوردند؛ اما قول یغمیر صلی الله علیه و سلم اینکه حضرت
امام محمد غزالی قدس سرمه به سند خود را ایت کرد
از حضرت بی بی عایشه صدیقه رضی الله تعالی عنهم که

(۱) عسفان مو ضعیست دو مرحله دور از مکه معظمه بطرف
مدینه علی صاحبها التحیده بدانکه این قول خلاف کتب حدیث است
در کتب حدیث وارد شدست که آمنه والد حضرت رسول
صلی الله علیه و سلم در مقبره حججون مدفن است و عید الله
والدشان در مدینه مشرفه میباشد والله اعلم.

و سول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند که هیچ مردی
 قبای شد که بزر یا رت برادر مسلمان خود رود و یا شفرا و
 به نشیند الا که اگر صاحب قبر مسلمان باشد با او انس
 گیرد؛ و از ابو هریره رضی الله عنہ فرمود یست که گفت
 و سول الله صلی الله علیه وسلم چون بگذرد مسلمان بر
 سر قبر مسلمانی و بر آن سلام کند خواه شناسایشند خواه ناشناس
 ا لبته صاحب قبر جواب آنکس را بگوید و در اخبار
 به بنوت پیوسته که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
 وسلم فرموده اند که عرض کنند؛ اعمال بندگان را در
 در و زیجمعه اعمال بندگان را عرض کنند به پیغمبران
 و پدران و مادران ایشان پس از عمل نیک ایشان شاد میشوند و از نیکوئی
 فرزندان سفیدی ایشان زیاده می شود؛ و دیگر روایت
 شده است بد رستیکه عملهای شما بآن را عرض کنند بخوشیان
 و فرزندیکان شما اگر حسنات به بینند شاد او اگر سیناث بینند
 علوی می شوندو میگویند بار خدا یا نمیران ایشان را
 تا تو به کنند و راه را است یا بند و از فحوایی بسیاری از
 ا خبر و آثار و حکایت صلحان محقق میگردد که اموات
 از احوال احیا خبر می یابند و بزر یاریت یاران و دوستان انس
 حاصل میکنند و از بعضی ثقایت فرمود یست که روح زائیران

را نو و عمل بیشتر است و ارواح اصحاب قبور را انوار
 تجلیات را بانی بیشتر هر گاه که احیا باز یاری اموات رو نماید
 ارواح ایشان با یکدیگر مقابله شوند و آنوارشان
 بهم پیوسته گردیده آئینه نفع زندگان به مردم گان و
 از مردم گان به زندگان بر سد، و مرشد اطرافیه
 و الحقيقة شیخ شهاب الدین شهروردی قدس سرور در
 کتاب عوارف المعارف آورده است که ارواح در بر زنخ
 و محل خود همواره در جو لان میباشند و احوال و
 اوضاع ایشان را معلوم میکنند و از عالم قدس نیز استفاده
 عینما یندو غرض از ایراد این کلمات این است که زیارت
 قبور را منافع بیشمار است و اگر صاحب قبر از ابراد و
 اهل عمر فان باشد هر چه زائیر باو بگوید جو اب یکوید
 و اگر زائیر اهل دل و صاحب کشف باشد شعور پیران
 حاصل کند و ازان که تگوی خبردار شود (مشهور راست)
 که شیخ ابو اسحق رومی قدس سر شاگردی داشت که صحیح
 بخاری شریف برای او مینحو اندھنوز تمام نشده بود که
 شیخ را فابض اجل بقبض روح قیام نموده در حالت نزع
 ایشان شاگرد گفت شیخا تو رخت زندگانی بر می بندی و
 قرائت درس من در میدان عائد صلاح چیست شیخ گفت با کی
 نیست هر روز وقت درس خواندن بیار بیش روی منه

به نشین و درس میخوان شاگردان منوال کار کر دهر گاه
غلط بخواهندی شیخ رحمة الله عليه از قبر تلقین صواب
فرمودی تابو فتیکه کتاب تمام شد (بدانکه) قرآن شریف خواندن
در قبر مسلمان نان بقول امام محمد شیبانی رحمة الله عليه سرآ و جهراً
جائز است وقوای برایین قول است اگر خوانند و نواب قراءت
خود را بعیدت باخشد نفع آن و فیض آن بی شبیه بیمیت
و سد مؤید این قول آنکه درصیاح آورده است
که ییغمبر صلی الله علیه وسلم بود و قبر بگذشت و
پتو و نبوت معلوم است که ایشا را عذر ایاب میکنند
دو شاخ سبز را طلب نمود هر یک را از آن در
قبر فرستادند و فرمودند که تخفیف عذر ایاب شد
از ایشان مادا میکه این دو شاخ سبز باشند و
خشتک نشوند چون مقرر است که شاخ سبز ذکر خدای را میگوید و
چون خشتک شود از ذکر باز میماند هرگاه ذکر نبات نفع
عیر ساند بمرده پس معین است که تلاوت قرآن
از مومن و حد نافع و موثر خواهد بود (فایده)
در بعضی کتب معتبره دیدم که مستحب است بمساجد
قدیم و مقابر کریمه و صوامع و خلوات اکابر والیاء
وقتن و بصدق دل از انجا فیض گرفتن چه بصحت رسیده
است که ییغمبر صلی الله علیه وسلم روزهای شنبه از

بَابُ اول

در ذکر مرا قد اولیاء که در عرصه قبة الاسلام
 هرات و توابع آن مد فوئند از قدیم الایام و ابتدای
 فتح اسلام تا انتهای زمان خاقان صاحب قران
 مغفور رقطب السلطنه الدینیا والدین * امیر تیمور *
 کورگان انوار الله بر هانه و اسمی شریف ایشان
 در تاریخ هرات و کتاب طبقات حضرت خواجہ
 عبد الله انصاری قدس سرہ و طبقات مشائیخ هرات
 و غیر آنها از کتب که مذکور بودشمه از احواله
 و فضائل و مقامات این طائفه آورده شد تاروشن
 گردید که رتبت و منزلت آن بزرگان! تا پچه حد بوده
 است و وقوف بر این احوال و اوضاع مفید کمال
 حسن صدق و اعتقاد بوجه خاطر خواهد بود بدآن
 اسعد ک الله تعالی بنیل المقاد صدالدینه والدینویه
 که اقدم این جماعت و اکمل ایشان اسوة الاعزة
 الظاهر و قدوة الائمة البالهرة سید الہمام المشهور
 بین لا نام مقبول الملک الجبار :

عبدالله

بن معاویه بن ابوالمساکن عبد الله بن جعفر الطیار
 وضی الله تعالی عنهم از اکابر او لیا و اقطاب زمان خود
 بوده و در علم ظاہری و باطنی سرآمد روزگار
 و کرم و افی داشت و شیجا عنی ای پایانی داشت وینهان
 خلق را اطریق حق دعوت میفرمود و باوضیع و شریفه
 طریق شفقت و کرم مسلوک میداشت بمقتضی الانسان عبید
 الا حسان بسیاری از اهالی مملکت و اطراق و
 اکناف بخدمت آن میل میکردند تا برتبه ارسید که
 در نواحی فارس و اصفهان خطبه بنام وی خوانندی
 در آن وقت حکام برفع و قمع آن بزرگوار اقدام
 قمودند و لشکر انبوه بسر او فرستادند و قوم او را
 مفرق ساختند و آن حضرت با خواص خود بگریخت و
 بقهوستان ^(۱)* آمد ابو مسلم مروزی به شبل ^(۲)[طهمان
 که از قبل او در هرات حاکم بود فاعمه نوشته که بهر
 نوع دوستیه که میسر شود او را نزد یک خود طلب کن

[۱] قهوستان یعنی بر جند و قاین [۲] شبل با الکسر بچه
 شیر در نده و آنجا مراد نام نائب الحكومة ابو مسلم است
 که در هرات بوده است *

پس شبل هدا یا تام مرتب ساخته و مکتوب در غایت
 تعظیم و احترام به نزد او فرستاد و با هدن هرات او
 و اتر غلب نمود و متعاقب تحف و هدا یا بطرف آن روانه
 میگرد و فریب میداد تا ینکه با سفارت هرات آمدند
 واز آنجا بشهر آمدند در قریب درب خوش آن بزرگوار
 را فرود آوردند و جای اقامت نیکو بجهة آن تعین
 کمودند تا خاطر مبارک تسکین یابد؛ پس شبل با ابو
 مسلم نامه فرستاد که آنچه مقصود بود بحصول پیوست
 ابو مسلم پنهانی بر وی نامه نوشت که کارش را تمام کن
 و سرش را یعنی فرست آخر الا هر سید مشاور الیه دانست
 که شبل قصد کشتن وی دارد خواست که بگریزد فرار
 میسر نشد پس آن بزرگوار را بگرفتند و محبوس نمودند
 و بعد از چند روز به قتل رسانیدند و سر مبارک بزرگوار
 و ابه نزد ابو مسلم فرستادند و بدین مبارک را در قتل
 قطیباً در مصرخ که هشتو رو معروف است مد فون
 ساختند و این واقعه بزرگ در سال یکصد و سی
 و چهار هجری واقع شده آورده اند که از همان مدت
 شبل به رنج عظیم مبتلا شد و با قبح و جوہ بمقبر سقوط
 و سید، و جناب ولایت هاب [شیخ الاسلام مولانا
 فریان الدین تائبادی و حمة الله عليه فرمود که شبی در

عصر خ هرات در سر روضه حضرت سید عبد الله بیس
 بردم و در ارواح اولیانظر کرد م از هشتر ق تا
 مغرب هیچ روحی از روح آن بزرگوار ترندیدم و
 مقرر است نزد اصحاب کشف و ولایت که در هر شب جمعه
 ارواح اقطاب واو تاد دران مزار متبرک حاضر
 میشوند ، و در سال هفتاد و شش هجری سلطان محمد کرت
 که از سلاطین غور است بر سر تر بت عنبر سرشت ایشان
 گنبدی عالی بنا نموده است و در سنه [۱] هزار سه
 صد هفت جناب جلال تعالیٰ سعد الدین خان که در هرات
 قائل الحکومه بود جهت مزار کثیر الا نوار ایشان دو
 عدد لوح بسیار خوب ساخته که کیفیت شهادت و تاریخ
 دران مندرج است ، مشهور است که شبل قائل این
 بزرگوار را در هرجا دفن میکرددند خاک جسد پلید
 او را بیرون می‌انداخت تا اینکه در پایان پایی
 این والا جناب دفن نمودند فرار گرفت .

شاهزاده ابو القاسم

بن امام جعفر صادق بن امام محمد باقر بن امام

[۱] این عبارت تالفظ مشهور است العاقیست از شیخ
 اصیل الدین واعظ نیست .

زین العابدین رضی الله تعالیٰ عنہم هم در مصخر است
 و شیخ یحیی عما ر قدم سره استاد و مربی (حضرت خواجہ عبدالله
 انصاری همواره با خواجہ و صیت میفر ہود که یعنو سنہ بزرگ است
 ابوالقاسم بن جعفر رضی الله تعالیٰ عنہ می رو و از روح مقدس او
 استمداد همت مینمای و شیخ الا سلام حضرت خواجہ
 عبدالله انصاری رحمۃ اللہ علیہ به کرات میگفتند که در
 شب جمعه در کنندز مصخر هر دعا که کنند امید و ارجای
 چنان است که با جایت مقرر و نگردد و در هرات
 پیران هستند که از بزرگان ما تقدم شنیده اند که قبر
 آن امام کجا است و اکثر مردم به یقین نمیدانند اما
 معین است که در مصخر است پس طریقه زیارت کرد ن چنان
 یا شد که در کنبد مقبره در آید و به نیت زیارت سورمه
 تھا تھے و اخلاص بخواندو بروج بر فتوح آن بیخشند و
 به آن و سیله مرا دات و مقا صد خود را از حضرت قاضی
 الجاجات بخواهد و سال شہادت شان و کیفیت آن بتحقیق
 قبر سیده اما قبر آن در مصخر است شرقی گنبد سید عبدالله
 مذکور در سنہ (۱) هزار و سهصد و بیست و پنج حضرت یاد شاه
 اسلام غیاث الاسلام والمسالمین اعلیحضرت سراج الملة
والدین امیر حبیب الله خان بهادر خلد الله تعالیٰ ملکه

(۱) این الحاقیقت از شیخ اصل الدین نیست *

و سلطانه به طریق د ورد کل افغانستان تشریف فرمای
دارالنصر هرات شد نبادی های این دو مزار فیض
آنوار روی بانهدام نهاد بود امر مبارک شد که آباد
شود همان بود که بنا با حکام شهر یاری تمام آباد شد
هرین د منقش گردید و اضافه بر بنای سابق جای
کبوتران و خانقاوه چله خانه ها و مسجد و حجره
ها آباد شد اللهم ایدزمان دولته الی یوم القیامه

بی بی ستی در (۱)

دو باز از خوش قریب چهار سوق در
صمت جنوبی بازار مدفن است عابده عصر و ولیه
د هر بود بی بی ستی از مشاهیر دوستان حق سبحان
تعالی و مستجاب الدعوة بود و نظر تمام با بو مسلم مروزی
داشت و به همت آن کارهای شکرف در هر اتفاق نیشا بور
از دست ابو مسلم برآمد در اول حال شوهری داشت
بو قصر شب رو میگفتند هردو با تقاض عیاری (۲) میدکر دند
و در آخر دری از غیب بر روی آن گشاده شد و از خلق کوشید

(۱) ستی بکسر سین دواصل سیدتی است از نازر گ اطلاق
میشود چنانچه سید بمر دنزر گ.

(۲) عینا ربی بالک و دزد کذا فی اللغات.

گرفت و عنوجه را اح حق شدو کا رس با لا گرفت و در سال
صد پنجاه و هشت هجری وفات یافت و بیوسته اها لی هرات
بز یارن آن عید و ند و در اجابت دعائی ارشان تر یاق
حجر بیست و در ایام حضرت خاقان سعید شاه رخ میرز ابر
سری قبر آن عمارت و مسجد عالی بنا نمودند.

امام عبد الله الواحد

(بن مسلم بن عقیل رضی الله عنہم)

در جنوب شهر هرات نزدیک بطراف قبله امام متھی
عارف عالم امام عبد الله الواحد بن مسلم بن عقیل رضی
الله تعالی عنہم در علوم ظاهر و باطن خصوصاً در فن حدیث
تو قاریخ بغايت کامل بو دهد در زهره او لیای کبار
سعده و دگشته (نقل است) از ابو الفضل اسحاق که گفت در
واقعه دیدم که در مرغ سفید به فضیل شهر نشسته بود مد
یکی ازان در آور و آن را زیر و زبر گردان جواب داد
که نمی تو انم از روح مقدس حضرت امام عبد الله الواحد
بن مسلم رضی الله تعالی عنہ شرم میدارم و در طبقات
عشایخ هرات آورده است که یکی از پیران طریقت گفته
که بر سر قربت حضرت امام عبد الله الواحد بن مسلم [رضی]

فشته بودم که ناگا هسکی یا شکسته آمد و در یابان
 یا قبر امام عبداللہ الواحد باستاد و بزرگی تمام
 گاه میگرد و میگریست و یا شکسته خود را در خاک
 می‌مالیدند که زمانی برآمد یا درست شده بیرون
 وقت قبیر مبارکن در بیرون در بفیر و زآباد است در محله
 خوانچه آبا دیوسته اکابر اولینای هرات مثل سید عبداللہ مختار
 و شیخ عموم و شیخ ابو عبد اللہ مالانی وغیرهم ملازمت بزرگوار
 بتقدیم رسانیده اند فی الحقیقت قبله اجابت است و در
 حدی ایشان اختلاف است بعضی ایشان را از اولاد
 مسلم بن عقیل گفته و در لوح مزار ایشان که بسیار قدیمی
 است ایشان را پسر زید بن حسن بن حضرت علی کرم اللہ
 و جهه گفته نسبت لوح ایشان چنین نوشته شده ﴿الله اکبر﴾
 ظهور کو هر درج سعادت و طلوع اختر برج سر و روی
 و اسیادت یعنی وجوه امام امام سید السادات والا
 شریاف افتخار آل عبد مناف امیر عبد اللہ الواحد
 بن امام امام خلاصه اولاد عنتر طاهر و نقاوه
 احفاد صاحب ملت ظاهر امیر زید بن امام شجره
 رو خه کرم و کرامت ثغر اسیادت و امامت امیر
 المؤمنین حسن ابن اسد اللہ الغائب علی ابن ابی طالب
 کرم اللہ و جهه در مکه مبارکه بود در زمانی که

از هجرت سی و پنج سال و بروایتی سی و هفت سال گذشته
 بود، در ۱ یام امامت امیر المؤمنین حضرت علی کرم
 الله و جهه و شیخ حسن بصری رحمه الله عليه باشارت
 حضرت علی کرم الله و جهه تربیت و اجتها دینمود
 و در هشتاد و هشت از هجرت در زمان حیات یدر
 بزرگوار خود بعد از وفات جد عالیقدر حضرت
 امیر المؤمنین حسن رضی الله تعالی عنده شربت شهادت
 از کاس اجل نوشیده و بعد از انقضای سه صد و بیست
 سال از وفات حضرت رسالت بناء صلی الله علیه وسلم تربت
 عنبر سرش او ظاهر شد و سبب ظهور آن بود که شیخ
 ابو نصر قدس سر د رهنا م حضرت سید لا نام صلی
 الله علیه وسلم به حضور عمر آن فرمود برو و فرق آن اشارت
 با باشارت شیخ متوجه صوب خراسان شد، و در محرومی
 هرات در موضع خمچه آبادسا کن شد و قبر این
 بزرگوار را که روشه ایست از ریاض بهشت اجرا
 کرد و شیخ ابو لصربیکصد و بیست سال عمر یافت فقط تاریخ
 همین قدر بود تمام شد، و دیگر لوحی به قدر سه زرع
 بلند در بالای سر این بزرگوار نصب است در زمان
 سلطان حسین میرزا حسن شاه قوچانی این را تینا نصیه
 کموده و گنبدی که حال آبا داشت از اینه ملوک کرت

است و در زمان خاقان مغفور حضرت شیعه ائمه و ائمه
طاق او ایوان مزار هو صوف خراب شده بود همان بود
که بنای احکام هر حوم مغفور طاق مذکور آباد شد و در سنه
هزار و سه صد بیست بفرمان پادشاه اسلام اعلیحضرت
سراج ائمه و ائمه امیر حبیب الله خان خلد الله تعالی
ملکه و سلطانه تمام مزار شریف قرمیم و آباد شد و
تاریخ آباد شدن آن به نظم در شرقی طاق مذکور انصب

است .

حضرت خواجہ ابوالولید

احمد بن ابی الرجاء عبد الله بن ایوب بن حنیفة الهرموی
نور الله مرقد هم از اکابر علمائنا هر و باطن بود
و هرموی الاصل و در قریه آزادان که در قبله شهر
هرات واقع است سکونت داشته و ناما م احمد حنبل
که یکی از ائمه ائمه دین است بسیار صحبت داشته و سلطان
اهل حدیث ابو عبد الله بن اسحاق دیلمی بخاری و ناما
دارانی سمرقندی حاصل بسنن پیش او حدیث خوانده
و در کتاب خود مکررا از ایشان نقل کردند و در سنه
دوصد و سی و دو هجری در هرات وفات یافته اند و قبر مبارکش
عشور و معرف است و سلطان محمد کرت بر سر قربات

ایشان عمارت و گنبدی عالی بنا فرموده است و حاصل
 آباد است و اکثر ملوک از بکیه در آنجا بناهای خیر نموده
 اند و محب الفقراء و المساکین حاجی محمد عظیم خان
 و عالیجاه میر زاغلام حیدرخان ساکن قریه مذکور
 مدتها است که ترمیم مزار فیض مشحون را می نماید
 چنانچه در آنجا مدرسه بجهة طلاب و دارالحفاظ و مسجد
 جامع و حوض آب و طاق نما هارا آباد نموده
 است و خرج طلاب و حفاظ قرآن مجید را از مال خود
 داده که به تعلیم مشغول باشدند جزاء الله خیر اکثیر آ
 (۱) و فضایل و کمالات حضرت ابوالولید قدس الله سره
 بیش ازان است که در حیز تحریر در آید و مشهور است
 که سی هزار کس در جتازه ایشان نماز بگذاردند
 گویند که حضرت خواجه ابوالولید نماز جمعه را در
 مسجد العرام میگذارد و شب بمنزل خود مراجعت
 مینموده و خاقان سعید شاه رخ میرزا این امیر
 قیمود کو درگان اثار الله برها نه مادا میکه در هرات
 می بوده هر چهار شنبه بمنزل میرزا ایشان میرفت
 بر فوباران او را مانع نمیشد و بی عنده من هر گز
 آن را ترک نمیدارد و خواص و عوام هرات افزایش دارد

(۱) این از اصل کتاب است .

هز از آن منافع کلیه یا فته و بی یا بند.

حضرت خواجہ علی

بن موافق بقدادی رحمة الله عليه دیگر امام صدق
 و صفاتی من کر دائل علم و حلم و آزادی شیخ علی
 بن موافق بعد از اکابر مشایخ عراق بو ده
 و بازدالنون مصری قدس سره صحبت بسیار رکرد
 حضرت شیخ اسلام خواجه عبد الله انصاری قدس الله
 سره العزیز گفته که خواجہ علی بن موافق از بقداد پیدا شده هفتاد
 و چهار رحیم کرد و قرنی حج کرد و بتاسف با خود میگفت
 که میر و مور می آیم نهادل و نه وقت من خود در چه حالم
 آتشب حق تعالی را بخوابید که وی را گفت ای پسر موافق
 تو بخانه خویش کسی را خوانی که نخواهی اگر من
 ترا نخواستمی نخواندمی و راهنمایی گویند روزی
 در راه کاغذی یا فته در آستانه نکاهه داشتند چون از آستانه
 بر آوردند دیدند که در آن نوشته است که ای ابن
 هؤوفقاً ز فقر میدرسی و حال آنکه هن پر در دگار تو ام
 و ایشان گفته اند که خداوند ای اگر من قرآن از بیم
 در زخم عذیر ستم درد وزخم فرود آر و اگر با مید بهشت
 می پر ستم هر که در آنجا جای عده و اگر بمیر مید ستم یا که

دید ا و بنمای و پس از آن هر چه خواهی بکن و فات
 ایشان درسنده دو صد و سخت و ینج هجری بو ده شیخ الاسلام
 خواجه عبدالله انصاری (رح) در طبقات مشائخ ذکر ایشان را کرده است و از طبقه
 ثانیه اش شمرده و صاحب طبقات هر ات ایشان را از طبقه
 کا لنه معد و دساخته و القول قول الا کا بر مدد فتش در بیرون و ن
 در ب قطبی چاق تزدیک راه گاز رگام و باع سفید
 و گویند که حضرت خواجہ عبدالله انصاری قدس سرمه
 چون سواره بآن راه بگذشتی فرو دآمدی و بادب
 بگذشتی و در طبقات حضرت خواجہ تعیین مدن آن
 بزرگوار روانه نموده و از کتب اسماء جال مخدثان
 غیر این معلوم میشود و مورخان هر ات آورده اند
 که بعضی میخواستند که جسد مبارک آن بزرگوار
 بیذ دند و به بقد ادبه برند زیرا که این بقداد است
 اهل قبة لا سلام هر ات این حال را معلوم کرد و بر
 فایلای قبر آن دیواری ساختند تا مضبوط گردند
 حتی (۱) کتاب این گردید که حال عالیجاه محب الفقرا
 حاجی الحرمین الشریفین حاجی میرزا محمد عظیم خان
 جزاء الله فی الدارین خیر اکنیدر آدانه مزار آن بزرگوار
 را کلان نموده دیوارهای اطراف آن را با خشت یخته

[۱] از ینجا الحاقیست .

جدید آباد کرده است و ذکر این بزرگوار در نفحات
الائمه وسفينة الاولیاء مذکور است .

حضرت خواجه رخ بند

دیگر اما مزا هد و عارف ارجمند اطيب الحق والملة
والمدین خواجه محمدیوسف رخ بلند قدس سره العزیز وی مصاحدت
با حضرت خواجه ابوالولید رحمة الله عليه داشتند و
قیوسته نقاب بر روی خود می آورد یختند تا چشمش در دنبه
و ما فیها نیفتند ازین جهت ایشان را خواجه رخ بند میگفتند
کویند که هر کس در هرات ناجور شدی یک زرع کرباس
و یکدین بنا را ایشان کردی صحت یافته؛ و در قدیم
الایام هیچکس نزدیک مزار ایشان سواره نمی توانستی
گذشت تا ینکه روزی حضرت خواجه عبد الله انصاری
قدس سره بر سر تربت آن بزرگوار آمد و زمانی
دیر توقف فرمودند و توجه تمام به تقدیم رسانیدند بعد
از آن سواران را فرمودند که بگذرند؛ مدفن مبارک
آن بزرگوار در درون شهر هرات در میان مسجدی که
بنای نامی ایشان است در محله قضات الله به برگت
ووح آن بزرگوار عالی همت ما گنه کاران را هدایت نموده
قو فیق طاعت و اجتناب از معصیت کرامت فرمائی آمین .

امام ابوالحسن کردى (رح)

از جمله محدثان و فقهاء و حفاظ وزها دروز گارخود
بوده مشهور است که هشتاد هزار حدیث یاد داشت وفاتش
در سال دوصد و نینجاه و پنج هجری است مدفنش در هرات
است لکن غیر معین .

شیخ ابوالهاشم رازی (رح)

در علم لغت و فن ادب بی نظیر بوده است و فانش
در سال دو صد و هفتاد از هجرت و مدفنش در بیرون
درب خوش و مزار متبرک تریاق احمر است .

سید ابو عبد الله المختار (رح)

افتخار آل طه و پیش مقتدا ای ابرا رسید ابو عبد الله المختار
ابن سید محمد هروی از مشايخ هرات بوده و در
علم صورت و معنی بی نظیر بوده است و کرامات و خوارق
عادات ازان حضرت بسیار به ظهور پیوسته و مدفن
ایشان در کوه شمال هرات در سر کوه عمارت عالی
دارد و معروف مشهور است وفات ایشان در
سال دوصد و هفتاد و هفت از هجری واقع شده و از

صاد ات حسینی بود و اهل قبة اسلام هر آت بزرگار است
ایشان رفته تو سل می‌بیند و بمقاصد خود فائز می‌شوند .

امام عثمان دارانی (رح)

در علم ظاهر و باطن و فن تصوف نیک ماهر بود
و شافعی مذهب بوده و متقدی و بزرگ و هنرمند از ائمه
ستفاده بسیار مینمودند و در سال دو صد و هشتاد از
هجرت وفات نموده و مدفنش در مقبره خیدابان است
اکنون قبرش معلوم نیست .

امام ابوسعید مھمین (رح)

مقتدای هر ات و در زهد و ورع و علوم ظاهری و باطنی
ید طولی داشت و مصنفات آن مشهور است (منتقول است)
که یکی از موسی هارون مسئله پرسید موسی از سابل
سوال کرد که تو از کجای گشت از هرات گفت مسئله از من می
پرسی و ابوسعید در شهر هر ات شما است و وفاتش در
در سال دو صد و او ده هجری و مدفنش در درب خوش است
و در جوار آن بزرگوار بسیاری از اکابر و افواره
و اولاد ان مدفو نند .

شیخ عبدالرحمن

مشهور است که هفتاد سال در هرات در مسجد متعین
ووزبروزه و شب با حیاء لیالی میگذرانیده وجه
معانی او از دست ریس زوجه او بوده سال وفاتش
معلوم نشده فاما او را از طبقه ناله شمرده اند
و مدفنش در مقبره در بخش نزدیک قبر امام ابو
سعید معین (رح) است .

سید ابوالمعالی مختار (رح)

نقاش خاندان طبیین و طاهرین سید ابوالمعالی
مختار بن سید عبد الله مختار از جمله اکابر دین و افضل
علمای اهل یقین وزاده عابد وقت خود بوده و
کروما ت و مقامات بلند و از تلامذه اصحاب پدر خود
بوده بعلو مرتبه امتیاز داشت سال وفاتش معلوم
نشده و قبرش در ایا نبیای قبر پدرش معلوم است .

فقیه عثمان غزی (رح)

از فرزندان حضرت سید عبد الله مختار است و ناوارا
سوخته شوق میگفتند و در غایت ادب بغايت الفا ية

دا سخ بو دند مشهور است که هر گر بطرف هر ات
آب دهان خود را نینداخته است، بجهة آنکه در هرات
پیران هستند تاریخ و فات او معلوم نشده و هد فتش
در یا یان یا حضرت سلطان عبد الله واحد شهید است.

امام محمد (رح)

بن اسحاق سعدی رحمة الله عليه از زهاد و اتقیاء
روزگار خود بو ده مزا را ورا قبله حاجات
میگویند وفاتش در سال سه صد و ینج هجری واقع شده
مدفن او در قریه بزدان انجیل است.

شیخ عبدالله (رح)

بن عروه رحمة الله عليه - شیخ المغارف امام عبدالله
بن عروه بن ابراهیم علوم ظاهر و باطن معروف بو ده
و مدتی هشتاد سال عمر خورا بزر هدو ورع گذرانیده
وفاتش در سال سه صد و یازده هجری واقع شده و
مدفن آن بدربن خوش است.

شیخ محمد [رح]

بن عثمان دارانی شیخ عالم محقق محمد بن عثمان ندارانی

است در علم امانت و صلاحیت قائم مقام بدر خود
بوده و فاتح در سال سهصد و سی از هجرت مدفنش در
مقبره خیداً با نزدیک قبر پدر بزرگوار آن واقع شده.

امام ابوعلی حامد [رح]

امام متورع مجتهد امام ابوعلی حامد بن محمد سقائ
در علم فقه شریف و در سال تر علوم ماهر بوده و بیوسته
در وعظ و نصیحت هیبو دو نزدیک خاص و عام مقبول
وفاقش در سال سهصد و بینجا و شش هجری است و
مدفنش در درب خوش است.

شیخ ابواللیث

فوشنجی (رح) قطب الوقت و شیخ ابدال ابواللیث فوشنجی
رحمه اللہ علیہ حضرت شیخ الاسلام خواجہ عبداللہ انصاری
قدس سرہ در مصنفات خود آورده که ابواللیث فوشنجی
از عرفاء و مدادات بوده و بیوسته بیای بر هنر در
خرقه زو لیده میر فته ویک شبانه روز هر گز در یکه
منزه نمیگذ رانیده فردآ و جدا کر دعالم میگشت ،
[مشهور است] که ابواللیث فوشنجی (رح) وقتی در رود
هر ات غرق شد گفت خداوندا مر اخلاصی ده که برای

قوسه ب رقل هو الله احد بخوانم فى الحال دست از غیب
 یدید آمد و او را خلاص کرد روزی میگفت که نه
 سال ازان واقعه گذشته و هر را میسر نمیشود که نذر
 را و فا کنم هر گاه که گریم قل هو الله احد بجهه جواب
 شنوم که میگویند هیچ میدانی که احمد کیست چندان
 ذوق و شوق وجود آن بر سر من استیلا یا بد که مجال
 قطع نمی ماند سال و فاتح معلو م نیست اما مدفنش د و
 خیابان در پشت جوی انجیل در بالای بلندی واقع
 است و باقی اقطاب و مریدان و هم صحبتها در جوار
 ایشان مدفونند و کسی که اندک صفای که داشته باشد
 در یا بد که چه فیض و حضور آنجا میرسد.

شیخ محمد گازر [رح]

شیخ زاهد متورع محمد بن عبدالله قسا و
 هروی (رح) شیخ الاسلام حضرت خواجہ عبد الله
 انصاری قدس الله سره العز یز بسیار مدح ایشان
 دامی نمودند و از اکابر زمان خود بوده و
 خرقه ازدست شیخ ابواللیث فو شنبی (رح) یو شیده
 و در اقران محمد نقشبند قدس سر و شیخ عموم
 (رح) محدود گشته تاریخ وفات معلو م نیست و قبرش

در خیا با ن معروف و مشهور است؛ میگویند پدرش
گازری میکرد و سنگ گازری پدرش را بر سر قبر
او نهادند و حالام وجود است .

شیخ ابوالعباس (رح)

شیخ ال اولیاء محمد ابوالعباس غورانی
شیخ ال اسلام حضرت خواجه عبد الله انصاری قدس سرمه
در تصنیفات خود آورده که او از بزرگان ابن طا یقه
و انکشاف قلو ب و قبور داشته تاریخ و فاتح معلوم نشده
اما قبرش در غوران است در بلوک گذرمه .

شیخ ابو زید مرغزی [رح]

قدوة المشايخ خواجه ابو زید مرغزی از کبار متألخ
حرات بود و ارباب کشف و یقین و در علم فقاوت و درع کمال
تمام داشته و کرامات بسیار از ایشان ظاهر شده و از تلا
عده ربع بوده و او از تلامذه امام شافعی و حمة الله علیه
بوده مشهور است که حضرت خواجه عبد الله انصاری رحمه
الله علیه شاگرد امام نصر الدین مرغزی بوده و از
شاغر داماد ابو زید (رح) مرغزی بوده سال وفاتش بتحقیق نه بیوسته
و امام مدفنش در اندرون شهر هرات در غربی مسجد

جامع شریف است .

شیخ ابو عبدالله مالانی [رح]

امام و محدث و متفقی ابو عبدالله احمد بن عبدالرحمون مالانی
 از بزرگان مشايخ هرات بوده و از اقران شیخ عمو بوده
 و با یکدیگر بحج رفته بودند و به صحبت مشايخ حجا ز
 و سیدند و اهل هرات همه باو بیعت کردند خواجه
 عبدالله بن عروه فرموده که بعد از حسن بصری (رح) هیج
 کن بقدر و منزلت شیخ احمد مالانی رح نمیدانم سال
 وفاتش معلوم نشه و قبرش در طلقان مالان است و مرقد
 ایشان معروف و شهرت دارد که هر چهار شبیه حضرت
 خواچه عبدالله انصاری قدس سره ، بزیارت ایشان میرفته
 و بهر حاجت که زیارت او کنند مقصود حاصل شود .

شیخ ابونصری هروی (رح)

عبد وزاهد ویکانه وقت خود بود شیخ الاسلام حضرت
 خواچه عبدالله انصاری رحمة الله عليه فرموده که شیخ
 ابونصر از بزرگان کازرگاه است جمعی از شاکر دان او بحج
 عیر قند ، بی اجازت حضرت شیخ یس در راه بشیخ حصریه
 و سیدند فرمود که یکی از شمایان چیزی بخواند شخصی

ازان میان بخواندن مشغول شد شیخ حصری بیخود گشت و به
سماع در آمد ددر اینای آن حال فرمود که امسال شما
را بار نیست باز گردید بعد ازان گفت که شما شاکر دان
ابو نصری هر وی نیستید گفتند هستیم فرمود که چر ا
بی دستوری آن بیرون آمدید اینه؛ مرا جمع کنید و
یش اور و بد هر کس که باز گشت بسلامت بماند و جمی
که، لشون دند و متوجه راه حج شدند بسموم بسو ختند
و قبر نمی در گازر کاه است لکن معلوم نمیباشد.

خواجه قربیخ هروی (رح)

شیخ الموحدین والمحققین خواجه قطب الحق والدین
قربیخ الهروی؛ شیخ الاسلام حضرت خواجه عبد الله الصاری
قدس سرمه فرموده که قربیخ بیری باشکوه و بالا بنت
و خداوند ولایت بوده وفاتش در سال سهصد و هفتاد
و هشت از هجرت و قبرش در گازر کاه شریف است.

خواجه خیرچه [رح]

شیخ الابدال والعارفین کمال الحق والدین خواجه
خیرچه قدس سره از اکابر اقطاب و از بدلاء هند وستان و
مستجاب الدعوة بوده است حضرت خواجه عبد الله

ا نص ا ری قدس سرہ در طبقا ت خود ذکر ایشان کرده است
مشهور است که هر که را در دندان یا در دل چشم یا مرضی
دیگر بید اشدی بر قی از دیگر خواجه خیر چه ا لتعاس
فاتحه نمودی فی الحال سوره فاتحه الکتاب بخواندی
آن مریض از مرض خلاص شدی و قنی دانشمندی گفت یا
.. خیر چه سوره فاتحه را درست نمیخوانی بیا که با تو سوره
فاتحه را درست سازم خواجه گفت که تولد خود را درست
بیاز بعد ازان بآن به هیچ حال ملتفت نشد مشهور استه
که او غلام شخصی بود از تجار مالک وی از وی خوارق
عادات مشاهده مینکرد یعنی در آخر کار اورا آزاد گردانید
حضرت شیخ الاسلام گفت که من پسر خواجه او را دیده ام
و بعده از احوال رفیعه خیر چه را از وی شنیدم و قبر
وی در گازرگاه است بالا تراز مزار فیض آثار حضرت
شیخ اسلام بین الشمال والشرق وزیارت من قد آن
بزرگوار بر باق آذ موده است .

حضرت خواجه ابو عبد الله

طافی [رح]

قطب المشايخ كعبۃ الانام من شدالساکین زبدۃ المحقیقین
علاء الدوّلۃ و الحق و الدین الکرام الهمام الداعی الى

الله فخر الحق والشريعة والقوى وارث ا لا نباء د ليل
 لهدى الى طريق المستقيم ابو عبد الله محمد بن فضل الطافى
 سجستانی الهروى مشهور بخواجه طاق [۱] در علوه
 شریعت وطريقت وحقیقت در جه علیا داشت ورسوم
 سو فیه و اشارات ایشان نیکو میدانند و لا یت
 و کرامت و فراست ایشان آز حد تو اتر گذشته بود
 و اینجا از شرح کردن و لایت و کرامت او از هزار
 یکی و از بسیاراند کی در حیز تحریر نمی گنجد و در
 اظها ر مذهب حق و قوت اعتقاد عدیل نداشت حضرت
 خواجه عبد الله انصاری قدس سر و فرموده که هر گز
 هیچ بزرگی با هیبت تراز حضرت ابو عبد الله طافی
 و حمه الله عليه ندیده ام و او پیر و استاد من است
 و اگر او را نمیدیدم اعتقاد مذهب حق را نمیدانم
 [نقل ا است] که حضرت خواجه ابو عبد الله طافی
 و حمه الله عليه گفت که هزار پیر را دیده و خدمت کرده
 ام که همه از اهل کرامت بودند [نقل ا است] که در
 ذ مان حیات ایشان ابدالی از طرف بلخ آمد و بود و
 در شهر هرات میکشت دید که مردی بی انصافی ظلم میکند
 طاق قریب ایست در ملک سجستان که از آنجه
 در هرات نزول فرمودند

به حضرت خدا و ند بنا لید و در حق آن دعای بد نمود
 و از شهر بیرون رفت در ساعت آتش عظیم در هرات
 افتاده مردم بیچاره شده به فریاد حضرت خواجه
 ابو عبد الله طاقی (رج) رفته حضرت خواجه در باع
 خود تاک می بردند متوجه شدند دیدند که عالم را
 آتش گرفته چنانچه گویند که مسجد هرات چوب پوش
 بوده آتش گرفته بوده و آتش زلنده خود را ابو طن
 و سانده حضرت خواجه نجف تاک را گرفته به طرف
 بلخ فرستادند ابدال را از دروازه بلخ بیش
 کشیده و به هرات آوردند و گفتند که چرا گریختی
 ابدال گفت از سبب که از وسم من نشد که علاج کنم
 گریختم بعد ازان حضرت خواجه قطره اش کشید
 خود را بطرف شهر انداخته آتش فرونشست و هم
 درین باب ایشان فرموده اند .

رباعی

آن آتش دوشین که بر افر و خته بود
 او سوختن از دل من آموخته بود
 گر آب دو چشم من نکردی یاری
 چه چله فروشان که هری سوخته بود

از حضرت شمس الدین محمد مر ویست که گفت
 من حضرت خواجہ را درو افعه دیدم که بر کرسی
 نشسته بود و جمیع بزرگان دست پیش سینه نهاده ایستاده
 بودند و حضرت خواجہ انصار صاحب در تعریف
 ایشان فرموده

رباعی

ای آنکه یکاذه گشته در آفاق
 از جان بتواند اهل عرفان متناف
 کن نیست بلماقند تو در فقر و فنا
 گشت است ازان نام خوشت خواجہ طاق
 و ایشان حنبلی مذهب بوده اند و فات ایشان
 در سال چهارصد و شانزده هجری بیت و مدفن
 ایشان در بیرون در بخوش است و خاقان سعید
 آنارالله بر هانه بر سر قربت آن بزرگوار عمارت
 عالی ساختند و سلطان حسین میرزا دهليزی و در
 بنده در جنب عمارت وی ساخته و هر دوی ایشان همواره
 بزر یارت میر فته اند الهمی بیرون کت روح یا ک حضرت
 خواجہ عبد الله طاقی قدس سرمه اهالی هرات را
 درینا ه حمایت خود تکهداری وا ز شر اشر ادو

از ینجه نظام ظا لم محفوظ و مسلم داری و یادشاه
وقت و امناء دولت را عادل گردان و بر ترویج
شریعت نبویه علی صاحبها الصلوات والتسليمات والتوجیه
قو فیق دهی و از ابواب رحمت خود دری بر وی همه
امت نبوی صلی الله علیه و آله واصحابه وسلم خصوصاً
بر وی مسلمانان اهالی هر ات بکشانی آمین نم
آمین یارب العالمین .

امامر عبد الله

بن الیمان رحمة الله عليه امام و مقتدای اهل عرفان
ابو عبد الله بن الیمان رحمة الله عليه از مشائخ کبار
یوهده حضرت خواجه عبد الله انصاری قدس سره از
وی نقل و حدیث فرمودی و کفتی روایت میکنیم از
بزرگی که چشم من چون او ندیده بغایت محدث وزاده
زهان خود بوده و به طرقه صحابه و سلف رضی الله
عنہم زندگانی مذکورده و سال وفاتش در سال
چهارصد و شانزده هجری بوده و مدفنش معلوم
نیست و رحمة الله عليه .

شیخ یحیی بن عمار سجستانی (رح)

ا هام ز ا هد مقنی شیخ یحیی بن عمار سجستانی بیدشواری
 سالکان و ناصح طالبان و مقتدای اهل هرات بو ده
 و علوم ظاہری و باطنی را به کمال خوبی داشته
 و در قبة السلام هرات مدت شصت سال نصیحت مسلمانان
 عیفر موبدند و در تربت و تقویت حضرت خواجہ عبدالله
 انصاری رحمۃ اللہ علیہ میگو شیده [مشهور است] که
 تما شیخ یحیی عمار زندہ بود هیچ آفریده با خواجه
 عبدالله انصاری قدس سرہ در مبارحته و مجاہده غائب
 قتو است آمدو با صحابه خود میگفت که گرا میدارید
 حضرت خواجہ عبدالله انصاری را که او امام روز
 کار خواهد شد و فاتح دو سال چهارصد و بیست و دو
 هجری و مدفنش در مقبره خیدا بان است [نقل است] که
 بعد از وفات او را بخواب دیدند یعنی سید زند که حضرت
 خدا ای تعالیٰ با تو چه کرد جو ابداد که چون من
 از دنیا رحلت کردم حضرت حق سبحانه تعالیٰ با من
 فرمود که ای یحیی من با تو کارهادا شتم امار وزیر
 در مجلس و عظمهار استودی، یگی از دوستان صاحب
 کمال حاضر بود وقتی خوش شد ترا در کارا و کردم

دکر نه با تو چهامیکردم

خواجہ عبد الرحیم (رح)

از استادان حضرت خواجہ عبدالله انصاری است
و احوالات و مقامات ایشان فوقالحصر والبيان
است و مدفنش در دشت یلان در میدان زیارت
گاه و مرغاب است .

شیخ عمده (رح)

الشیخ الکبیر شیخ ابو اسماعیل احمد بن محمد بن حمزه
صوفی المشهور به شیخ عمود رحمۃ اللہ علیہ اور اشحنه
مشایخ خراسان میکفتند و در علوم فتوت و توکل
یا کمال بوده و در ابتداء در اندر و ن شهر هرات
منزل داشت آنجا که اکنون خانقاہ فضی جلال الدین
است و از هر طرف در ویشی که بطرف هر ات آمدی
به فرد وی آمدی و حضرت خواجہ عبدالله انصاری
قد سرمه بیست سال خدمت خانقاہ وی نمودی
و خدمت وی آن بود که هر دانه که در مطبخ او
می پختند اور ایا که میکرددی حضرت شیخ عمود رحمۃ
الله علیہ در حدیث اسناد عالی داشت و با بسیاری

از هشایخ عظام صحبت نموده بود و صائم الد هر بود
و عمرش به نو دسال رسیده بود و فاتح در سال
چها رصد و چهل و چهار از هجرت واقع شده و قبرش در
گاز رگاه شریف است نزدیک رباط و مسجد جامع
که در قدیم بوده و در این سلطنت ابوسعید میرزا
مولانا رکن الدین خا فی بنیاد و تجدید آن و انمود
وباتمام رسید .

شیخ الاسلام حضرت خواجہ

عبدالله انصاری قدس سره

شیخ الاسلام و کعبۃ الانقام مهیط خبر و برکات اعنی
بیر هرات منظور نظر عناست حضرت با ری ابو اسماعیل
خواجہ عبدالله انصاری قدس سره از نسل ابو منصور
حت انصاری است که وی پسر حضرت ابو ایوب انصاری
است رضی الله تعالی عنہ که صاحب رحل حضرت رسول
الله صلی الله علیہ وسلم بوده و مت انصاری در زمان خلافت
حضرت عثمان رضی الله عنہ با احتفان (قیس) رضی در هرات
آمده بودند و حضرت خواجہ دو کهندز هصرخ هرات
متولد شد و اند فرمودند که او ل مراد در دیرستان
زنی کردند چون چهار بیان شدم من در دیرستان

ما لینی کر دند و چون ۹ ساله شدم املاک نو شتم در
دیبرستان ادب خورد بودم که شعر عربی، میگفتم چنانچه
دیگران برمن حسد میبردند و اشعار ایشان از شصدهزار
لیت عربی بیش است؛ و گفته اند که من سه صد هزار
حدیث با هزار هزار اسناد یاد دارم که هیجکس بروزگار
من آن نکرده که اگر من بر هر اندام خود دست می
نهادم آن را حدیث یاد داشتم و گفته اند که من خورد
بودم که خود را در کپواره کی یاد میدم که کفچه
گرم برو دیگ می تهادند و شش ماه بیش شیر نخوردم
صنفات ایشان در عالم مشهور است مثل تفسیر قرآن
و منازل السائرین و طبقات مشایخ هرات و کنج نامه
و غیره (نقل است) که در فوشنج ضعیفه باخبر بود
گفت در ان شب که حضرت خواجه متولد شدی دو
واقعه دیدم که حضرت خضر علیه السلام مرا گفت
که امشب در هرات فرزندی متولد شده که از
مشرق تا مغرب فضل اویر شود و تربیت کلی از
حضرت شیخ ابوالحسن خرقانی قدس سره و حضرت
خواجه عبد الله طاقی قدس سره یافته اند آورده اند
که حضرت خواجه عبد الله انصاری قدس سره گفت
که من از دو کسی بلطف دو جهه ترندیدم یکی حضرت

شیخ ابوالحسن خر قانی و دیگر حضرت خواجه عبدالله
 طا قی قدس سره و ریاضت حضرت، خواجه بمرتبه
 و امیده بود که گفته بحدیث خواندن مشغول بود م
 و اکثر اوقات گیاه تناول میکردم و خشت زیر سر
 می نهادم و فائض در سال چهارصد و هشتاد و یک
 هجری و عمر همار کش هشتاد و چهار سال و چار هاه
 و بیست روز بوده و در تاریخ هشتاد و سی دوی هجری
 خاقان سعید سلطان ابوسعید میرزا بر سر تربت آن
 بزرگوار عمارت و مسجد جامع عالی بنانموده
 و اکثر سلاطین اسلامیه تا حالا در آنجا های خیر
 نموده اندوا ملاک زیادیرا وقف نموده اند که به
 هصارف آن بر سرده و اهل هر است از وضیع و شریف
 بیو سنه بمرقد منور توسل میجویند و بمقاصد دین و
 دنیا میرسد فیض الهی دران موضع بسیار است !
 ذکر جما عنی ازا ولای کبار و منابع که از اقران
 حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره بوده اند
 و حضرت خواجه در مصنفات خود ذکر ایشان نموده
 ناند و تاریخ ایشان معلوم نیست درین محل اسا هی
 این بزرگواران در سلک تحریر می آید تا بمعتضای
 اثر معنبر عند ذکر الصالحین تزل الرحمه بر کات

٤٣

آن طایفه بر و زگار بیاند .

شیخ ابو حفص غورانی (رح)

بیر با هبیت بوده و کرامات فراوان داشته مدفنش
در قریه غوران است (بلوک گذره) .

شیخ ابو بشر (کواشانی رح)

گویند که کبوتر سخن او از کبوتر خانه فروده است^۱*
می آمد تاریخ و فاتح معلوم نیست و قبر وی در قریه
کواشانچه است .

عبدالله کهیں و عبد الله مجهیں [رح]

هر دوی ایشان از کواشانچه بوده اند و هر دو از
بیران حضرت خواجه عبد الله انصاری بوده اند و
مدفن ایشان در قریه کواشانچه است از بلوک
گذره . -

شیخ احمد کهدستانی [رح]

از اصحاب ولایت بوده در قریه کهدستان

(۱) الحال آنرا بیر کبوتر خوانند .

مد فون است .

شیخ ابوالحسن نجاح [فهندزی رح]

از اکابر این طایفه بوده و قبرش الحال معلوم نیست

خطب کورت (رح)

بیران بسیار دیده و سید القوم بوده و خواجه عبدالله انصاری قدس سرہ بسیار به مهمانی ایشان تشریف میبرده و قبر دی در قریه کورت است .

شیخ احمد کوفانی [رح]

از اهل کمال و حائل بوده و مدعی فتش در قریه کوفان است (بلوک گذرمه) .

پیر محمد کنشور [رح]

از اکابر دین و عثیت بین هرات بوده و شیخ الاسلام حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سرہ بسیار وصف ایشان مینفرموده اند .

محمد شکر ف [رح]

از بیران صاحب حال بوده اما تاریخ فوت و قبرش

معلوم نیست .

ابوسعید مالانی (رح)

در علم حدیث استاد حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سرہ بوده وحال عظیم داشته وامام نویی رحمة الله عليه در اربعین خود ذکر ایشان نموده وقبر ایشان در زیارت کاه است وفیض در مزار ایشان زیاده ازان است که وصفه آن کرده شود وفاتش در سال چهارصد و دوازده از هجرت است .

شیخ ابوالحسن حداد (رح)

هر ویست و از سادات عظام و درویشان مجرد بوده اما مدفن ایشان معلوم نیست

شیخ ابومنصور سوخته [رح]

اما مزاد و متورع و از اهل فضل بوده و قبرش در خیدا بان است .

شیخ بغطاء نوبادانی (رح)

شیخ عالم و کامل و از بزرگان سادات عظام

بو ده و علم در و یشی را نیک میدانسته و مدفنش در
هر یه نوبادان است .

درویش محمد خیاط [رح]

حضرت خواجه عبد الله انصاری قدس سره و صف
او را بسیار کرده و از اکابر بزرگان بوده و شمرده
اند اما قبرش معلوم نیست .

شیخ بغطاء جولاه [رح]

از اکابر مثاین هرات بوده مدفنش بکورستان
در بخوش است .

اما بعد ازین بذکر طبقه دیگر که تالی زطبقه حضرت
خواجه عبد الله انصاری بوده اند قیام تموده
خواهد شد .

شیخ ابو عبد الله عییری [رح]

اما متعبد عالم فاضل زاهد عابد از اقران
خویش بعلم و کمال همتا زبوده و فائش در رسال چهارصد
و هشتاد و هفت از هجرت و مدفنش در بخوش است .

شیخ عبدالهادی (رح)

دیگر نقطه دائره علم و حلم و آزادی شیخ
 عبدالهادی خاف الصدق حضرت خواجه عبدالله
 انصاری قدس سره است به علم ظاهر و باطن
 آراسته بود باور و تقوی و زهد و فضل شهرت
 تمام داشته وقتی که ملاحده در هرات استبلاع یافته
 بو دند تفریق بسیار باور مایندند و در آخر در کندر
 [۱] اور ا شهید کردند همانجا مدد فون ساختند بعد از
 چند روز که آن فتنه تسکین یافت از قبرش برآورده به
 گذرگاه شریف بر دند و در پیش روی یدر بزرگوار
 او دفن نمودند و حالا قبرش ظاهر و هویدا است .

شیخ ابو نصر خمچه آبادی (رح)

شیخ الاقبال و مرشدالاکیان شیخ ابو نصر خمچه
 آبادی رحمة الله عليه در اعداد علمائی ربانی معدد و
 گشته و در علم ظاهر و باطن معمور اصلش از کرمان
 بو ده و ریاضات مالانها یه داشته و همواره مصائب
 با حضرت خضر علیه السلام داشته و در سبب ترقی او

علیه يعني کنه تل .

آورده‌اند که شخصی روزی بیش از قتوای آورد
خشنون اینکه چه میفرمایند علمای اسلام در شان
جو اینی که مبدأه حاصل خرکاری میگردد و زی بر
در از گوشی خشم گرفته و چوبی چند بردار از گوش
زده آن حیوان با در سخن آهد و گفت این همه غصب
و تندی بر من مظلوم بی زبان رانده گیراند یشه
تمیکنی که اگر حضرت خداوند بزرگ بر تو خشم گیرد
هیچ تو اینی که از عهده آن بیدر و ن آئی پس آتش ندامت
در دل او افتاد و باستغفار و توبه مشغول میباشد
و عدتی بیست سال است که آب چشمش ایستاده نشده و
اکنون بیدرگشته و آب درد و دیده نمانده هرگاه
حال گذشته خود را یاد نمیکند و ستم که بر آن دهان بسته
نموده بخواطرش می‌آید از هیبت حقیقتی و تعالی
خون از دیده اش روان میگردد و چون در نماز
میگردد و نمازو ضوی او چیست شیخ ابونصر در حالیکه
این فتوی بخواند حال بروی بگشت برخواست و
روان شد گفت آن شخص کجا است گفتند در فلان
موقع است سروی برازی بر هنر میرفت اسرعت تمام بخا
نقاه او رسید گفتند در آیی که در نماز ایستاده

بو ده و همین سایت قالب تهی ساخته شیخ ابو نصر
و حمه الله عليه در آمد و درویش را دیده روی و
موی سفید ش بخون سرخ شده و جان داده نیک در
آن نثار کرده در روی شیخ خندید بعد از آن شیخ
ابو نصر به تجهیز و تکفین او قیام نموده و پس ازان
و اجد وحال بر شیخ ابو نصر غلبه نمود و سرد رکوه و بیابان نیا ده
و دایماً میگریست روزی شخصی باور رسید سوال کرد
که ای حیران چرا میگریست مگر آیت از کلام ملک علام بنو
و سیده بان کار نکرده و آن آیت خصم تو شد که به
تو بگریه دل سوختگان نمیماند بگریه امن سوختگان
میماند شیخ ابو نصر (رح) را این سخن در در در
فرود قصه او بجا ر رسید که او را با خلق آر امش نماند آبه
ونان را ترک نموده و بمحاسبه خود مشغول شد و سرو پا
بر هنر سیر میفر مودتا بپای درخت رسید و در سر چشم
آن درخت منزل گرفت و آن درختی بود خاردار
و بر هر خاری از اشک آن باری بسته بود و از آن
درخت خوش ها بر منوالا نگور سرخ آویخته بود
پس از اشک آن درخت مقداری بلیسدی هوش بوی باز
آمدی و به عبادت حق مشغول بودی از دهای بزرگ
پیامد بیکر دار درخت و برگ دشیخ حلقه زد شیخ

ابو نصر مدّت بیست سال در میان حلقه مار عبادت می کرد و از میوه آن درخت تناول می نمود و ازان چشم و پو میسا خت و عبادت میکرده بیهیج کاری دیگر نمی برد اختر و از خلایق کسی با آنجا تمیز سید بعد از مدّت بیست سال جوانی در آن منزل ظاهر شد و ازان چشم و پو ساخت و دور گفت نماز بگذارد و گفت شیخاً مر و ز روز زعر فه است توجه نمای و حج بگذار شیخ ابو نصر فرمود حالاً از حج و عرفه درم جوان گفت اینک کوی عرفات و در نظر او عرفات را به نمود بآن جای رفت و بحاجیان موافق نمود بعد ازان که از و قرف عرفات فارغ شدند نه جوان را دید و نه چشم و پس مناسک را با تمام رسائب و در تحت نودان خانه کعبه مقام ساخت گاه کاه بسته هیزم میکشید و میفر وخت و روز گار بآن میگذرانید ده سال به آن دستور بگذرانید بعد ازان حاجیان به مدینه منوره مشرفه بزر یار ت حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم میر فتند ییری با و گفت چرا موافق باین جماعت نمیکنی که بزر یار حبیب خدا صلی الله علیه وسلم می روند پس در صحبت آن جماعت بعد ینه هنوده رفت و در

مقابله رو خه مقدسه مطهره معطره حضرت رسول صلی
 الله علیه وسلم با استاد و سلام نمود و جواب از قبر
 شریف آنحضرت صلی الله علیه وعلی آله واصحایه
 و سلم شنید که علیک السلام یا ابونصر ده سال دیگر
 در آنجا بمجاورت، بگذرانید بعد از آن از روحانیت
 حضرت رسالت بناء صلی الله علیه وسلم رخست با فته
 به طرف شام و بیت المقدس روانه شد و ده سال
 دیگر در آن موقع مقدسه مجورا شد آن کاه بعراق
 آمد و در کوه ها و صحراها با درویشان مصاحب بود
 و بخلوت بر می برد و هدایتی بیست سال باین طریق
 بگذشت آن کاه شبی حضرت رسالت بناء صلی الله
 علیه وسلم را در واقعه دید که با وفر مودای
 ابونصر در خراسان هرات رونمایی را بنکاح
 کیر که سه فرزند بتو حواله است و شیخ ابونصر
 یکصد و بیست سال عمر یافت و احوالات و مقامات
 و کرامات و بزرگی ایشان زیاده ازان است که
 درین مختصر گنجید و فاتحه در سال یا نصداز هجرت
 و مدفنش در بهلوی حضرت سلطان میر عبدالله واحد
 شهید است و شرح مزارش از شرح مستغنی است
 رحمة الله عليه

سلطان مجدد الدین طاپ (رح)

در طریق توکل و تجزیه یک نه روز کار بوده و در
سلک اولیاه کمل معدود گشته و مقامات عجیبیه و
حکایات غریبیه از وی مرویست و امام فخر الدین
رازی از بارت او بسیار میرفت اما قاریخ و فائش
معلوم نشده و مدفن ایشان در آن درون شهر هرات
در میدان درب خوش و درب فیروز آباد و شیخ
محمد «حمد» دکه از محققان مشائیخ است در پهلوی
قبر وی مدفون است و عمارتی بر سر قبر وی ساخته
آنده خاقان سعید که هر سال دو نوبت بعثارات
هرات تردد مینمود بازجا هم بزیارت آن بزرگوار
عیرفت .

شیخ ابو شجاع کرهانی [رح]

اما مربانی علاء الدوّله والدین ابو شجاع کرهانی
اسم شریف شان محمد ابن مسعود است در هرات
بلغر لایی میگذریده تا وفات یافت در سنه یانج صد
و نو دهجری وفات یافت مدفنش در مقبره درب
خوش و زیارت قبرش تریا ق مجری است .

حضرت خواجه ترازودار (رح)

شیخ الفقر اء زبده المتنو کلین قطب الحق والدین
 ا بویزید الوزان المشهور به خواجه ترازودار از
 جمله مشایخ هرات بو ده و خود را از خلق پنهان میداشته
 چون از جهان فانی نقل کردا و را در آندرون شهر
 هرات دردوون دکان که در بازا رفیرو زآ بادداشت
 دفن نمودند و آنجارا عمارت کرده اند مشهور است که
 خواجه شیعی در دکان خود در خواب رفته بود که
 نیم شب ضعیفه او را طلب نموده اندره زد و یک فلوس
 داشت فصل زمانی بود بر فی عظیم شد و بود خواجه
 بیدار شده آن عاجزه گباین فلس را بستان و مر
 ینج چیز بد خواجه چرا غر و شن کرد و بخواهش
 آن مهمی که داشت بسا خت ضعیفه بدعای خیرش یاد
 نمود و گفت خدا یا دل او را منور گر دان و در
 د وجاها نش عزیر گر دان کویند چون خواجه وفات یافت در
 خواجه بش دیدند پرسیدند که خدای تعالی باتوجه کرد
 جواب فرمود که بدعای یبر زنی هر ایمان هر زید

﴿ بیلت ﴾

همت از آنجا که نظرها کند خار مدارش که اثرها کند

عزا رهبر کن اکنیر احمر است و آیشان را برادری
بود ساحب کمال کارهای بسیار کرده و حج های
پیدا ده گذارد و در جنب بازار فیروز آباد در
جیان مدرسه او را ادفن کردند.

امام فخر الدین رازی (رح)

امام الهمام الداعی الى الله فخر الحق والملة ولد دین
ابو عبد الله محمد بن عمر ا لرازی ا لقرشی
التميمي البكري از فحو لائمه و علمای عصر خود بوده
و از میان انصاف هنر که اشن تصانیف بسیار
ازویه ده رجمیم علوم منقوبه و معقوبه در روی
سونین انتشار دار دو در زمان سلطان غیاث الدین غوری
در هرات ترقی نموده و سلطان هو صوف مسجد جامع هرات
را با سم شافعیه بجهة امام مذکور بذا نموده هر روز جمعه
آنجا به نصیحت مسلمانان مشغول میشد و کمالات آیشان فوق
الحصر والبيان است ولادت آیشان در بیست و پنجم ماه
رمضان سال پنجصد و چهل و چهار هجری و فاتحه در روز ده
شنبه عید فطر سال ششصد و شصت هجری و مسنهور است که در
حين وفات این ربانی را الشاء فرموده اند!

رباعی

هر گز دلمن ز علم مجر و م نشد * کم ها ندز اسرار که مفهوم نشد
 هفتادو دو علم درس خو اندم شب و روز * معلوم شد که هیچ معلوم نشد
 هد فتش در خید، بان هر ات هر و ف و مشهور و ایندو ضات ر بانی
 مشرف و معمور است *

سلطان هیر غیاث الدین (رح)

سلطان غازی عادل متمکن بر مسند عدل و صدق و یقین
 سلطان غیاث الدین از کمل سلاطین ایام و افضل ولات بوده
 و کمال عدالت یرو ری و مسلمانی او شهرت تمام دارد و بیو
 سنه بیان بیت تلمما و تقویت صالح و فضلا و آشیعت شرع محمدی
 صالح اللہ علیہ وسلم اشتغال میفرمود و در تمہید قواعد جهاد
 با کفار و قاع و قدم اشرار هب لغه تمام مینمود و هذ شب شافعی
 داشت و از آثار خیر او بنای مسجد جامع هرات است که از
 غنیمت حلال باساس تقوی هوسس و صفائی آن از خلوص عقیده
 بانی خبر میدهد و همواره معددا ولبا و انقیبا بوده و است
 و مشهور است که چهار جمعه یکنویت حضرت خضر علیه السلام
 آنجابه نما ز حاضر میشود و هر گز از اهل غیب خالی نیست
 و بسی سا لک جلد مینماید که شب تنها در آنجا قیام نماید و در

طرف بجنوبی مسجد بزرگوار بصف اول در کنار نمازگزاردن
و مرادخواستن اثری تمدن دارد^(۱) و در شمال مسجد مغلق
حدر سه غیداً تیه خانقاھی است که اکثر مشایخ در آن موضع
متبرک بخلوات واربعینات بسر برده اند و بسیاری از
اهل دل درین موضع متبرک شده مقاصد کاریه فایز آمدند
آنند و در عین گنبدهای که در صفا و شما لی است
مدفون گشته و بعضی از هلوک کرتنیز در آن گنبده
مدفون نند و در طرف غربی گنبدهای کور مد رسه عموم
گشته آنهم از آثار و بنای اوست و این مسجد شریف
از عجا نبات مسجدها است، چنانچه و سعی آن شافعیه
جریب است چهارصد و شصت گنبدهای دارد و صد و سی
و شش رواق و چهارصد و چهل و چهار بیل بایه و شش
دروازه امداد رتاریخ نهصد و چهار هجری در وقت
سلطان حسین میرزاده ای صیانت تدبیر و زیرا میر
علی شیر ایجدید و ترمیم مسجد را به طرز جدید نمودند
چنانچه کاشین کاری و میدنه و اطراف مسجد شریف
بسنگ مرمر آباد نمودند و قاریخ آباد شدن مسجد
مذکور این دور باعی است

(۱) ازینجا تا آخر الحافظ است.

قطعه تاریخ

متکوره و طاق مسجد شهر * گردیده خراب او دارد بور
 شد امر ز غایب کشت تاریخ * و فق لبنا شه علی شیر
 ۹۰۴ وله ايضاً

ز تعمیر این بقیه جان یافت فیض * که مانند خلد است ماوای فیض
 چه از فیض اتفاق شد بهره مند * خرد یافت تاریخ ان جای فیض
 و در سال هزار و چهل و پنج هجری در عهد شاه
 اسماعیل صفوی باز دو مرتبه خراب گردیده بود تا
 در سال هزار و دو صد و پنجاه و سه هجری ایوان سمت
 شما ای مسجد را وزیر یا و محمد خان در آنی آباد
 نموده و در آبتد ای سلطنت یاد شاه اسلام ضیاء الملہ
 والدین امیر عبد الرحمن خان مر حوم ایوان قبله
 که خراب شده بود آباد شد ، و در سال هزار و سه
 صد و پیست و پنج هجری یاد شاه مسلمین اعلیحضرت سراج الملہ
 والدین امیر حبیب الله خان خلدا لله ملکه به طربق
 دوره تشریف فرمای دارالنصرت هرات شدند چون
 مسجد متبر کرا از آثار قدیمه دیدند و بمرور ایام
 دوی با نهاده بود امر وارشاد فرمودند که
 مبلغ دو لک روپیه از عین اعمال خود شهر یاری

آبا دی مسجد شریف بشد و صد اقت نشان شاد قاصی
 درست محمد خان را که از نظمای ملک بود آن را
 هقر را بن خدمت نمودند همان بود که به مد ت پنج
 سال به طرز قدیم آبا داشد!

رباعی

خدایا تو این شاه درو بش دوست * که آسايش خلق در ظل او است
 بقو فیق طاعت داش زنده دار * بسی بر سر خلق با ینده دار
 و از جمله عجایبات که در این مسجد شریف ایست دیگی
 است که نهایت بزرگ جنس آن از هفت جوش است
 بجهة شربت دادن در ایام متبر که ساخته شده
 است و بسیار منقش و در زمان ملوک کورت قلندر
 نام فیضی از عین المال خود آن را وقف نموده
 است و این دو بیت در مدخل شاه وقت در آنجا
 مسحوار است!

رباعی

هر ار سال جلالی لقای ملکش باد شهرو را ومه اردی بهشت و فروردین
 سال هفتاد و هفتاد و شش از هجرت که نفشنده حواتر نمود صورت این

شیخ محمود بن محمد سرمهی [رح]

شیخ الا صفیا کمال الملة والدین محمود بن محمد سرمهی
و حمه اللہ علیہ اصل ایشان از سر مق فارس بود که
قصبه مشهور و معروف است و تمام آن قصبه وقف حر مین
شریفین است و در زمراه جوان مردان مشایخ هرات
معدود گننه اند و در زهد و تقوی یدی طولی داشت
و در قریه که بخواجه سره مشهور راست مدفون
شد و قبرش معروف و هویدا است و سلاطین ما ضیه بر
سر تربت آن عمارت عالی بنا نموده اند و حال آباد
است و خانقاھی و موقوفاتی دارد و دهر چند که معاملات
او قاف درین ایام مشتق از توقف می باشد اما امید
است که بعدها من حضرت خلافت پنهان غلات او قاف بعضا رف
استحقاق بر سر و در ارار اضی آمال تخم اقبال
گاشته شود .

شیخ سیف الدین ترک [رح]

شیخ ابدال و ازا بناء ملوک بوده مجد و بگشته و نظر
از شیخ قطب الدین حیدر زاده یافته و خوارق عادات
از او بسیار ظاهر شده چنانچه اهلی هرات به

یکباره کی معتقد آن بوده هر چند کسوت ملا متین
 ا ختنیا رکرده اما با او سطه جذبه اور اعذو و
 میداشتند ایندا در خیابان هرات قریب مزار خواجه
 عالمدار بسرمه برده از بسیاری تردد اهل هرات
 به تک آمد و آخربه کا زرگا شریف نقل کرده و
 آنجا به عبادت مشغول شده چون وقتش رسید برخواست
 و بحواله آب در آمد و غسل بجا آورد و بمنزل خود
 رفت و بنشست و کلمه شهادت گفت و جاندوانان تسلیم
 نمود و هر یکی این پیش آن صفحه را بسته اندر میگویند
 همچنان نشسته است .

در ویمش دادبا بو (رح)

درویش عارف و سالک اصلش از مصر بوده و چرم
 گردی میگردد گویند روزی شیخ یوست هارا در
 تغار نهاده بود و روزی دیگر چون برخواست آن
 یوست هراییر استه و چرم شده یافت ازان سبب او
 را حا لی پیش آمد و توبه کرده و متوجه راه حق شده
 و در زمان سلطان غیاث الدین غوری به هرات آمد
 و سلطان مشار الیه به صحبت او نقرب میجست و ازا حوال
 سفر خود عجائب و غرائب بسیار دیده بود بیان میگرد

و سلطان میفر مو د که با بو دا د سفر داری از ان جهه
 ایشان را داد با بو میکفتند نام اصلی ایشان درویش
 حاجی محمد است تا ریخ و فاتح محقق شده اما
 مد فتش در بیر و ن در ب قطبی چاق است مقابله خانقه
 ز بده آغا متصل بر اهی که بمصر خ میر و ند .

حضرت هیدر حسینی

قطب ربانی و محقق صمدانی سید اکبر حسین بن
 عالم بن ابی الحسن المتهور به سید حسینی العلوی عالم
 و عارف و محقق و هو حد بو داصلش از نواحی (۱)
 غور بوده و از هر یه آن شیخ رکن الدین ابو الفتح
 بوده و او از مریدان پدر خود شیخ صدر الدین
 بوده و او از هر یه آن شیخ ذکر یاء ملتانی است
 هشایخ بسیار دیده و خدمت ها کرده و مصنفات میر
 حسینی معروف و مشهور است و معرف حائل اوست مثل
 قرہ الارواح و طرب المجلس و صراط المستقیم و
گنج نامه وزاد المسافرین و کنز ارموزود یگر

(۱) در غور قریه ایست که آن را گریوه نا مند که
 آنجا مولد و مسکن شان بوده است و تا حال آثار
 شان در آن قریه هوجو دو معروفت که اهل الظاهر .

٥٢

رساله ها (مصراع) سخنی خود معروف هنر است
وفائش در سال هفتاد و هجده هجری و تاریخ
وفات ایشان درین دو بیت مذکور شده است .

﴿ بیت ﴾

ده و شیش ازمه شوال هفتاد و هجده * نموذجاً قمة افتخار آل محمد
زو ان سید سادات عصر میر حسینی * شدازسر اچه دنیا بدارملک مخلص
و قبرش در مصر خ هر ات در خطیره حضرت سید عبدالله
بن حضرت معاویه بن حضرت عبد الله بن حضرت جعفر
الطباطبای راست رضی الله عنہم و فیض از مرقدش میباشد

﴿ بیت ﴾

هر کس که زملک آشنا زدست * داند که مداع ما کجا زدست

مولانا عبد الرحيم [رح]

المتهو ربیه بیر تسلیم امام عصر و مجتبه دهر نظام
الحق والدین مولانا عبد الرحیم الخوارفی المؤثر
تا زیادی از ائمه دین و اجله اهل یقین و از اقران
شیخ علاء الدوّلہ سمنانی و شیخ قطب الدین جامی
و شیخ محمد خلوتی خوارزمی و شیخ قوام الدین
بسطامی و استادان مولانا محمود زاهد مرغابی
ومولانا ابو بکر تا زیادی بوده و اصلش از برآناد

خواف است اما در هر ات بسر می برد و مشارالیه
و معتمد فیه زمان خود بوده و سخنان او تزدیکاً م
کاً لنص القاطع بوده و معاملة اذ عان و تسليم اونور
و روشن است و قصه شهادت آن بو اسطله مخالفت غوریان
شهرتی دارد اقصه خود را فدا کی اهالی شهر ساخته
و باین ظایه عمل نمود که شهر قبلی از برای جلب
کثیر داخل خبر کنیراست و زیارت مرقد شریف شد
حصول مطالب به تجربه رسیده است و قبرش در خیابان
مشهور و مردوف و مشهادت ایشان در سال هفتاد و
سی و هشت هجری است .

مولانا ظہیر الدین غوری (دح)

مولانا شیخ الا سلام سعید فرید در و وحدت حضر مولانا
ظہیر الدین محمد بن احمد غوری بسیدار بزرگ و صاحب
کمال و مستحق تعظیم و اجلال بوده و در و لايت غور
متولد شده اند و بعد از واقعه هلاکت در هرات آمد
ملجا اکا برگشت هفت نوبت حج کذا در دوازده قران
بیر تسليم بوده و اکثر حفاظ خراسان کلام اللہ را
از او آخذ کرده اند و سلسله نسبش به خلیفه حضرت
رسول اللہ صلی علی علیه وسلم حضرت ابو بکر الصدیق

رضی الله تعالی عنده متهنی میشود و فاتح در سال
حفظه و سی سه هجری مدفنش در بهلوی پیر تسلیم در خیابان
است .

شیخ ابو نصر جامی (رح)

قطب الحق والدین ابو نصر یحیی جامی بن ابو الفضل
جامی قدس سرہ اصلش از جام و لادیش در نیشاپور
بود و نشوونما در هرات یا فته و از اکابر علمای و
مشايخ خراسان بوده و حدیت شریف ییش پدر خود
خوانده و با شیخ علاء الدوام شمنانی رحمه الله علیه و
شیخ صفی الدین اردبیلی و مولانا اعظم مجدد الدین
سماعیل و قاضی القضاط فارس صحبت داشته و هفت
مرتبه حج کذا را داشته و بعد مت مشایخ حجا زرسیده
وفاتش شب پنجشنبه بیست و یکم جمادی الہلا خر سال
حفص و چهل و یک هجری و مدفنش در پیر وندرب فیروز
آبا در خانقاہ که ملک معز الدین ابوالخیر محمد
کرت بجهة ایشان بنا فرموده و جد و حال و فضل و
کمال او منجا و زال الحصر والیمان است .

شیخ قوام الدین سلطانی قدس سرہ

شیخ الاسلام عالم ربانی و بنیوں مکرم و نیکنامی
 شیخ قوام الملائکہ والد بن سلطانی از آئندہ دین و اجله
 اهل یقین و حنفی مذهب بود و از اقربان شیخ علاء
 الدولہ سمنانی و شیخ قطب الدین جامی و اکفاء ایشان
 بود خرقہ از دست ید رخود شیخ جمال الدین
 عبد المجید یوشیده وعلو مرتبہ اورا خواص و عوام
 اعتبار میکردند و سلسلہ خرقہ ایشان به سلطان با یزید
 سلطانی هنری میشو د و بفضل کرامات و مقامات مقامی
 دارد و اسیاری از اکابر دین فیض از دامن ا و خواسته
 اند و در سال هزار و چهل و سه هجری در هرات
 و قابت نمود و بمحب و صدیق د ر خیابان در خطیر
 امام نخر الدین رازی رحمة الله عليه ایشان را
 دفن نمودند

مولانا محمد مرغابی [رح]

قطب لا و لیا و لا و آن دمو لانا محمد ز اهد
 مرغابی جلال الملائکہ والدین از اکابر عصر و یکانه دهر
 و عالم به علوم ظاهر و باطن و حنفی مذهب و از اصحاب

مختصر و مجموع

و لان نظام الدین یبر تسلیم بوده و کرامات فراوان
 از آن منقول است میگویند که هر سال وقت مخصوصاً کشت
 ینج خروار آرد در خمها می ریخت و تا آخر سال
 ازان خرج میگردد کاهی آرد بمقدم صدم من دادی هر گز
 ازان خمها کم نگشته و فاتح در سال هفتاد و هشت هجری
 مدفن ایشان در قریه مرغاب هرات معروف و مشهور
 است؛ و خاقان سعید هرسال دو نوبت باز یارت ایشان
 میرفت، رحمة الله عليه.

قاضی جلال الدین محمد [رح]

ملک القضاۃ والحكام مناهج الحلال والحرام نقطۃ
 دائرة شریعت و مدار مرکز حقیقت الوائلی جواز
 و حمایة الملك الودود قاضی جلال الدین محمد الامانی
 قاضی القضاۃ هرات، از متینان اکابر قبة الاسلام هرات
 و ملیحا سلاطین واژ اولاد سورور ارباب تحقیق امیر المؤمنین
 سیدنا حضرت ابی بکر الصدیق رضی الله عنہ و مقدم ارباب
 عمایم و اهالی مملکت خراسان بوده ییو سنه ملوک و حکایم
 به صحبت شریف میر قند و در جزئیات و کلیات او
 را؛ مشاور ایله و مدار ایله میدانستند و در مکانیب
 که بفرمان ملک معز الدین بایشان میفرستادند ملک

مشارا لیده بخط خود بر حاشیه مکتوب ثبت میفرمود
 که بندۀ مخلص دو لخواه حین کرت و امثال این
 تعظیمات واقع میشد، و تقوی و زهد و ور ع با قصی الغایت
 داشت؛ و خاقان صاحب قرآن پیش، از زمان
 خلیه و رجھان گیری با او ملاقات کرد و بود و بسیار
 معتقد او گشته و فاتح در سال هفتاد و هشتاد هجری
 مدفنش در خطیره حضرت خواجہ عبد الله انصاری
 قدس سرمه در مقبره القضاط است .

شیخ سیف الدین خلوتی [رح]

شیخ کامل صمد انبی د ر علم حقیقت و ور ع و زهد و
 تقوی و علوم ظاهر و باطن صاحب کمال بوده
 مولدش در هرات و در خوارزم نشوونما یافته و در
 هرات اقامت فرموده و از دست شیخ عالم شیخ
 محمود خلوتی خرقه پوشیده و کرامات عجیبه و احوالات
 غریب از وی منقول است و در سال هفتاد و هشتاد
 و پنج هجری وفات نمود و در هزار خلوتیان قریب
 دل گازر کاه مدفون است .

شیخ ظهیر الدین خلوتی [رح]

کهف الطالبین شیخ ظهیر الدین خلوتی در علم قرائت
 فرید عصر خود بوده و جناب ولایت هاپ مولانا زین
 الدین ابو بکر تائبادی در شان او فرموده که در
 ذیر طاس فلک مثل ظهیر الدین خلوتی نمیدانم و مولانا
 شرف الدین عنمان زیار تگاهی فن قرائت را ازو اخذ
 کرده و مدتی مديدة ملازمت شیخ سیف الدین خلوتی به
 تقدیم رسانیده و در سال هشتاد و سه از دنیا رحلات کرد
 و در هزار خلوتیان او را مدفون ساختند و در این هزار
 بسیاری از عزیزان و اولیناء و ارباب کشف و تغییر مدفونند
 هر که اندک قابلیت داشته باشد در آن منزل بتووجه تمام
 درآید و همت از تعلاق را گدار منقطع سازد فیوضات متابعه
 با و واصل شود .

اخی محمد و اخی محمد (رح)

بیران صاحب وقت و مجد و بیان عالی وجود و از مفردان
 و مجرد آن بابا سنگوی ابدال بوده اند هر کس که بزیارت
 ایشان میرفت ما فی اضمیر او را میگفتند تا و بخ
 وفات ایشان بتحقیق نیبو سنه اما اخی محمد در خیابان

در پهلوی مدرسه فرمان شیخ است و مدفن اخی
محمد در کوچه مختار است .

پیر لقمه (رح)

از هند وستان آمده در هرات مقیم شده و سبب
لقمه که لقب آن شده بود این است که هر که را دیدی
گفت لقمه ما کو و هر چه با و میدادند از حبوبات
و نمک و صابون و کلوخ و غیره در یکدیگر آند اختی
و طعام ساختی و با نفس خود این نوع خطاب فرمودی
که ای نفسک این است و زق تو اگر خواهی بخور واگر
خواهی بگذار منقول است که جمعی از تجاران گفتند که
ما بسفر در یار فته بودیم و در میان بحر کشته ما
بغرقاب اقتاده مضطر بحوال شدیم ناگاه پیر
لقمه را دیدیم که بر روی آب بیدادند و کشته هارا از
هلاکت گذرانید تا ریخت وفات او معلوم نشد و قبرش
در خیابان است .

درویش همسافر (رح)

پیر کامل عارف و مرد بشکوه و ساجب حال بود
و مدت چهل سال به هر نما زاغل بجا می آورد و دو

در خیا بان در خطیره سعد که از اسباب ط حضرت
حمزه (رض) بن عبدالطلب است محاذی مد رسه گوهر شاد
بیکم بنت امیر غیاث الدین مدفون است .

سیدک اشرف

بن سید مبارک شاه [رح]

امام ربانی بی مثل و اشتباه سید بر هان
املمه والدین اشرف بن عبار ک شاه از فقهاء و فضلای عصر
خود بود و بمذهب حضرت امام اعظم ابو حنیفه
کو فی رحمة الله عليه عمل میفرمود و استقاده علوم از
مولانا شمس الدین محمد کرت و علامه زورزی و
مولانا رکن الدین شارح لباب و مولانا فتحوار
الدین نسفی واقرآن ایشان کرد و مدت هشتاد سال
در هرات فتوی نوشته در سال هشتاد و سه وفات
نموده قبرش در خیا بان است .

مولانا حسام الدین العبدی [رح]

امام العصر والزمان الواصل الى جوار الفضل
الاحدی مولانا حسام الدین العبدی رحمة الله عليه
بسیار بزرگ و عالم و محدث بوده و از مولانا

سیف الدین احمد الا بھری و مولا نا شمس الدین کرمانی
 ا خذ علوم نموده و فاتش در غرہ ماه شعبان سال
 هشتاد و هفت هجری بوده و مدفنش در اندر ون گنبد
 سیدالسادات شاهزاده عبد الله رضی الله عنہ است :
 (منقول است که بعد از وفات او را بخواهیدند گفتند
 که خدای تعالیٰ با تو چه کرد جو ابد ادکه دوازده
 هزار تقریباً از ساکنان عالم غیر علازم من ساخت
 تا بخواهند حدیث نبوی صلی الله علیہ وسلم قیام مینمایند
 این بود ذکر جماعتی از اعیان که از ابتدی فتح
 اسلام تا سال هشتاد و هشت هجری در هرات مدفون گشته
 اند و تواریخ و سایر ایشان نوشته شده اند و افاضیل و
 کمالات و کرامات این جماعت مذکوره در مجلدات
 نگارجند و درین غرض تعبیدن مرقد و نام و نشان ایشان
 است امل و انق و رجاء صادق که بر کات هم علیه این
 بزرگان لحظه فایحظه بروزگار ذائرین و اصل
 و متواصل گردد

بَارِبَ دُور

در ذکر جماعتی که در آن درون قبة اسلام هرات
 بنام و لقب شهرت دارند و همواره حاجتمندان و ساکنان

بز یار ت ایشان تو سل می جویند و بمساعدت صدق خود
بر ارادات و بمقاصد خود میر سند لیکن - از نسخه معتمد
احوال این از رگان مذکور آشده فاصله مقرر است
(ع) (جنیش کرد از سورار بود) تا عدد در مجرم نباشد
بوی بمشام طالبان نرسد اول بذکر اولیاء الله که در شهر
عد فوئند قیام نموده خواهد شد و بعد ازان اسامی طائفه
که در ظاهر قبة اسلام هر ات و تو ایع آن آسوده
آن بقلم می آید .

شاهزاده فرخ بن خاقان [رح]

از اعوان ابو مسلم هروزی است و از متعینان وقت خود
بوده و شهید شده و پیوسته اها لی مملکت بز یار ت او تو سل
می جویند و بمقصد هی رساند و مدقش قریب در و ازه
خوش متصل با راه است .

خواجه عبد الله مصری [رح]

از متعینان او لیاء الله و اکابر القیاد بوده و در هرات
او را هلاک شهید کرده و زیارت مزار او عظیم متأثر
است مدقش در غاری که متصل بر جو لغ است و حالم
همان محله را بنام مبارک ایشان یاد می کند .

خواجه مخفی [رح]

قطب از مان و غوث العصر والا و ان در زمانه حضرت
 خواجه عبد الله انصاری قدس سرمه بوده و کسی از
 حاکم و کمال او و قوف نداشته و مدد فتش در باره
 درب قطب چاق قریب برج گوشه شهر و آنجا محل غیبیان
 و آستانه مراد است .

مسجد چهارشنبه

قریب برج خواجه عبد الله مصیر و حمۃ اللہ علیہ مسجدی
 است هنار لک مشهور رامت که در گوشه آن مسجد از طرف
 جنوب خانه است که جمعی از اولیاء اللہ در آنجا
 مقبورند و باآن خانه کسی نمیر و دو بغايت مهیب جای
 است در روز چهارشنبه اهالی هرات بزیارت آن
 جامیرون و آستانه مراد است .

مسجد کنبد خواجه نور

در نواحی آن چشمہ است و مسجد است آنرا مسجد خواجه
 قور مینا مند و بر پهلوی آن مزادر است مشهور بخواجه
 تور در روز چهارشنبه دور کت نماز حاجت در آن

مسجد کذا در دن و مراد طلبیدن و بمقصود رسیدن از مجر ناتست
و میگویند که از بنای آن موقع الی یو عندها چهار
هزار سال عیشو دو الله اعلم و بیو سنه در هر قرن
از قرون هاضمه عبده مردم بوده شیخ الاسلام و المسلمين
شیخ زین الدین اخوا فی قدس سرہ بسیار به سجد
عذ کوره بیر فقهه وی فرمودند که درین موقع شرایع
مختلفه و ادیان متنوعه طاعات و عبادات به تقدیم
و سائبده اندو درین موقع فیض و حضور تمام بخواص
عواصم حاصل عیگردد؛ و در بعضی اساس گنبد عذ کور
چله خانه ها ساخته اندو آن خلوت خانه ها منزلی
بس مهیب است و تهادران هوشم بسر بردن کاره رکس
لیست و فی الواقع بسیاری از حاجتمندان دران
موقع بمراد و بمقصد رسیده اند که هر مستمندی سه
چهار شنبه چاشت دران موقع دور رکت نماز
حاجت بلکه اراده ایشان کامرا گردید.

خواجه امامت دار [درج]

در محله میران مشهور است قریب دروازه فیروز
آباد قد و امضا بین هرات یو ده واستمند اداز
همت ایشان ائمی تمام دارد.

خواجه مراد بخش [رح]

در محله قالین با فان قریب در ب عراق است هر که
پصد ق نیت تو جه نماید ا لبته مراد ش حاصل شود و
این معنی از مجر با تست .

خواجه چهارشنبه [رح]

در محله سلانی قریب بر ج شمعانی و از اکابر دین است
و در ح مؤثر ترم دارد و اکبر مردم شب چهارشنبه در آن
هزار میر و ند بسیار با فیض است .

پیر غاز اذی [رح]

در محله غازان قریب در ب عراق از عزیزان و
پیرگان بوده و طالبان بعدها من همت آن پیر
صاحب کمال بمقاصد خویش میر سند .

خواجه ابو القاسم [رح]

(آبگینه گر)

در بازار خوش قریب در رو ازه امام
وقت و اکابر عصر خود بوده و در زمان ابو مسلم
هو وزیر شهرت داشته و با مداد و اعانت او

فیض بز ائران میرسد .

هزار چهل دختران [رح]

در محله کلاگر ان متصل بفضل شهر خلائق مملکت
در آنجا میروند و فیض میباشد .

هزار شهداء [رح]

در دکن شرقی مسجد جامع شریف قریب باب حضرت
مشهور و معروف است .

آجده و باجه [رح]

قریب درب فیروز آباد دو مزار امامت بیکد یکر
متصل باجه و باجه مشهور است و بس بزرگ است و
عاجا نیاز مندان است .

بی بی نور (رح)

در محله شمعان قریب درب عراق و مسجدی در جوار
مزار عابده زا هده بی بی نور است و گویند که
یل هالان بنا کرده اوست روح بغايت گرمدارد
و زيارت مزار او از هجر بانت .

شیخ محمد مکی [قدس سرہ]

در آن درون در ب قطب چاق ازا و لیاء اللہ رب انا
بوده و مکرر انوار از قبر او تا فته و هر کس آنجا
مراد یافته .

مسجد شهداء

بر شمال خانه اسدان است در دیوار آن مسجد
کویند شهداء مدفنون و خلائق هر ات آنجا تو سل
عیجو یند و فیض یسیار میداشد .

خواجہ مظفر شهید [رح]

در طرف جنوبی مسجد جامع هر ات خانه خرا به
ایست در آنخانه دو قبر است یکی ازان دو قبر
خواجہ مظفر شهید است و زیارت او قریاق آزموده
است .

هر ار طفل کان

بعضی از اطفال آنچا هد فو نند در محله که با یشان
شهرت دارد در میان درب فیر و ز آباد و دو ب خوش

زیارت ایشان مجرب است در حصول مرادات
و مهمات .

خواجہ خاموش [رح]

از قدماء مشایخ است و روح پر فیض دارد و مد فتش
در جو ار محله طفلگان است .

هزار سادات

گنبدی است قریب بمحله طفلگان و سه قبر در آنجا
موجود است که از کار مشایخ و سادات بوده اند مشهور
است که شب جمعه در آن موقع مکر رنانو ارزان اینها
عیرسد آهاتا ریخ وفات آنها معلوم نشد .

اما بد آنکه جمعی که در ظاهرا هر بلوکات هرات قریب
شهر در پرده اند بعضی از آنها که اسمی شریف
ایشان در طبقات حضرت خواجه عبد الله انصاری
قدس سرمه بنظر رسیده و از افراد حضرت خواجه
عبد الله انصاری بوده اند بعد از ذکر خواجه عبد الله
انصاری علی سبیل لا ختصار مذکور شد اول ایشان

· حواجه کاتب [رح]

نر د اهل هر ایت چنان شهرت دارد که کاتب و حسی
آسمانی بوده اما در کتب احادیث محدثین او را از
جمله کتابان و حسی اشمرده اند شاید که از کتابان خلفای
رد شدین رضی الله تعالی عنهم باشد و روایت بغايت
گرم دارد و ارباب کشف و ریاضت در هزار او بسیار
فیض برده اند و مدفونش در محله شتر بانان و باغ زیده
واقع شده و گنبدی بر سر آرت ان بنادرد اند
و خاقان سعید هر سال مکرر بزیارت هزارا بشان
میر فته ، منقول است که محلی که حالا قبر اوست آتشکده
کران بوده چون ایشان به هرات آمدند آنجا مقیم شدند
و خلائق را باسلام و متنابع دین محمدی صلی الله
علیه و سلم دعوت میفرمودند بمعامن جد و جهاد ایشان
دین رسول اکرم صلی الله علیه وسلم در هرات
رونق تمام یافت و بسیاری از اهل صدق دیده
نمود که شب جمعه از قبر ایشان نور تاقه است .

· حواجه کله [رح]

سبب ادب کله انکه هر کس مرادی داشتی دو کله

گو سفندلدر ایشان کردی و بدر و یشان آنجا
 عیند ادی بمراد خود میر میدی مرقد ایشان در
 بیر و ن در ب ملک محاذی گوش هر آت و گنبدی
 و صفو و حوض آب در محاذی قبر ایشان ساخته
 آند و حالا خر آب شده است و همواره ارباب
 حاجت با آنجا تردد میدنما یند و پیوسته جهی از درویشان
 علازم ایشان بوده اند .

حوالجه یافته [رح]

قریب حمام سلیمان شاه در آند و ن دیواری
 که منصل بکوچه با غزار آن است مرقد یکی از درویشان
 و نفعشده که بخواجه یا قله شهرت دارد در مقابل
 آن مسجدی ساخته اند و خلاائق در آنجا میروند .

حوالجه چهل کنی [رح]

دو خلف باغ زاقان مزاری و صفو قدیمی است
 و قبر طویل و روحي بغايت گرمدار و شرف الدین
 قصاب آن صفو را ساخته است و پرسش در بهلوی
 آن صفو لذکری مختصر مذعوقد گردانیده و بر جنب آن
 حوض آب ساخته اند و آن محل را بخواجه چهل

آن‌ی میخواند و از هزارات مشهور است ع (الیهود
سخن بد بن در آزی نبود) .

خواجه سبز پوش [رح]

در محله کج کجی است شیخ الاسلام و المسلمین کوف السالکین
شیخ جمال والملة والد بن ابو امیحاق ا لمدی
روح الله روحه مبارکه موده که از دو حضرت خواجه
سبز یوش ذپن فرا و ان میرسد و زیارت مزار آن
از مجری باتست .

خواجه مردارید [رح]

بر کنار خندق در بعر اق در خلف عمارت
مسجد د که اکون نو اب کامگا و میازد از قدماء
مشیخ هرات بوده و شهرت تمام دارد .

خواجه مراد بخشش [رح]

قر بب و په باغ زیده مد فتش بر کنار راه وافع
است و حاجتمند از زیارت او را آز موده‌اند .

سید محمد میرابی [بح]

در گورستان غریبان بر شرقی باغ زیبد واقع
شده از مشايخ بزرگوار و از مشاهیر مزارات
هر است و فیوضات بسیار دارد .

خاک صندوقی

بر سر کوچه که بمحله با غ نو میرولد میان درب
عراء و درب فیروز آباد و آن محل را بآن
عینخوا نند از مزارات مشهور است .

کوی شمیردا

بر شمال حضرت امام عبدالله ال واحد شهید است و شهرت
جای قته که حضرت امام عبدالله ال واحد شپید را آنجا
بسیار دست رسانده اند و الله اعلم و حالا هموار شده .

مسجد پنجه

در مقبره خوانجه آباد در شرقی امام عبدالله ال واحد
بن ابو مسلم مسجد است که آن مسجد بنجه میگویند و
همواره محل غریبان بوده و شب هاتنه دران جا

بسر بر دن کار هر کس نیست و بسیاری از درویشان
و اولیناء الله در آن خلوت گذرانیده اند و منزلی
بغایت سهمنا ک است و حالا خراب شده است .

خواجه مراد بخش [رح]

در نواحی خوانچه آباد در آنجاد و قبر است
تنها در ان جای بسر بر دن کار هر کس نیست بلکه خواجه
مراد بخش مشهور است و بعضی سلطان پیر حاجات
میگویند .

شاه ابوالقیس

از بزرگان دین بوده مدفنش در جانب جنوبه
در بخش در بلندی واقع شده و مسجدی دو
تیر دیکی مزا و او بنا کرده اند و بیوسته در ویشان
کامل آنجا بسر بوده اند و حضرت قطب الاقطاب شیخ
ذین الدین خوافی قدس سر مکر ر آنجا شبها بسر
برده اند و مریدان خاص خود را بیوسته بزرگان
ویشان نحریص میدهند .

پیر غیبی

مشهود بسلطان شاه زند در بالای بلندی در طرف
شهر قی حضرت خواجه عبدالله طاقی قدس سر و داعع
شده و لوح قبرش متصل بر اصل دیو از ظاهر و هویدا
است وزیر یار است آن از مجریات است .

پیر فخر ثانی

از جمله ملامینیان بوده و مدفنش در بیرون در ب
خوش بمعیان بازار از چه متصل برآید در دست چسب و قنی
که از شهر بیرون آیند از عزیزان بوده و خواهی
عادات از ایشان بسیار منقول است .

مرارد ختران

در بیرون شهر قرب درب خوش نزدیک کاروان
سرای در خانه تنگی چند دختران متصل یکدیگر
آسوده اند کویند که جمیعی از دختران صالحات
بودند و از خوف اشرار بخواهند رفته و دار آنجا
نمایند و بیک روایت بطریق دیگر نقل شده علی
که خلاف احوال فیض و برکت بسیار ردا رد و بوی

صلاح و تقوی از قبو رایشان بمشام جان طالبان
و فواید بسیار بزاران میرسد .

محمد ماه روی

از اعزه و اهل دل بود ما نمود فتش در بیرون
در بخش در کنار خندق از آن راه که به گازر
گاه مدر و ند از میان باغ سفید اهل هرات بازگشت
قمام بآن مزاودارند .

خواجه روشنائی

در نواحی باغ سفید مسجدی و لذکری آنجا ساخته
اندو شهرت تمام دارد و بسیار راحا جتمند آن بزیارت
آن مرقد میروند و بمراد و مقصد میرسند .

باباقبزه جذ و ب

در بیرون در بخش آنجا که سفایان آب
بر میدارند از مشاهیر همانین بوده و خوارق عادت
از ایشان بسیار صادر میشده .

۸۶

مولانا حاجی ابدال

از مجد و بان و بدلاع وقت بوده و هر چه بروز بان
 او گذشتی همان شدی مدفنش در بیرون درب خوش
 مشهور و معروف .

شیخ هنر صور

از اکابر علماء و افاضل قدما بوده فضل و کمال
 او بد رجه علیا رسیده مدفنش در گوشه میدان سعادت
 متصل بباغ اخی زرگر .

خواجہ آدینه

تعلم ظاهر و باطن آراسته و در صورث و معنی صاحب
 کمال بوده اما مدفنش قریب حوض چهارباغ ترکان
 در کنا در راه بطرف جنوی مقبره حضرت قطب
 الا فقط خواجه عبد الله طاقی قدس سرمه .

خواجہ کوزه گر

از بزرگان دین واجله اهل یقین بوده مدفنش
 بیرون درب خوش قریب بکر آباد .

مقبره کازرگاه

چند ان اکا بر و ا قطب واو لبا آنجا
 مد فو نند که شرح و بیان ایشان در مطولات
 نگنجد مشهر راست که حضرت شیخ الاسلام خواجه
 عبد الله انصاری قدس سرہ میفر موده اند که بسیاری
 از دوستان خدا در بن مقبره در پرده اند و این
 فقیر مصنف کتاب از مولانا عظم سعید و شیخ ارجمند
 الی جو او رحمه ا لکر یم الوا فی مولانا رکن الحق
 زالملة والدین الخوافی شنیده ام که میکفت که چهار
 هزار او لیای کامل در گورستان گازرگاه در قبر
 اند و فیض در آن محل ریزان است اول ایشان

زیارت خواجه کانه هفت چاه

قریب مزار حضرت خواجه عبد الله انصاری قدس سرہ
 سرہ معروف و مشهور است و اهل هرات بعد از
 زیارت حضرت خواجه بدالنجا میر وند و هفت نوبت
 مگر دآن هزار میکردند و هفت سنگر بزرگ را اگر قته
 بر هر کدام سوره قل هو الله احدر ا خوانده بر آن
 جا میتویند و خالی از حالی نیست .

محی‌السنته

در گورستان خیابان بردست راست روئده نزدیک
 عقبره معمار ان از بزرگان بوده اند اما نه آن
 محی‌السنته که مؤلف کتاب مصابح و معالم التنزیل
 است و مقرر است که مدفن هزارک ایشان در مرد
 البرود واقع شده .

خواجه علمدار

در مقبره خیابان نزدیک به قبر بیر تسلیم شهرتی دارد
 و مقرر است که در مقبره هذکوره اعزمه و اکابر
 و منقاد مین و متا خرین مدفوئند و در مجالس طالبان
 و راغبان ارداح مقدسه ایشان با مد ادواعات
 مشهور .

شیخ مسافر

از کمال درویشان بوده و در فرید طولی داشته
 تاریخ و فاتن معلوم نشده اما مدفون هنجا ذی مدرسه
 کو هر شاد آغا در طرف شرقی راه خیابان نزدیکه
 حوضن .

باداهدای مجدوب

از زبردستان مجا نین بوده در ایام ملوك کرت
بجذبه و سیده و بسیاری حکایات غریبه ازوی منقول است
مدقتش در خیابان قریب سرکوچه که بساق سلمان میرونده
معروف و مشهور

مر سر کوچه

در سر کوچه که بشادی بره میرونند بطرف شمال با غ
زاغان متصل برآه از دست راست روشه چون بهزار حضرت
خواجه ابوالولید احمد (رح) میرونند مزار است در بلندیه
واقع شده یکی از بزرگان سادات است روحی بغايت گرمه
دارد و قبر او شاهد حال اوست

شیخ ابوالعلاء

در بیرون گنبد خواجه ابوالولید احمد (رح) بر جانب
قبله واقع شده از کبار اولیناء بوده وزائران بعد از زیارت
حضرت خواجه ابوالولید با آنجا میرونند واستمداد همت می
نمایند میجرب است

خواجه اولین

از ازه مقر بان در کاه راه حق بوده مدفنش قریب پله
 نکاد بو سر راه ملدام شهرتی تمام دارد از اکابر و ارباب
 حیرت بوده هرگز سواره ازان راه کسی نمیتوانست که
 یکذرد و بسیاری از اهل دل آنجا به فیض رسیده اند .

خواجه چهارشنبه

مدفنش قریب پل دلقاراد بر کنار راه دل مالان از
 بزرگان فقراء بو دهاند و فیارت ایشان را میجرب نموده اند

پیغمبر سمرخ

از کبار درویشان بوده اند مهاتش در قریب سرنان بلوك
 گداره .

خواجه کنجهان

از قدماء متسایع و اولیاء هرات بوده اند مدفن ایشان
 در اهلی سیاوشان است از بلوك گذاره .

خواجہ عزیز

از مشاهیر اولیناء هرات بوده مدفون در قریه کول نشیدن.

خواجہ مسعود

بس عزیز و مقرب بوده و مدفون در قریه دادشان است.

خواجہ محمد بی ذظیفر

از اعزه وقت خردبوده واذشکران شیخ عبد الرحیم
مالانی بوده و در دشت یلان آسوده اند بغايت بزرگ و
صاحب معرفت بوده اند مدفون قریب چشم مالان است.

خواجہ شیر سرخ

از مریدان خواجہ عبد الرحیم مالانی است مشهور است که
نسخه کتاب از خواجہ عبد الرحیم در مکه مبارکه مانده
بوده و خواجہ را بمطابعه آن مهمتی افتاده بود روزی در ف
عظیم میدارید فرمود که کیست بروز و آن نسخه را بیاراد
بعد از تأمل بسیار شیر سرخ را طلب کرد و جای نماز خود
را بیوی داد و گفت برو و ان کتاب را بمارسان درحال

خواجه رخ^(۱)

از پیران طبقات معدود دگشته و مقامات او
میان اهالی هرات شهرت یافته مدفنش در قریه
شمعان است .

خواجه پنج شنبه

از مفردان و عالی همتان د هر بوده از زیارت
او طالبان بمراد میر سند مدفنش در نزدیک یل
مالان است .

خواجه کازر مالانی

از قدماء او تا دو کمل افراد هرات بوده
و مردمان از همت عليه او استمداد نموده و می
نما یند مدفنش در قریه مالان است .

خواجه سلیمان

از اکابر در دیشان ماضی است مدفنش در قریه
مالان است .

^(۱) وقیل خواجه سیده یوش .

۹۴

خواجہ سلیم دستجردی

از متعینان او لیاء بوده مولا ناشمن الدین سقو
 جر دی در همه ساله از سنو جز دیناده بزیا درت
 هر قد او میر فته و استمد اد و استفاسه می نمودند
 عد فتش در میان کو اشانجه و رنجان بلوک کذا رم
 است .

خواجہ طلقانی

خواجہ محمد بن عبدالرحمن طلقانی مالا نی بس
 بزرگ بوده و صاحب کمال مدفنش در قریه دستجرد
 قبله چهار با غیر و زه است .

شیخ علی کاکو

از کبار در ویشان بوده و خوارق عادات از ایشان
 بسیار منقول است قیرش در زیارتگاه است قریب
 بازار ارجه .

شیخ سراج الدین

بلخی الا اصل بوده و در علم نقسیر و حدیث یاد طولی

داشت و مدتی هما جبت با پیر تسلیم نموده و وحدت
پیش از این داشت مدفنش در قریه شمعان است.

شیخ علیا

از اکابر فقراء و اعاظم عرفاء بوده مدفنش در
قریه اسقفان است بلوک کذار است.

خواجہ بختیار

از درویشان صاحب حال بوده وقتی بس کرم
داشت قبرش در اسقفان است.

بابا بکر

از قدماء مشائخ هرات بوده و صاحب مقام عالی
مدفنش در قریه نیرزان است بلوک ادوان.

پیر قرک

از مجدد و لان واهل حال بوده قبرش در بشران است.

حاجی محمدزاده

از اقوان قدوة العرفاء مولانا جلال الدین محمود

٩٦

ز ا هد مر غایی است قبر ش در زیارتگاه است .

شیخ ابواسحق

از کار محدثان و ائمه سلف بوده و فاتح در سال
دو صد و بیست هجری بوده و مدفنش در قریه شکیبان
سفلا است .

شیخ ابوذھر

از قدماء متألخ و اولیناء و معاصر شیخ الام
احمد الجامی است مدفنش در شکیبان علیا است .

پیر چهار تخته

بسیار عزیز و صاحب کمال بوده تاریخ و فاتح معلوم
نشده مدفنش در شکیبان علیا .

ای عزیز بد انکه از هواضع متبر که و اماکن میمونه
قبه مختار است بالای حوض ما عیان و همواره
منزل اهل غیب می باشد و عزیزان و پر رگان در آن
جا بغیض رسیده اند و در روزهای سه شنبه در آنجا
در قلن و دور کت نماز حاجت گذار دن فوائد بیشمار
دارد و تجربه شده .

قبر سرخ

در کوه که به بند فارون میر و ند متصل است دریشت
 قریب ساق سلمان میروف به قبر سرخ صورت قبر در آن
 موقع ظاهراست هر که را مهمنی رسید باشد که غسل
 کند و جامه نویو شیده و با آنجا رود هزار سنگر یزده
 خورد بردارد و بعد از آن دور کوت نماز بکذارد
 و در مقابل قبر آن بشیند و بروح يك حضرت رسالت
 يفتاده صای الله عليه وسلم توجه کند و هزار يك نوبت
 يکويد که صای الله عليك يا رسول الله و هر نوبت که
 این را گفت يك سنگر یزد را بجانب قبر اندازو
 چون تمام شد مراد خود را طلب کند و در حين مراجعت
 سه درویش واحد ها ن شیرین کند البته مرادش حاصل

شود

حکایات سوم

در ذکر چهار عنی از اولیاء و اکابر و علماء و عرفاء
 که بعد از وفات امیر نیمود کو رکان که در خطيه هرات
 و تو این آن بجهوا و رحمت قاضی الحجاج اتفاق
 غر موده اند

شیخ شهاب الدین (سطامی رح)

شیخ الاسلام و ا مسلمین مرشد الالکین صاحب
 المقامات اعلیه و الدرجات الشنیه کعبة الواصیین
 و قبلة الانام شیخ شهاب الدین بسطامی قدس سرہ
 از اکابر اولیاء وقت خود بوده و باشیخ قطب
 ا مد بن عجی اجا می قدس سرہ صحبت داشته و حدیث
 بر او خوانده و تلمیذ شیخ قوام الدین بسطامی
 در حمّة الله عليه بوده واستفاده علم فقه را از امیر
 سید جلال الدین کرمانی به تقدیم رسانیده اند
 و بعد از تحصیل علوم بر یا خت و در ویشی مشغول شده
 چند آنکه بر تبه ارشاد رسیده و کرامات و مقامات
 و کمالات او زیاده از این است که در این مختصر
 گنجید و نصانیف آنچنان بدر علوم ظاهر و باطن در
 عین مردم مشهور است چنانچه علو مرتبه آنحضرت
 از مضمون آنها معلوم نمیشود و همواره معتقد فیه
 سلطین و خواص و عوام بوده هلاک عز الدین حسین
 کرت جهت مریدان شیخ خاتمه بنیاد کردہ در خیابان
 و خان زاده بیگم زوجه پادشاه سعید هر زین سریر
 عظیمت و سلطنت بی اشتباہ امیر زاده میر انشا

ا ن ا ر ا ل ل ه ب ر ه آ ن ه در م ح ل ة باز ا ر خ و ش خ ا ن ق ا هی ب س
 عا لی سا خ نه و و ق فی و ا فی دار د و ب و ا س طه قصو ر
 هم ت و ف تو ر که در موقوفات است ا کنون خان قا ه م شر ف
 ب ر خ را بی است ا مل و ا نق که ب میدا من معد ل ت حض ر ت
 خاقان خلافت پناه این خیز جاری نمود ا ر شود مشهور
 است که هر گر شیخ شهاب الدین قدم در ا ن موضع
 قنهاد بلکه در مرور ایام با نجا نظری نمیفرمود و
 خواجہ عزیز و خواجہ محمود مد رسه ها جهتہ شیخ
 سا خ نه اند فاما شیخ در آنجا درس نگفت بلکه تعیین
 مدرسهها فرمود و خاقان صاحب قرآن قطب السلطنة
 الد نیا والدین امیر تمیم رکورگان ا ن ا ر ا ل ل ه ب ر ه آ ن ه
 تعظیم شیخ را باقصی الغا یت بلتقدیم میرسا نید چنانچه
 اها لی هرات را در فقره شیخ بخشید و آن شهرتی
 دارد و رحلت او بعد از وفات خاقان مذکو ر به
 ینجاه در آخر سال هشتصد و هفت هجری واقع
 شد و مدفنش در خیابان در خطییره اما م فخر ا ل دین
 رازی است قدس سره .

شیخ عبدالحق طوسی

از علماء صورت و معنی و از اقران شیخ شاه فراهی

و شیخ علاء را فعی و شیخ اسماعیل خوارزمی بوده
و پیو سنه در معرفت و محبت سخن میراند تا ریخ
و فاتح معلوم نشده مد فتش در قریه خواجه سرهق
در بیرن مشهد خواجه جلال الدین سرهقی است .

شیخ علی رافعی

از مشاهیر متأخرین و عالم بعلوم ظاهره و
باطنه وزاهد و منقی ولناصح و واعظ بوده و با
امیر سید علی همدانی و شیخ سیف الدان خاوی و شیخ
ذین الدین ابو بکر تائب الدین رحمهم اللہ صحبت داشته و
عمر ش به شصت و سه سال رسیده قبر ش در خیابان
است .

شیخ شمس الدین (بحاری)

از اهل کمال و سرحلقه عارفان و ابدال و اصلش از
بحار ابوده و در شیراز بسیک مشغول شده و بعد
از وصول بمعارج ارشاد بهرات آمده و در قریه
سر وستان اسرمیرده و دیوانی در حقابق گفته صباح
یوم جمعه هفدهم جمادی الاول سنه هشتصد و سیزده
جا مهای دور و زعید می پوشید در بر کرد و خرقه

پشمن با لای آن ها بیو شید و بادست مبارک خود قبر
 خویش بگند و چامه آخرت راست گرد و در عقب غسال
 بفرستاد چون غسال بیدا مدد بفرمود تا آب را گرم
 گردند و غسال را تعليم غسل و قرائت بیدا هوخت و از
 حاضران مجلس استمدادی همت طلب نمود و گفت
 وقت رحلت ما رسیده چون در خلوت در آیینه هنر صد
 با شیدتا سه نوبت بگویم یا هو بعد از آن بغسل و تکفین
 عن مشغول شوید بهمان منوال کار را سنت شد چون در
 آمدند قالب تهی ساخته بود او را در آنوضع که
 طرف شما لی قبر یه سر و سنانست دفن نمودند و در
 هزار آن فیض بسیار است واز لطایف اتفاقیه اینکه
 از بخار اکه هشتصدو سیزده است تاریخ وفات او
 معلوم شده .

مولانا شمس الدین محمد ظہیر

شیخ الالام مقبول الخواص والعلوم ناصح الالام
 العالم الحزیره مولانا شمس الدین محمد بن ظہیر از جمله
 مشاهیر علماء هرات بوده و گفتو قلوب و قبور داشته
 و پیوسته بو عظ و نصیحت مسلمانان قیام مینمود . و مرجع
 اکابر و اهای مملکت هرات گشته و همواره کشف سالمکان

و مشکلات و حل معضلات ایشان میفرمود و باطحایم
حسا-کین و بذل و جود شهرت تمام داشت و جنیان مسخر
او بو دند و حج گذارد بود و در سال هشتاد و
چهارده هجری از دنیا رحلت کرده و قبرش در خیابان
است در جوار بیر تسلیم و زیارت اواز مجررات است .

شیخ اسماعیل خوارزمی

از جمله مشایخ خوارزم و از جمله مریدان شیخ
الاسلام ربائی شیخ علاء الد ولہ سمنانی بود و بـا
فرید الدین یزدی و شیخ الاسلام قد وہ العارفین
شیخ عفیف الدین جنید المرسدی صحبت داشته و از
اقران شیخ عبد الحق طوسی قدس سره و شیخ ابو
سعید خلوتی و شیخ جمال الدین سمنانی معدود
گشته و حج اسلام را در یافته و مشایخ حرمین
اشریفین را زیارت کرده مشهور است که بیست
و چهار رسال آب نخوردند و کشف قلوب و قبور داشته
و استعداد همت ازوی بسیار واقع شده وفات در
ماه رمضان سال هشتاد و چهارده هجری و مدفنش
در بیر ون درب ملک قریب خانقاہ شیخ چارش در
گنبدی که منزل او بوده است واقع شده .

شیخ ابوسعید خلوتی

از ازه و شاخ هرات بوده و هروی اصل و
هر یه شیخ سیف الدین خلوتی بوده وزهدو مقامات
وریا خات او شهرت دارد و عمرش به نو د سال رسیده
و در آخر تابستان شد و در غرہ ذی الحجه سال هشتاد و
بیست هجری وفات یافته و در خطیره خلوتیان مدفن
گشته و قبرش معروف است.

سعید قدسی

در علوم ظاهری و باطنی صاحب کمال بوده و در زمان
خاقان سعید از جانب قرشی بخارا در هرات تشریف
آورده و چند وقت در قبة الاسلام هرات توقف نموده
و در هرات وفات یافت مدفنش در کو سید عبد الله
ختار است.

هول آناثمیس الدین محمد

از اهد المتقی العلیور به ملای کلان از اکابر
زهاد و عباد خراسان بوده و حنفی المذهب و از
اصحاب شیخ زین الدین ابو بکر تائبادی و مولانا

محمود زا هد مر غابی و شیخ شاه فراهی بوده و مواعظ
بیرونی سلیمان را ایشان جمع نموده و در سلک نظم آورده و
کمالات ایشان بیش از ان است که درین مختصر جمع
توان کرد و در این معرفه و نهاد مذکور یاد طولی
داشت و از صحبت مردم آخر احترام از هیندو دو هر چند
خاقان سعید خواست که به صحبت او مشرف شود
یجا ای فرسید عمر ش بهشت دو دو سال رسیده مدفن
ایشان در مقبره زیارت گاه است .

مولانا جلال الدین افتخار

مولانا اعظم افضل قراء خراسان اکمل ابرار
مولانا جلال الدین افتخار الحقة الله تعالی باصحاب
دار القرآن از جمله علماء هرات بوده و در فن قراءت
ید طولی داشت و جمیم قرائات عشره را بر شیخ الاسلام
و خاتم المجتهدین شمس الملة والدین محمد بن
الجری خوانده و در علم حدیث نیز امها رت تمام
داشت و کتبخانه معدود و قوف طلبہ کرد و فاتح دو
سال هشتصد و پیست و سه هجری عدقتش در خیدابان در
سرکوچه امام فخر الدین رازی است قدس سره .

بابا ارسلان دیوانه

دو ویش مجدوب و عارف محبوب از معینان مجالین
 بلو ده این فقیر از جناب حقیقت انساب مولانا رکن
 ا لدین خافی شنودم که فرودند که هیچ هفته نبودی
 که بدیدن بابا ارسلان دیوانه نرقمی و از ایشان خوارق
 بی حد مشاهده نکردی وفاتش معلوم نیست اما مد فتش
در خطیره بیرون فخر الدین ثانی هلانی متصل بشارع عالم
 واقع شده

پیر سمه صد ساله

شیخ سالک درویش بابا یوسف ریاضت تمام و سلوك با نظام
 داشت و بقايت باشکوه و باهیت بوده مدتهاي مدید در کوهها
 و صحراها باهوان اسر همبرد و عمر شده بود چنانچه شهرت
 داشت که سه صد سال از عمرش گذشته بود وفاتش در سال
 هشت صد و بیست و سه از هجرت مدفنش در شرقی خیابان
 در خطیره که مشهور به بیرون سه صد ساله است

خواجہ لطف الله

واعظ باعلم و تمیز خواجہ لطف الله بن عزیز از افضل

۱۰۶

زمان و اماجد دوران و بسیار ما اعر در فن تفسیر
 و حج اسلام کذ ارده بود و مد تهای مددید در مسجد
 جامع هرات به نصیحت مسلمانان قیام مینمود
 و فاتح در سال هشتاد و بیست و سه هجری مد فرش
 در خیابان هرات در جو ارمقبره امام فخر الدین
 رازی و گنبد ممتاز دار و حال خراب شده واژ
 نوادر روزگار بوده .

مولانا یوسف حلاج

مولانا اعظم اعلم اعلماه فی العجم مولانا یوسف
 حلاج از اکابر ائمه دین و اجله صدق و یقین و ماهر
 در فن حدیث و علوم معقوله و منقوله و در درویشی
 صاحب کمال بوده و معنی وافی وجود و حال کافی
 داشت و اکثر ائمه هرات و مدرسان شاگردان
 او بودند و تاریخ وفاتش را بر سنگ لوح او نوشته اند
 و مد فرش در خطییره امام فخر الدین رازی است .

مولانا صفی الدین

مولانا اعظم اعلم اعلماه الفقهاء فی العرب و العجم مولانا
 صفی الدین الخوافی از متجردان عصر و از متعینان

د هر و به کمال علم و فضل و تقوی شهرت داشته و مدتها ی
مدد در قبة الا سلام هرات به نشر علوم دین و باشر سوم
یقین اشغال داشت ووفات نمود و مدفنش در
خطیره امام فخر الدین رازی قدس اسره .

مولانا ناصر الدین الکوسوی

زاهد متورع از متعینان روزگار بود و در علم
فقا هست ما هر ییو سنه بذ کر مشغول می شد اند مدفنش در
خطیره امام فخر الدین رازی است قدس سر و در
این خطیره بسیاری از علماء و فضلا مثل [مولانا
صد رالدین امام مولانا عبد الرحیم بارا حیدر و
مولانا عبد الرحیم هروی و لده مولانا اعظم اعلم
العلماء مولانا سیف الدین الا بھری و مولانا جنید خجندی
قدس سر و مولانا محمد بدرو و هو لانا علی شاه طوسی
مدفو نند رحمه الله عليهم .

سید یونس

هر رضی اعظم اقدم سید یونس از اعز مساده ها و
اشرف و محدث یگانه و فصیح زمانه بوده
مدفنش در خطیره امام فخر الدین رازی نزدیک

مقبره شیخ بسطامی است .

شیخ ابواسحق المرسدي

شیخ الاسلام و مرشد الام حجۃ اللہ علی الغلایق
 با الاستیحفا ق جمال الحقيقة والشرعية والتقوی والدین
 ابو اسحق امر سدی الگازرو نی از متعینان اقطاب
 روز گار و صاحب مهارت و در فنون علوم شگرد
 و مرید شیخ الاسلام بلاشك و اشتباه نهنجا و لیاء
 شیخ زان الد بن علی کلام رضی اللہ عنہ و ارضاه و سند
 حد یاش با پدر بازرگوار قدوة المحمدین و اسوة
 المفسرین قبلة اول اصلین شیخ جمال املة والدین
 احمد المحدث امر سدی و برادر نامدار شیخ الا
 صفیاء امام ائمہ دین جامع بین العلوم خلاصۃ الصفیاء
 نقاوۃ الا تقدیاء شیخ غفیف املة والدین جنید رحمة اللہ
 علیہ در اکثر مشائخ شریک بوده و تصرفی که آنحضرت
 در قلوب خاص و عام هیفر موده مقدور هیجکس ازاولیناء
 متأخرین بوده از شیراز بخراسان نقل کرده در
 هرات ساکن شده و بالتماس تمام خاقان سعید بدرا
 خواست بدیدن آنحضرت هیر فته و هی فرموده که
 عمر عزیز اکتر او قات بعلوه ارزوا و مطالعه و تحقیقات

میگذارد و اکثر خواص و عوام بیوسته ملازم است
 مینمودند و بزر حمت و مبالغه تمام کارهای هی باقی نداشت
 و جو دوکرم و فضل و علم ایشان درجه قصوی و
 مرتبه اعلی داشت و عمرش به شصت و نه سال رسیده
 و در سال هشتاد و یکسنت و هشت هجری روح لازمیش
 با علی علیین منتقل گشت مد فتش در خطیره حضرت شیخ
 لا سلام خواجه عبد الله انصاری قدس سرہ است
 و شرح کمالات ایشان طولی دارد

پیر قوام الدین تبریزی

شیخ ناسک سالک پیر قوام الملک و الدین تبریزی
 (رح) در طریق تجربه و توکل و تفریید یکانه عصر
 بوده و بیوسته باورا داد و اذکاره نوره قیام می
 نمود و همت عالی داشت و به صحبت شیخ جمال الدین
 و شیخ نمال الدین خجندی و اقران ایشان رسیده
 بود و فاتح در ماه صفر سال هشتاد و یکسنت و هشت
 هجری مد فتش در راه زیارت حضرت خواجه ابوالولید
 احمد قدس سرہ در حریم نهر انجلیل •

۱۱۰

مولانا شرف الدین عثمان قاری (رح)

از نوادر روزگار بوده و قرائت و قوف سجاوتدی
 در استھنار داشت و بز هدو و رع میگذر ایند و اکثر
 حفاظ هرات و توابع آن علم قرائت را ازو اخذ
 کرد و بسی فسی مبارک داشت و ذکر ایشان
 در کتاب رشحات و در ذکر مولانا شمس الدین
 محمد روجی هیجما مسطور است وفاتش در دوازدهم
 شوال سال هشتصد و بیست نه هجری ۱۷۳۶
 قریب زیارتگاه در محله که بنام ایشان مشهور است

مولانا جلال الدین واعظ (رح)

املاح از اکرین ناصح اهل مسلمین مولانا جلا الدین
 واعظ هر وی از فحول و عاظ بوده و مددی مدید
 به نصیحت مسلمانان گذرا نیده و تفسیر جمع کردد
 هفت مجلد که جامع بسیاری اقوال مفسر ان است
 و عمر شده چنانچه در آخر عمر از سخن گفتن بازماند
 و در سال هشتصد و سی و سه هجری از دنیا رحلت کرد
 و در گزارگاه در پشتہ که به ذل کنج مشهور است
 مدنون شد

شیخ عبید الله خلوتی

شیخ زاده هدوسا لک و بیر نور اینی و با صفا بو دودر
 خانقا خاو تیان بذکر و سلو ک مدت ها میگذرانیده
 در سال هشتاد و سی و سه هجری از دنیار حلت کرد
 و در خطاير خاو تیان در میان دو جوی مدفوائد

مولانا رکن الدین الخواصی

مولانا اعظم بحر الحقائق افضل المتأخر دین بین الامم
 الواصل ای جوار رحمة الله الواقی مولانا رکن الدین
 اخواصی از متعینان روزگار برو دسر و را فاضل هر
 ملک و دیار و نا ام بعاصی هر دو باطنی و مرید شیخ
 اسلام و درشد الانام بلا اشتباه شیخ زینا لملا و
 الد بن محمد بن عائی کلاه قدس سر بو د و از اقران
 شیخ اسلام و المسلمین شیخ عفیف جنید و اخواصی عیانی
 المحقق الصدیق ای با الا تفاق شیخ جمال الملة و الدین
 ابو اسحاق و مولانا اعظم قدوة العلماء في العجم
 مولانا جلال الملة والدین و غیره بوده دور قسم
 تو صیف و تو اربیخ و فضل و سائر علوم اصول و فروع
 ید طولی داشت و بیو سنه ملجه حکما و ملا ذخرا من

و عوام میبو دو حج اسلام را کذارده و به صحبت بسیاری
 از اکابر رسیده و مسافری و افرندموده و در آخر
 حال اکثراً یا م درولایت خواف بسر میبر دند و گاهی
 بشهر هرات تشریف می آورند و در قبة اسلام هرات
 در روز یکشنبه بیست و هفتم شوال سال هشتاد و سی و
 چهار هجری بجوار رحمت ارحم الراحمین بیوسته و در اندرون
 خطیره شیخ اسلام حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس
 سره دریش روی مرقد مبارک او مدفن گشته ۰

مولانا فصیح الدین علاء الفوادی

مولانا اعظم افضل الفقهاء فی العجم مولانا فصیح
 الملة والدین محمد بن محمد المشهور بعلاء الغوری
 الاصل المفتی به قبة اسلام هرات از متینان روزگار
 وزها و فقهای هرات و سال های بسیار به فتوای
 مذهب حضرت امام اعظم رحمة الله عليه القیادیامر و
 قول او بوده و بیوسته بنشر علم اصول و فروع اشغال
 میفرمود و عمر عزیزش از هشتاد سال بگذشت و در
 سال هشتاد و سی و هفت هجری فوت شد مدفن ایشان
 در خطیره شیخ اسلام خواجه عبدالله انصاری قدس
 سر دریش ایان یا قبر آن حضرت واقع شده است ۰

مولانا زارکن الدین

شیخ اسلام و المسلمین بقیة الاو لیاء الراسخین
 مولا نا دکن الدین خاف الصدق شیخ اسلام و مرشد
 الا قام شهاب الحق والدین بسطا می است یکانه
 روز گا ر خود بوده و از متعینان ابرار و بعلو م ظاهر
 و باطن آرائنه و اکثر کتاب متداوی را بخط شریف
 خود نوشته بود و در مکارم اخلاق درجه قصوی
 داشت و عمر شد و فاتح در ماه رجب سال هشتاد و
 سی و هشت هجری مدفون در خطیر هام فخر رازی
 در جنب پدر بزرگ ارشاد قم شده .

مولانا زاهد شکیبانی

شیخ کامل ربانی مولانا زاهد شکیبانی از جمله
 ناز نینان عهد خود بوده و خرقه ارادت ازدست
 شیخ اسلام و المسلمین شیخ زین الدین ابو بکر تائبادی
 پوشیده و سلوک و افی داشته وعظ موثر میگفت و
 گاه گاهی به شهر تشریف می آورد و اهالی قبة
 اسلام هرات از انفاس متبرکه او بهره میگرفتند
 و حضرت شیخ زین الدین قدس سرمه با از نظر تمام داشت

— ١٤ —

و اوقات خود را بتوک و تسلیم میگذرانید و فاتح
در سال هشتاد و سی و هفت هجری مدفن ایشان در
فریه شکیبان سفلا است .

شیخ زین الدین [الخواص] [رح]

شیخ اسلام و منشد الانام خاتم الانطاپ المحققین
اسوة الجماهیر السالکین الى جوار رحمة الله الواقی
شیخ زین الدین ابو بکر الخواصی اذا کابر اهل ارشاد
ومتعینان ارباب سلوك وافراد روزگار بوده و در علم ظاهر و
باطن بده طولی داشت و مسافرت بسیار نموده و حج اسلام
گذارده و مشایخ حرمین شریفین زاده الله شرفها و تکریماً و
مصر و شام را در یاقته مثل شیخ زین الملہ والدین العراقي
و شیخ جلال الدین خجندی وغیرهم در علم سلوك وارشداد
طالبان راه حق کسی باو نیرسبده و زعفیج سنت و جماعت
واسخ بوده و بطریقه شیخ شهاب الدین سهروردی بوده‌اند
و بیوسته در قمع ملاحده و بد مذعنان میگوشید و در مصر
و شام و روم و عرب و عجم وایران و طهران مریدان او بسیار
بودند و تصانیف و مکاتیب وارشداد به او در میان است
و طریقه عبادت و ریاضت و اطوار اربعینات از هنا خزان
باو منتهی میشود و او را در عصریه و فجریه او میمانت

١١٥

تمام دارد و قلوب خواص و عوام را حفای با نظار می
بخشد و اکثر اوقات در زیارتگاه بسرمبارده و در آخر عمر
در گوشة کوه در نواحی گذره زاویه بساخت درویش آباد
قام کردن دران موضع مکرر بار بعین می نشت و غلبه
درویشان و طالبان در ملازمت وی بسیار شد عمر شریف
از هشتاد گذشته بود و در سال طاعون سنّه هشت صد و سی
و سه هجری در ذات یافت و در محل دفن ایشان
اختلافات متنوعه واقع شده و نعش مبارک ایشان را در سه
جای نقل دادند و آخر الام در جوار عید که مدفون
نمودند هزار متبرک ایشان معمور و روز بروز در ترقی است

شیخ ابوسعید گازرونی

شیخ الاسلام و اهل مسلمین ز بدلة المحمد ثین شیخ الملة
والدین ابوسعید گازرونی رحمة الله عليه از زهاد و
متبعین و فقهاء و اهل حدیث است و سندش به پد و
پسر گوارقدوئه ارباب حدیث فی عصره و او انه
شیخ جمال الملة والدین احمد محدث و برادر
عالی مقدار شیخ الاسلام و اهل مسلمین شیخ عفیف
الدین جنید و شیخ المحققین با استحقاق شیخ جمال
الدین ابواسحق قدس الله تعالی ارجواههم و غير

۱۱۵

ایشان از مشائیخ و علماء پیوسته به نشر علوم شرعیه
 قیداً مَعِ فرَمْوَدَه و بقصدِ علازمت بر آدَه بزرگوار
 از شیر از به هر ات آمدَه و در آنجا بماند و شیخ
 جمال الدین ابو اسحق در وقت رحلت سجاده ارشاد
 دا با و حوالات نمود و در سال طباعون سنه هشت
 صد و سی و سه هجری در هر ات وفات یافت مد فتش
 در خلیله شیخ لا اسلام خواجه عبد الله انصاری
 قدس سر و نزد يك قبر شیخ جمال الدین ابو اسحق
 قدس سر و است .

مولانا جلال الدین قاینی

[مولانا اعظم قدوة الناصحین زیدة المحمدین مولانا]
 جلال الدین محمد بن عبد الله القاینی از متبعینان مؤخر
 و مجددان مقدم بوده و میفرمود که آنست من منتهی
 میشود به مقنی التقلید شیخ نجم الدین عمر النسفی و هدت
 های مددید در مقصورة هر ات به اصیحات مسلمانان
 مشغول بود و قوت حافظه عجیبه داشت چنانچه اکثر
 محفوظات او ترکشوف شدی خلائق در ورطه حیرت
 افتادندی و در آخر حال خاقان سعید منصب احتساب
 را در قبة اسلام هر ات باشان اهر فرمودند و در

۱۱۷

دواج شریعت و قمع بد مذهبان سعی بسیار بجامی آورد
و فاتش در سال هشتاد و هشتاد و هشت هجری مدفنش
در قریه جفتران در مردم رسم که بنای کردۀ اوست
واقع است .

مولانا محمد

بن مولانا سعد الدین تفتازانی (رح)

مولانا الا عظیم بقیة الا کابر والعلماء مولانا شمس
الدین محمد بن مولای المدقق العلامه استاد الکل فی
المعنى المحقق اربابانی مولانا سعد المله والدین
التفتازانی کریم الا خلاق و یگانه روزگار و سالها
در هرات مقدم علماء و فضلا بوده عمرش قریب
به هشتاد سال رسیده و در سال طاعون سنده هشت
وسی و سه هجری وفات یافت مدفنش در اندرون
خطیر شیخ الا سلام خواجه عبد الله انصاری قدس سرمه
در مقبره قضاۓ امامیه مدفن است .

مولانا نور الله خوارزمی

مولانا الا عظیم علامه اعلماء العالم مولانا نور الله
خوارزمی از مجردان علماء و متعینان فضلا بود

و در فن علوم اصول و فروع عربیه ها هر و مؤلفات
مشهور در هر فن از و مانده و عذر تی عدید در قبة
الاسلام هر ات به نشر علوم فیض می نموده و دار
آخر حال خاقان سعید منصب خطابت مسجد جامع
هر ات را با موضوع نمود و چند سال بدان کار اشتغال
نموده عجب تر آن که هیج جمیع خطبه هکر رخواهی
و روز جمعه تا مسجد آمدی خطبه انشاء نمودی و در
سال طبعون سنہ هشتصد و سی و سه هجری بجوار
رحمت ارحامین یبوست مد فتش در خطیره حضرت
خواجه عبد الله انصاری است در ما بین قبر حضرت
خواجه و قبر مولانا فصیح الدین محمد علاء

در ویش عبد الله

سالک فیاض بلاشک وا شتباه در ویش عبد الله از
متعبین وقت خود بو ده و در میان خلق ینهان و
بسراق او لیائی تحت قبائی لا یعر فهم غیری ممکن
و در آند رن شهر هرات دکان علافی داشت و یبوسته
در دکان قرآن میخواند و جنیان هسخر او بوده و از
شاگردان مولانا ظهیر الدین خلوتی بود و اطاق
در محله خلوتیان داشت و هر سه شنبه به قیه مختار

۱۱۹

میر ف و بلاغیا ن آنجا صحبت داشت و خرا رق هادات
 و مقامات و کرامات ازا و بسیار دید بینند و عمر
 شرینش به هشتاد سال رسیده و در سال طاعون سنه
 هشتاد و سی و سه هجری وفات یافت مدفنش در
 خطابه خلواتیان است [دح]

سید علی شیرخانی

سالک مسلک رنانی سید علی شیرخانی رحمه الله عليه
 از زهاده در و زگا و واذباب مجاهده ثر ریاست بود
 و بیوسته اربعینه ت می نشت و خرقه او سید علی همدانی
 میر سید و طریقه بغايت یسنديده داشت و فاتح در سال
 هشتاد و سی و هشت هجری مدفنش در قریب با غ آهو
 در بازچه که خود عمارت کرده بود

زین العابدین مجدد

هر افضل اعظم از متعیان رو زگار بوده و حدیث بر
 سید علی همدانی و فقهه ابر سید مبارک شاه هروی خوانده
 و در آخر مجدد و بشد و از بسیاری که با مجددیان
 می نشت بجدد به رسیده مدتها در کوهها میکشت مشهور
 است که عمرش از یکصد و بیست سال گذشته بود تاریخ

۱۲۰

ب فاتن معلوم نشد و مدفنش در تل قطبیان است .

باباز کر یا مجدوب

در و پس مجدوب مد تهای مدیدی در سر راه
 خیابان مینشست بسیاری خوارق عادات از وی مشاهده
 میشد و در میان مجدوبان شهرت داشت مدفنش در همان
 محل که می نشست معروف و مشهور است .

مولانا سعد الدین فارسی

مولانا اعظم استاد العلماء فی عصره و زمانه مولانا
 سعد الدین الفارسی از مقیان دوزگار و شاگرد
 سلطان المحققین هیر سید شریف جرجانی و در علم معقول
 صاحب کمال بود و مد تهای مدیدی در درس غداییه
 متصل مسجد جامع نشر علوم نموده و طاعنی برداش
 و تو جهی با نظام داشت و از خدمت او بسیاری
 طالبان به مقصد رسیدند و نماز تهجد از و فوت نشده
 و دعای سیفی و ادعیه هائزه بسیار میخواند و در
 ماوراء النهر بخدمت مریدان خواجه علاء الدین
 عطار مشرف شده بود و مشق در ویشی از ایشان
 کسب کرده بود مدفنش در خطیره امام فخر الدین

د ا ذی مشهور است .

مولانا محمد

بن حاجی ابو بکر سنوگردی

مولانا شیخ الاسلام افضل الزهاد و مرشد الانام
 فی العصر مولانا شمس الدین محمد بن حاجی ابو بکر
 از مقیدان زمان خود بود و در علم فتوی و زهد
 و تقوی از امثال واقران خود امتداد داشت
 مسکن ایشان در قریه سنوگرد و بیوسته اهالی هرات
 از خواص و عوام با و تردید مینمودند و بفاتحه و
 دعای او تبرک میگستند و بنیان ترم و نصیحت دلپسند
 میفرمودند و عام ظاهر ش به تعریف باطن آراسته
 بود و عمرش بهشتاد سال رسیده و فاتحه در سال
 هشتاد و چهل و هشت هجری مدفنش در قریه سنوگرد
 در بلوک گذا رده .

بابا حسن ابدال ترک

در و بش مجنوب و مرغوب و مبدء حال سیاهی
 گری میکرده و ظلم و تعدی از او صادر نمیشد
 مد آی به تحصیل داری مال بطور سرفته بود و

ا خی محمد طوسی او را سیاست فرمود چون بهرات
 مر اجعت فرمود بعد ازان اسپ و سلاح و اسما بیکه
 داشت همه را در سریل انجلیلد رویشان باخشد
 و یوستین یوشیده و بگورستان خیابان رفت و آنجا
 ساکن شد جذبه او را فرا گرفت و جلا لیه پرا و
 غالب شد و نظری قوی داشت و اهالی هرات از
 ترک و تا جیک بدیدن او میرفتند و عمر شد مد فتش
 در شرقی خیابان است و ایوان و حجره های
 عالی دارد .

باباجمال مجدد

از اعزه مجا نین بوده و در مبداء حال مکتب
 داری میکرد بعد از آن که بعذبه ر سیده بود اکثر
 اوقات در میان جوی های آب میبود در تاستان
 و زستان و جوی هارایاک میکرد و بطریق که در
 متخلله او قرار گفته بود حروف نهجه و بعضی از
 سوره های قرآن مجید را میخواهد و بد عای ما نوره
 بعد از ختم قیام مینمود و بسیار قوی مشرب بوده و
 بعضی که با او خلاص داشتند او را بخانه خود میبردند
 و یک روز نگاه میداشتند و گاهی بودی که در خانه

۱۲۳

کسی رفقی و یکی دیگری را گفتی که این مرد چرا
نمیر و دمara به تنگ آورده و فی الحال بر جستی
وازان منزل بیر ون رفقی و با هیجکس التفات نکردی
و بهیج نوع او را تسکین نتوانستی داد و بکرات و
هرات این مغنى از و مثا هده رفته مد فنش [۱] به
در ب قطب چاق نزد یک بازار است و بر محو طه
اند ک عمارتی دارد وزیارت او مجرب است *

بابا خمیر کبر ابدال

از بدلاه وقت بوده و اکثر اوقات در گورستان
خیابان بسر میبرد و مدفنش در شرقی خیدا بان است *

پیر سرخ

از اعزه دوستان حق بوده زستان و تابستان
در برف و باران بر دکان که بسر راه ساق سلمان
است نشسته بود و پایی او زخمی داشت و ضویسا خست
و نماز میگذارد و از هیچ کس چیزی نمی طلبید * جمعی
که بر حال او و قوف داشتند که هی مقدار طعام یافش

(۱) و در نسخه های دیگر لفظ در ب قطبی چاق
مو جو د نیست *

۱۲۴

او بر دندی اگر شبهتی داشتی تناول نکردی و اگر
شبهتی نداشتی در آن تصرف کردی واکل نمودی
و قبرش در همان محل است که در حین حیات می
نشست اما تاریخ و فاتح محقق نشده .

سید محمد اشرف [رح]

مقتدای اعظم افتخار اقباء فی العجم سید شمس الملة
والدین محمد بن اشرف از اکابر سادات و من عينا
اشرف روزگار و صاحب ولایت تمام وزهد و تقوی
با نظام داشت خاقان سعید اورا در هرات برا ر باب
عمایم قبة الاسلام تقدیم می فرموده و مکارم اخلاق
فرادان داشت و بغايت واجب التعظیم می بود عمرش
از هشتاد گذشته بود و فاتح درسال هشتاد و پنجاه
هجری مدفنش در خیابان ایشان است محا ذی مدرسه ابوسعید
میرزا .

بابا کیلانی [رح]

از ملامتیان بوده مد تی در گلخن حمام
میر علی شیر که در محاذی درب عراق است بسر می
برده بعد ازان جای رفت و در جوار باع زیبده قریب

قریه مغولان نکیده بساخت و بعضی اراضی آن موضع را
صالحه زراعت گردانید و در آخر طریق خمول اختیار
کرد و بیوسته جمعی از قلندران و ملا هندا ن علازم
او بودند و مردم شهر بادیدن او میرفند و بیوسنه دیک
کلان صرف آینده ورونده میکردن و مدفنش در همان
محل است که خود اختیار کرده بودند و خوارق عادات
از و مشاهده میرفت .

مولانا سراج الدین ملتانی

مولانا اعظم اعلم العلماء ذی الفضل العالی و افقیر
المتعالی والورع الدائم مولانا سراج الدین ملتانی
از متعینان زهاد وقت خود بوده و تربیت یافته شیخ
الاسلام والملمین شیخ زین الدین الخواجی است و
منظور نظر خواص آن بزرگوار دین بوده و بعد از آن
قایم مقام او و مقننی مریدان ایشان بود و طریقه به
غایت عالی داشت و فقر و سلوک و ولایت او بر هر کس ظاهر
میشد و بطریق اختیار میکندرانید فوتش در سال هشتصد و چهل
و یک است مدفنش در تخت هزار شیخ زین الدین
لخوافیست .

شیخ بهاء الدین عمر جغاده کی

شیخ الاسلام و کهف الانام ملجماء الخاص و ا لعام قبلة
 الالکین بعلو الهمة و سمو والنظر شیخ بهاء الدین عمر
 از مریدان حال خود شیخ محمد بن شاه فراهی
 بعلو مظا هر و باطن بسیار بلند و صائم الد هر و
 عشر ف به قلوب و قبور و معتقد فیه سلاطین و حکام و
 ملاذ و ملجماء خواص و عوام بوده مولدش در فراه
 و در هرات نشوونما یافته و کارش بغايت بالا لآرقت
 و کرامات و مقامات وی درین مختصر کجا بینان گردد
 شرح او صاف بزرگی او نتوان او شت در ایام سلطنت
 امیرزاده با بر دعوت حق را بیک اجا بت نمود و
 نقدی که داشت بخلف الصدق خود گذاشت و فات ایشان
 در روز سه شنبه سالخ ربع الاول درسته هشتصد و پنجاه
 و هفت هجری واقع شد مدفن ایشان در شمال زیارت
 شیخ زین الدین الخوافی جنب عید کوه هرات است ۰

مولانا جلال الدین الكرمانی

مولانا شیخ لا سلام والملمین عارف یگانه زمان
 خودبوده وجامع میان علم ظا هر و باطن و مری

— ١٢٧ —

تریات شیخ‌الاسلام و مرشد الانام بالاتفاق شیخ
 جمال الدین ابو بکر اسماعیل کاذر ونی المرسدی بودو
 میان شیخ‌والیاء عظام سفارت مینمود و اخبار غیبی
 می‌آورد و میدارد و سلوک و افی داشت و ریاضت
 شاقه کشیده تا مقصد اصلی رسیده و کشو فشن بصحت
 هصوف و آن خبر از بصدق معروف و همواره شعر بافی
 کسب میکرده و از همین درک معيشت عیالداری خود
 مینمود و در وقت خاص بدروس طلبه مشغول میشد و توجه
 دایم داشت و نور بشره از حضور دل خبر میدادم فتش
 در خطیره امام فخر رازی در خلف ینجره که محیط
 است بعمر قد امام مذکور و فیض و افی از روح آن
 بزرگان میرسد .

مولانا سعد الدین الکاشفری (رح)

مولانا شیخ‌الاسلام قدوة العرفاء اسوة الکبار افی
 عهد و او انه مولانا سعد الدین الکاشفری قدس سره
 از اکابر او لیاء الله بوده و بطریق عالی در جات خواجه
 کان نقشبندیه قدس ارواحهم سلوک میفرموده و در
 انجمان بخلوت میگذرانید و مقامی بغايت شکر ف داشت
 و معنقد فيه تما می ازمه و حکام و خواص و عوام

بوده و خلیفه حضرت مولانا نظام الدین خاموش قدس
 سره بوده اند و بخدمت حضرت سید قاسم تبریزی و
 عولانا ابویزید پورانی و شیخ زین الدین خافی و شیخ
 بهاء الدین عمر جعفر و کریم سیده اند و صحبت هاتموده .
 و حضرت مولانا عبد الرحمون جامی قدس سرمه شاگرد
 و هرید و داماد ایشان بوده و فاتح ایشان در اثنای
 نماز ظهر روزی چهار شنبه هفتم جمادی الآخری سال
 هشتاد و شصت هجری مدفن ایشان در خیابان در قختان
 مزاری که بجهة ایشان تعیین نموده بودند و مولانا
 عبد الرحمون جامی قدس سرمه و صدیق فرموده بود
 که در پیش روی ایشان مدفن نگردند در همان جای
 مدفنند .

مولانا جلال الدین ابویزید پورانی

مولانا شیخ الاسلام مغفور و سعید القطب التورانی
 عولانا ابویزید پورانی قدس سرمه بر طریقه سلف
 و شیوه اقطعی و ابرار و صحابه کبار میگذرانید و
 مناقب علیه او بیش ازان که در حیز تحریر دارد آیده
 و به صحبت مولانا ظهیر الدین خلوتی و سیده اند و
 معتقد طریقه ایشان بوده اند و حضرت مولانا عبد الرحمن

Page
Missing

۱۳۰

و با خواص خود میگفت که بمن نمودند که عرصه مملکت
 آن صاحب کمال هما یون واصل و متواصل گردد
 و عمر شریش به نو دسال رسیده بود و در آخر
 سال هشتصد و شصت و دوی هجری بجوار رحمت ارحام
 اول احیین پیوست و مدفن ایشان در قریه پوران
 خاصه در تخت گاه که بجهة ایشان ساخته شده است.

مولانا شمس الدین محمد کوسوی

وی از اولاد کبار و احفاد ایز رکوار کهف
 الا نام منظور نظر ملک علام شیخ الا سلام احمد
 الجا می قدس سره است خواجه معین العلمة والدین
 محمد المشهور بخواجہ محمد کوسوی از اقطاب
 روزگار و مشایخ بکار و ناصح جمیع خلائق و
 صاحب کشف و شهود و عارف بحقائق قرآنی و حدیث
 بود و در هنگام وجود نظر مبارک او بر هر کس که اقتادی
 آنکس البته بی هوش شدی و در عنبر و قشنگ بسیار
 خوش بود و در مجلس شریش فیوضت و بانی بر
 مفارق مستمعان نثار میشد و اخلاص تمام و اختصاص
 با نظام بدولت خواهان حضرت خلافت پناه خاقان
 سعید داشت و در ان وقت که در هرات قبور واقع

شده بود بمجا هدۀ مردم بیکانه وا هل فجور اشتغال
مینمودند روزی جمعه اتفاقاً از حمام بیرون آمدند
بودند در راه بر منکرات و قوف یا قتنند عظیم
ملول شدند بعد از نماز جمعه که مجلس میفر مودند
اتفاقاً ناظم الحروف در آن روز خود را مشرف
داشته در انتای وعظ استغراق واقع شده و
حکایات بلند بربان ایشان بگذشت و در این میان
فرمودند که ایها الناس عجب حالیست که جماعت
اجنبی اند و حالاً بیداشده اند و در مملکت دیگران
بغیر حق تصرف کرده اند تا باین غایت بی راهی
و فجور مینمایند و خبر ندارند که خداوند ملک عنقریب
مظفر و منصور میرسد خلائق متغير شدند و با یکدیگر
کفتند که آیا مآل این سخن بکجا خواهد رسید و فقیر
تاریخ آن روز را نوشته چهل روز بگذشت که عسکر
همایون حضرت خلافت بناد در صحرای کازگاه
فرول فرمودند و فاتح در رسال هشتصدو شصتوسه
هجری مدفتش در کج مغربی مسجد جامع از طرف جنوب در
همان خانه که منزل ایشان بود در جوار مزرعه متبرک
خواجه من غزی رحمه الله عليه .

مولانا جلال الدین محمد امامی

و لانا شیخ لا سلام اعظم جامع اقسام کمالات
 ذی اطاعه المسعود و الخلق امود و دموانا
 جلال الدین محمد الاما می ازاعین اکابر قبة
 لا سلام هرات و مقنده ای قبایل و اقوام و خلیفه و
 تابع بدر منیر سلطان سید احمد کبیر رفاعی قدس سرمه
 بود او را داد و اذکار عالی داشت و با اکابر و افاضل
 بسیار صحبت میداشت و جمیع مخصوصات و اسباب مورثی
 خود را صرف فقر او هسا کین احمدیه و مرشدیه و غیره هم
 میفرمود و لقمه ارباب مناصب تناول نمیکرد و عمرش
 به نو دسال رسیده بود در سال هشتاد و شصت و سه هجری
 وفات یافت مدفنش در خطیره امام فخر رازی در
 جوار هشایع بسطامی قدس الله ارادوا حهم .

بابا کوکی مجدد

دیواله گرم بود و هیبت تمام داشت و سخنان تلخ
 بسیار میکفت و اورا از مشاهیر مجانین میشردند روزی
 شیخزاده بیرقوام که در ایام دولت با بربر تیه
 حد ارت رسیده بود و سواره در سریل انجیل میگذشت

١٣٣

یا با کو کی سنگی چند در دست داشت یکی از آنها
 را بطری شیخ زاده انداخت بیان دوشانه او
 خورد و عظیم متأذی شد بانو کر ان خود گفت
 تا با بارا بسیارات کردند یکسال بسر نکشید که دوات
 او منقضی گشت نه شیخ زاده هاند و نه هر یدان به یک
 داره گی خراب و برهم شدند و فاتح در سال هشتصد
 و هشتاد و چهار هجری مدفنش در خیابان است *

مولانا محمد جرجانی

مولانا اعظم اعلم العلماء فی الاعجم حاوی الفروع
 والاصول جامع المعقول والمنقول المشهور طینة وفضائله
 بین الامم معدن العلوم والحكم عولانا شمس الملة
 والدين محمد الجرجانی از فحول علماء واعيان فضلاء
 و استاد اکثر طلبه خراسان و عقیده پاک و بدایه بغايت
 خوب داشت و مدتی سی سال کتب متداولة مشکله مثل شرح
 قاضی مصباح و شرح موافق و شرحین هفتاخ و کشاف
 و ابی مطالعه درس میگفت و شاگرد مولانا اعظم علامه
 العلماء فی العالم مولانا جلال الملة والدين یوسف
 الحلاج بوده و ازو تربیت یافته و عمرش از هشتاد
 سال گذشته بود و در سال هشتصد و شصت و چهار هجری

۱۳۴

و فات یافت مد قتش در تخت گاه شیخ زین الدین
الخوافی است .

مولانا زا هد طفلکانی

مولانا اعظم المشایخ والا ما جد العالم الربانی
مولانا زا هد طفلکانی از اعزه روزگار و صلحاء نا مدار
و در علوم صوری و معنوی صاحب اعتبار و متقدی و عابدو زاده
و بر طریقہ ز مینه سلوک میفرمود مولانا اعظم قدوّة
السالکین مولانا سراج عالم باونظر تمام داشت فی الواقع
از اکفاء واقران خود ممتاز بوده و درسال هشتاد و شصت
و چهار هجری وفات یافت مد قتش در تخت گاهی شیخ
زنین الدین الخوافی است .

این بود اسمی اکابر واعیان افاضل و اشراف مشایخ
واقطبان گه در خطه قبة الاسلام هرات و بلوکات آن در
پرده اند و همواره مقصد زوار و معاذ و ملاذ صغار و کبار
اهالی مملکت از خواص وعوام میباشند و در فوشنج (۱)
که از نواحی قبة الاسلام هرات است وحال مشهور به قرنه

(۱) فوشنج شهری بود که آن را قبل از بناء هرات
یو شنک بن افراسیداب بننا کرد و بود کذا فی عجايب
البلطان .

زانده جان میباشد از قدیم الایام تا حال مسکن مردم نیک
بوده و میباشد و بسیاری از اکابر و محدثان و فضلاه و
بزرگان مثل شیخ ابوالحسن فوشنجی و شیخ عبدالحق که از
نسل حضرت شیخ احمد جام است وغیره بزرگان
مد فو نند ؟

استقصای مزارات هر ای را نو دن امر خطیر (۱)
است و در تاریخ مکمل که از مولفان این فقیر است
استقصای آن واقع شده اما واقع که بعیداً من انتظار
عنایت و مساعدت اهتمام ارکان دولت حضرت خلافت
پنهان کشید و سلطان سلطان ابوسعید او را کان خلد الله
تعالیٰ ملکه و سلطانه ابن نسخه شریفه و سائر تو ایلیف
این فقیر که مد تها است در پس پرد دخفا مانده بر
منصه [۲] ظهور و عرصه عرفان اشتهر و منظور مطالعه
و ملاحظه اهل روزگار گردد * و الله على كل
شئ قدير *

خاتمه مو عوده : مشتمل بر چند کلمه که اظهار آن
بر این مسکین واجب است مثل ادای دین و استماع
آن حسب الامکان بر نواب کامکار افراد من عین است

(۱) خطیر بالغاء المعجمه امری امری بزرگ .

(۲) منصه تخت جلوگاهی عروس .

ا مید است که بشرف قبول هشتر ف گردد انشاء الله تعالى
 بر مر آت ضمیر مطیعا ن سرا دق دو ا و سعادت که
 سجن جل الار واح عالم غیب و شهدت است معرو من
 عینک دد که نعم نه متنها ی حضرت الهی بمرتبه بر مقا درق
 عظمت وا بهت ملازمان این آستان ظفر آشیان فائض
 میشود که عقول افهام انا مبادرات کیفیت و کمیت
 آن نمیتوان ندر سید و بمقتضای قصبه شرطیه ولئن شکر
 تم لا زید لكم بر ذمه همت پیحجان با و گاه کیوان یلما
 لازم و متعتم است بتمهید قهاعد شکر و اهبع العطا یا
 ا شغافل فرمودن تا مستو جبزیا دتی گشته هر ساعت
 دولت تازه و هر لحظه نصرتی بی اندازه بروز کار
 همایون و صول یابد چون مقرر است که این فیوضات
 لا ریب بعده دعایت عالم غیب بی شایه نقش و عیب
 متعاقب بر ساحت آمال و امانی معنکفان این عنبه [۱]
 سپهی هر تبه تو زول مینما ید پس واجب که بر طبق فرمان
 واجب الاذاعان واحسن کما احسن الله اليك عنان
 عاطفت را بصوب تفقد و اوضاع مستمند ا ن معطوف
 دارند هر آئینه مستلزم است خلا ددو لتد و جهانی
 است چون در جمع نمودن این رساله تو جه خاطر

(۱) عنبه بیش کاه دراست .

در یا مقاطر خدام است به تحقیق و یقین نو دن هر اقد
او لیا، واکابر و اشراف تا بعد از معرفت مزا رات
آن طا یفه در هنگام ظهور مهمات استمداد همت از
رو حائیت ایشان ظاب نموده مقاصد و مطالب حاجات
و مارب ببحصول مو صول برايد بهمین منوال آبردر
چنین مجال بتر فیه احوال کسب و کمال و ترقی بر مساعد
اقبال شان که متفق علیه است یردازند یقین که اثر این
معنی از غیر آن کمتر نخواهد بود بعد از ایضاح مقدمات
اگر بتفاصل حکایات شروع مینمایند مقصد بطول می‌انجامد
و با برآم منتهی میشود حسن ادب تعویز این معنی نمی
نماید بر وفق کلام معجز نظام که (خیر اکلام ما قل
ودل) عرضه داشت ارکان دولت می‌نماید که دفع بد ان
و قمع ددان و کشف استار ظلم و شفاق و تحقیق معاملات
مرد زان و قلا بان و فریاد رسی مظلومان و افتاده کان و
غربیان و استخلاص بجزه از دست تعامل اقویه و بد
گویان و تمیز رسوم ظلمه جا فیه از صوات شریعت
محمد به علیه الصوات والتسليمات والتحیه و قواعد سلاطین
ها ضیه و کسب ذکر جمیل و ننای جزیل و تاسیس ستنه
حسنه چند تاقیام قیامت متمسک آینده کان باشد از اهم
مهما ت است مناسب حال این دولت ظاهره چنان مینماید

که چندان خبرات بمساعدت نواب کامگار فلك اقتدار معنی
ومجراء شود که سلاطین روی زمین دستور دولت خود
شناستند دلیل صدق این معنی خبر معتبر [من سن سنة
حسنة) کافی و واقعی است تمت الکتاب جلد اول
و ساله هزارات هرات بتاریخ یوم دو شنبه بیست
یکم شهر ذی قعده الحرام سنه یکهزار و سهصد و چهل
و هشت من هجرة النبی صلی اللہ علیہ و علی آله واصحابه
و سلم حر ره العبد الفقیر دین محمد بن مر حوم تاج محمد
بن مر حوم آخند ملاشها ب الدین قوم فوفلز ائم
ذ ند جانی آلهی بر کت ارواح یا ک هزارات کثیر
ا لبر کات دارا لقرت هرات راقدس الله ارواحهم
واین سننه کار شرمسار و باقی اهل هرات را هدایت نمائی و
تو فیق بر طاعت و اجتناب از معصیت کرا مت فرمائی
آمین نم آمین یارب العالمین بر حمتك یار حم
الراحمین .

-[بسم الله الرحمن الرحيم]-

سیاس وستایش مر خدا ری ایز است که آئینه
 دل دوستان را جلوه گاه جمال ذات کریم خود
 کردانید و بحکم [الآناء يتر شج بما فيه] بر تو نور
 قدیم خود را بر صفاتیح و جودا یشان هویدا ساخت
 کما قال رسول الله (ص) الذين اذا رادوا ذکر الله و صلواته
 و رحمت خدای به افضل ارباب فنا و بقا یعنی سرخیل انبیاء صلواته
 الله و سلامه علیهم و رحمت برخانواه پاکا و
 بر صحاب و جمعی که پیر وی ایشان گشته اند الی
 یوم القیام باشد :

بعد برای صواب نمای حقایق آنکه هان معارف
 انتباه مخلصان و معتقدان اهل الله عنده میدارد
 قبر حقیر بر تقصیر لازم التصغیر عبد الله بن ابوسعید
 هروی که چون کتاب مقصد الا قبال که عالم کامل و
 عارف فاضل اهی در سید عبد الله الحسینی المشهور به
 اصلی الدین و اعظمه در سنہ هشتاد و شصت چهار
 هجری تصنیف نموده بو دو مزارات عالی در چرات
 را که تا ایام سعادت فرجام ایشان بحکم (اولیناء
 الله لا يموتون بل ينقولون من دار الفناء الی دار البقاء)

بسای دیگر لقل نموده اند در آن رساله تحریر شده
و ذکر خودا یشان و اولیاء عظام و مشایخ ذوی
الاحترام که بعد از ایشان بوده اند و ذکر آنها
متفرق بود در سنه یکهزار و صد و نواد هشت هجری که
سه صد و سی و چهار رسال از تصنیف کتاب سابق گذشته
بود هیچ یک از فضلای بلاغت شعاع ربخیا ل این نیفتاد
که در یکجا جمع نمایند.

بناً عليه این بنده محقق با وجود قلت بضاعت و عدم
استطاعت بسبب کمال اعتقاد و ذوق زیارات غالی
درجات جمعی از اولیاء الله که ذکر ایشان در نفحات
الانس و رشحات و حبیب السیرو و سیله الشفایعات
و سائور کتب که بنظر رسیده در جزوی علیحده در آخر
کتاب رساله مز ارات سابق تحریر نموده که هر کس ذوق
زیارت داشته باشد مطالعه کند و بازیارت بزرگان
اشغال نماید تا بضمون حدیث شریف نبوی صلی الله
علیه و سلم اذا تحریر تم في الامور فاستعينوا من اهل
القبور اعانت از اولیاء الله خواسته بمطالب و بمقاصد

پرسد

فائدہ زیارت : حضرت حقایق و عرفان بتا مولا

عبد الرحمن جامی قدس سرہ در کتاب نفحات الانس

دو ذکر ابوالکارم رکن الدوامه احمد بن محمد
نقل کردند که در ویشی از وی سوال کرد که
چون ابن بدان را در خاک ادرا کی نیست و در ح
از وی هفارق شده در عالم از واح حجاب نیست چه
ا حتیاج است بسرخاک رفتن چه در هر مقام گردد
تو جه کنند بروح آن معلوم است حضرت شیخ فرمودند
که فائد بسیار دارد یکی آنکه چون کسی بزیارت
کسی میر و چندان آن زیارت خوش میدارد و چون اسرخاک رود
و بحس مشاهده کنند حس او نیز مشغول شود بلکلی
متو جه شود فائمه بیشتر داشته باشد دیگر آنکه
هر چند ارواح را حجاب نیست و همه جهان اور ا
یکی است اما در بدنه که هفتاد سال باو صحبت داشته
و بدنه محشور او گه بعد از حشر ابد الا باد خواهد
بود آنجا باشد بآن بدنه نظری و تعلق بیشتر باشد فوائد
زیارت بسیار است اگر کسی اینجا تو جه کنند بروحانیت
حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم فایده می یابد
و اگر بعد ینه مشر فه منوره رود و روحانیت حضرت
رسول الله صلی الله علیه وسلم از رنج رام او باخین
باشد و چون آنجا رود و به حس مشاهده کنند و بلکلی
متو جه شود فائمه آن را با این چه نسبت است ائمّون

-۱۴۲-

بـذـ کـرـ مـزـارـاـتـ عـالـبـدـرـ جـزـ وـتـارـ يـخـوـ فـاتـ وـ مدـفـنـ
ایـشـانـ کـهـ درـ کـتـبـ مـذـکـورـ شـدـهـ قـیـامـ نـمـودـهـ خـواـهدـ
شـدـ وـ مـنـهـ الـاعـانـةـ وـ التـوـفـيقـ .

مولانا نور الدین عبد الرحمن

الجامي قدس سره

فضـاـئـلـ وـ کـمـاـ لـاتـ آـلـجـنـابـ مـاـنـنـدـ آـفـتـابـ جـهـاـنـ تـابـ
عنـورـ عـرـصـهـ رـعـعـ مـسـكـونـ اـسـتـ وـ رـشـحـاتـ اـقـلامـ فـيـضـ
اـلـجـاـمـ آـنـ زـبـدـ هـشـيـخـ وـ شـابـ بـسـانـ قـطـرـاتـ سـحـابـ
خـضـرـتـ بـخـشـ اـفـضـاـيـ بـوـقـلـمـوـنـ اـزـ جـوـاـهـرـ نـظـمـشـ صـدـفـ
!ـ لـاـ فـلـاـكـ يـرـ وـ دـوـرـ اـفـرـوـزـ اـسـتـ وـ اـزـ لـاـاـ لـىـ تـقـرـشـ عـرـصـهـ
عـالـمـ خـاـكـ جـوـاـهـرـ اـنـدـوـزـ وـ تـصـاـيـفـ اـيـشـانـ بـعـدـ لـفـظـيـ
جـاـمـيـ بـنـجـاهـ وـ چـهـارـ اـسـتـ وـ هـمـهـ دـرـعـالـمـ مـشـهـوـرـ مـذـلـ
شـرـحـ مـلاـ وـ لـفـحـاتـ اـلـاـنـسـ وـ هـفـتـ اوـرـ نـکـ مشـتمـلـ بـرـ
هـفـتـ کـتـابـ وـ بـهـاـرـ سـتـانـ وـ غـيـرـهـ وـ حـضـرـتـ مـوـإـلـاـنـ رـافـهـمـيـ
وـ طـبـعـيـ بـوـدـ کـهـ بـالـاـ تـرـ اـزـاـنـ کـسـ رـانـبـاـشـ وـ بـسـيـارـ
خـوـشـ خـلـقـ وـ خـوـشـ تـکـلـمـ بـوـدـ وـ مـطـابـقـهاـیـ پـشـینـ مـیـفرـ مـودـ
لـقـبـ اـصـلـیـ اـیـشـانـ عـمـاـ دـاـلـدـینـ وـ لـقـبـ مـشـهـوـرـ نـوـرـ الدـینـ
وـ تـخلـصـ جـامـيـ وـ نـامـ وـ اـلـدـ مـاجـدـ اـیـشـانـ نـظـامـ الدـینـ
اـحمدـ بـنـ شـمـسـ الدـینـ مـحـمـدـ دـشـتـیـ اـسـتـ وـ دـشـتـ مـحـلـمـ

ایست از اصفا هان حنفی مذهب بوده اند و حضرت
و لا ناعالم و فاضل و در فتوح علم ظاهري و باطنی
جامع و مقبول عالم و مقتداي اهل ما و راء النهر و خراسان
و ييشواي زمان بوده اند و سلطان حسين ميرزا را
كمال تعقیدت و نياز هندی بخدمت ايشان داشت و از
کمل مریدان هو لا نامعده الد بن کا شفری بود و حضرة
خواجد محمد پارس اراده ابام طفو لیت ملازمت کرد و
بو دند و حضرت پاره نبات کرمانی بدیشان عنایت نموده
بود و خواجه عبید الله احرار قدس الله سره کمال تعظیم
و احترام شان مینمودند چنانچه در مکاتیب خود لفظ عرضه
داشت می نوشتند و میفرمود که آفتانی در خراسان است
مردم آنرا اگذاشتند برو شنا ئی چراغ بما و راء النهر
هی آیند با وجود این بزرگی گاهی اظهار درویشی و کرامات
فمی فرمودند و خود را بلطف عالم ظاهري و گاهی بر صفت شعر و شاعری
ینها ان میداشتند و میفرمودند که ستر حال شرط این
ظریقه امت و هر کس از قرار بلباسی مستور است و این
فقیر با حسن لباسی گه لباس علماست مستور م ولا دت با
سعاد نشد و شب بایستم شعبان المظالم سال هشتصد و هفده
بجزی و مد تی شهر ايشان به هشتاد و یکسال و سیده
و فاتنه بعد از فوت حضرت خواجه احرار بسی سال در

۱۴۴

سال [۸۹۸] هشتم و نود و هشت از هجرت روز پنجم شنبه
 هجدهم محرم الحرام در وقت اذان صبح وفات نمودند
 خاقان کبیر سلطان حسین میرزا او امیر علی شیر و سائر
 وارکان دولت و از سادات و علماء و مشايخ بائز ل آن
 جناب که فریب دل تولکی بود و مشهور است بد و لتخانه
 تشریف برده بعد از لوازم تجهیز و تکفین بعيد کاهه راه
 برده و در پیش روی پیر بزرگ ارشاد عولاقا سعد
 الدین کاشغری دژن نمودند و مزار آنهاست فناهه حجا
 و کعبه مراد است و اکثر مردم هرات روز شنبه بزیارت
 ایشان میرند و فیض و فتوح میراند منا قب شان بسیار
 است درین مختصر لمیگنجد .

خواجہ محمد اکبر [قدس سرہ]

مشهور به خواجہ کلام پسر کلان حضرت مولانا
 سعد الدین کاشغری است از اصحاب حضرت خواجہ
 عبیدالله احرار قدس الله اسراره بوده اند و حضرت
 مولانا عبد الرحمن جامی قدس سرہ در صفت ایشان می
 فرمودند (خاک او بهترز خواندیگران) وفات ایشان صبح
 ینجشنبه دوازدهم جمادی آخری سال نهصد و چهار هجری
 و قبر ایشان در تخت هزار والد ایشان است .

١٤٥

خواجہ محمد اصغر [رح]

فرزند خوردمولانا سعد الدین کاشفی است مطلع بر
 دقایق تفسیر و حقایق تاویل بود وفات آیشان در ولایت
 زمین داوردرسال آنحضرت و شیش هجری و بعضی از خدمات
 نعش مبارک آیشان را در هرات آورده در عقب والد
 آیشان مدفن نمودند مخفی نماند که هردو خواجہ
 حافظ قرآن مجید بودند و در علوم ظاهری و اخلاقی
 باطنی شهرت تمام دارند ۰

مولانا محمد جامی [رح]

برادر مولانا عبد الرحمن جامی قدس سره اند و حضرت
 مولانا جامی صاحب در ترجیح بند مرتبه آیشان فرموده
 اند ! ﴿بیت﴾

من بودم از جهان و گرامی برادری * در سلک اهل فضل کراما نمایه گوهری
 ز انسان برادری که در اطوار علم و فضل * چون او نزاده مادری ایام دیگری
 وفات آیشان در سال هشتاد و هفتاد و هفت هجری بود
 مدد قوش در تخت هزار مولانا سعد الدین کاشفی است ۰

۱۴۶

مولانا عبد الغفور لاری

لقب اصلی شان رضی الدین است و اصل ایشان از لار
 است از اعیان آن دیار بوده و ازاولاد بن سعد
 عباده (رمن) اند که مهتر قبیله خرزج است و از کبار صحابه
 انصاری است و از اصحاب مولانا نور الدین
 عبد الرحمن جامی است در طریقت و شاگرد رشید
 ایشان بود در علوم و بر کتاب شرح ملا و نفحات
 الانس حاشیه نموده و حضرت جامی صاحب در مدح
 ایشان گفته اند .

بیت

آنچه که فهم و دانش مرغی بودشکاری * باز است تیز رفتار عبد الغفور لاری
 و در علوم عقلی و تقلی یکانه زمان و فرزانه در ران
 بوده و در روز وفات شان حضرت مولانا عبد الرحمن
 جامی حاضر بوده اند و کمال محبت و اخلاق بخدمت
 ایشان داشته اند و فات ایشان بعد از طلوع آفتاب
 روز یکشنبه پنجم شعبان سال نهصد و دوازده هجری است *

قطعه

چه شد عبد الغفور آن کامل عصر * بعقبی غرفه در یا غفران
 چو خواهی روز ماه و سال فوت شد * بکو یکشنبه و پنجم ز شعبان

— ١٤٧ —

و قبر ایشان در بایان یا ییر ایشان مولانا عبد
الرحمن جامی است ز هی سعادت هند هر ییدی که
که بعد از مردن هم در خدمت ییر خود باشد .

مولانا شهاب الدین بر جندی

از کبار اصحاب مولانا سعد الدین کاشغری بوده اصل
ایشان از بر جند بوده که قصبه ایست از قاین و نام
ایشان احمد بن محمود است سن شریف ایشان پنجاه
و پنج سال بود و در سال هشتاد و هشت هجری و به
دواستانی در سنه هشتاد و پنجاه و هفت وفات نمودند و
قبر ایشان در تخت مزار مولانا سعد الدین کاشغری است .

مولانا علاء الدین

نام ایشان محمد بن امومون است و مولد ایشان
آب پر است که دهی است در ولایت قهستان از کبار
اصحاب مولانا سعد الدین کاشغری است و بعد از قتل
ایشان بدار عقبی به خدمت مولانا نور الدین عبد
الرحمن جامی بازگشت تمام داشته و میفر مودند که در
زمان سلطان ابوسعید گورگان که حضرت خواجمه
عیید الله احرار در هرات تشریف اورده بودند

اول بار بنده که بیلا زمت ایشان مشرف شدم فرمودند
که چه کسی و چه نام داری و چه کارمیکنی گفتم نفری ام
از خادمان مولانا سعد الدین کاشغری و مکتب داریکی
میکنم فرمودند داریک مکوی و به تصریح نام او هبر
که مکتب داری کار بزرگ است و بسی فوائد و عوائد
بران مرتب است و فات ایشان در سال هشتاد و نو د
دو هجری مدفن ایشان در تخت مزار مولانا سعد الدین کاشغری است [۱]

خواجہ قاسم جامی

از عرق فاء عصر واز اولاد حضرت مولانا شیخ الاسلام
احمد الجامی است تاریخ و فات ایشان معلوم نشده
و قبرش در تخت مزار مولانا سعد الدین کاشغری است

مولانا غیاث الدین شیع ریز

از فضلا و عزیزان بوده و قبرش در تخت مزار مولانا
سعد الدین کاشغری است

امام شمش نور

از سادات اند و کیفیت ایشان در لوحی بالای سر
ایشان نبی است در قریه که بنام ایشان مشهور است
[۱] ذکرشان در شجاعات مذکور است

١٤٩

گنبدی است عالی و شیش قبر در آنجا موجود است و ارباب
 حاجت در آن منزل بفیوضات میرسند گویند که حضرت
 شیخ الاسلام والملمین شیخ زین الدین الخراقی
 پریز یا رت مزارات سادا است سنه هیجده فتنه و هریدان
 و مخلصان را بزیارت شان امر هیقرود نهاد و فی الواقع
 بغايت پر فیض و نورانی است تاریخ وفات ایشان معلوم
 نشده .

میرعبدالله الحسینی

المشهور با صیل الدین واعظ از سادات والا تبار
 بوده و در علم و زهد و تقوی درجه علیا داشت و
 در ایام خاقان سعید سلطان ابوسعید گورگان از شیراز
 که وطن اصلی ایشان بوده در هرات تشریف آوردند
 و همیشه در هفتہ یک نوبت در مردم رسم کوهر شاد آغا
 که در خیابان است بمو عظه و نصیحت خلق می یرداخت
 و از مؤلفات آن ستو ده خصال است کتاب درج المدرو
 و رساله مزارات هرات و کتاب معراج الا عمال در یهان
 اور اداد و عبادات است در میان افضل و اعیان مشهور
 است انتقال سید بزرگوار هفدهم ربیع الاول خرسان
 هشتصد و نود و سه هجری و قبر ایشان در جنوب مدرسه

— ١٥٠ —

کو هر شاد آغا .

مولانا خواجہ کوہی

در بدايت حال ارادت بخدمت حضرت خواجہ محمد کو سوی
 داشت و چهار سال در خدمت ایشان بوده اما در آخر
 وی را تربیت از روح نیت پدر وی مولانا حافظ
 شمس الدین محمد بود و مد فتش در کوه شمال ساق
 سلمان است .

مولانا حاجی محمد فراہی (رح)

از اصحاب مولانا شیخ زین الدین الخوافی
 و بقایت بزرگوار و بسیار عالی مقدار و در ترک
 و تجرید یک آن روزگار بوده و اوقات شریف
 خود را بمعطا لعنه علوم دینیه و معارف یقینیه میگذرانیده
 و فاتح در سال هشتاد و شصت هجری و قبرش در
 خیابان در خطیره امام فخر الدین رازی است (رح)

قاضی نظام الدین محمد

ولد ارشد مولانا حاجی محمد فراہی است و مولانا
 حاجی محمد از سلک اعظم و فقهای زمان است بتو

۱۵۱

القاسم با بر بها در انتظام داشت اما قاضی نظام
 ال دین محمد بمزید زهد و تقوی مهارت داشت و
 و هر را مور درس و فتوای مشهور بود و مدت مديدة
 در مدرسه غیاثیه و مدرسه اخلاقیه بمراسم تدریس
 قیام مینمود و خاقان منصور به تکلیف او را قاضی
 هرات مقرر نمود و در فیصل قضا یا نهایت امثال مرعی
 میداشت و فاتح در ما محرم سال تهصد هجری و
 قبرش در کارزار حضرت خواجه عبد
 الله انصاری قدس سره ۰

مولانا معین الدین واعظ

فرانی برادر امجد قاضی نظام ال دین محمد
 بوده و در زهد و تقوی در جه علیها داشت و در مسجد
 جامع هرات و عظی در آنmal قا ثیر میگرفت و با مرای
 که در مجلس میبود ملتفت نمیشد و در نصیحت آن طائفه
 سخنان زشت بر زبان او میگذشت و بعد از فوت برادر ۱
 خود یکسال صاحب منصب قضا بود بعد ازاں ترك کرد
 دیگر هر چند مبنای اغه نمودند قبول نکرد و از آثار قلم
 لطایف نگارش کتاب معارج النبوة و تفسیر [۱] فاتحة
 [۱] که مسمی است به اسرار الفاتحه ۰

۱۵۲

الكتاب وقصة يوسف زليخا در میان عالم مشهور
 است وغیره تصانیف لینز دارد وفاتش در سال نهم
 و هفت هجری و قبرش در مزار مقرب حضرت باری
 خواجه عبد الله انصاری در بهلوی برادر خود خواجه
 نظام الدین احمد در پایان پایی حضرات خواجه
 عبد الله انصاری است قدس سر .

مولانا کمال الدین حسین واعظ کاشفی

با او از خوشن و صوت دلکش بوعظ نصیحت مبادر داخت
 تصانیف وی بسیار است از آن جمله جواهر التفسیر
 و تفسیر موهب عليه و روضۃ الشهداء و انوار سهیلی
 و مخزن الاماشاء و اخلاق المحسنين و اختیارات
 در میان عالم شهرو راست و در سنه نهم و هشت هجری
 وفات یافت و قبرش در شمال عیدگاه است .

شیخ نور الدین محمد

ولد امجد شیخ بهاء الدین عمر جفاره کی بود و سلطان
 ابوسعید کورکان در تعظیم آن جناب مبارکه تمام
 حی فرمودند وفاتش در صبح جمعه بیست و سیم رمضان
 المبارک سال هشتصد و هفتاد و هشت هجری و مدفنش

۱۵۳

در خیابان در یهلوی والد خود مد فو نند •

حافظ غیاث

قد وَه اَر بَاب عَام وَ حَلَمْ وَ عَمَدْ وَ مِيدَن زَمَانَهُ
خَوَد بَوَد وَ فَاتَش دَر سَال هَشَاصَد وَ نَوَد وَ هَفَ هَجَرَى
وَ قَبَرَش دَو شَمَال خَيَا بَان در مَقْبَرَه مَوْلَاهُ عَمَر مَدْفُونَنَدَهُ •

شيخ شاه محمد

بغَا يَتْ إِزْ رْ كَوَار بُودَه وَ كَرَامَاتْ وَ مقَامَاتْ دَاشْتَه
وَ پَيَوْسَنَه يَاد شَاه اَسْلَام سَلَطَان اَبُو سَعِيدْ كَوَرْ كَانْ
بَه صَحَبَتْ وَيِّ دَقَقَى وَ قَبَرَوِي دَر شَمَال عَيْدَ كَامْ
سَاقَه اَسْتَه •

مولانا حافظ روچی

قاری سبعه و صاحب کرامات و مقامات بوده و قبروی
در جنوب استاد وی حافظ علی روچی است •

حافظ علی روچی

وی لیز قاری سبعه و صاحب کرامات و مقامات بوده
و قبروی در قبله عید کاه هرات است •

١٥٤

شاه طیب الغوافی

از مریدان شیخ الاسلام والملمین شیخ زین الدین
 الغوافی است و حج کدارده و ازدواج کرده است
 بسیار منقول شده و فاتح در سال هشتاد و نهود
 و چهار هجری و قبرش در خیابان در خطیره علما
 مدفون است .

سلطان محمد و سلطان محمود

هر دو از اولاد شاه طیب الغوافی و خلفای وی
 بودند قبر ایشان در خیابان در مقبره شاه
 طیب است .

در ویش خداداد [رح]

سیاه یون از خلفای شاه طیب است و قبرش در تخت
 کاخ شاه طیب است .

مولانا شمس الملت والدین

از مریدان کارکرده شیخ الاسلام والملمین شیخ
 زین الدین الغوافی است و جامع بو ده میان علم

ظاھری و باطنی و رامات و مقامات او فوق
الحصر والبيان است کتاب منازل السائرین که
از نصیفات حضرت شیخ الاسلام خواجہ عبدالله انصاری
است شرحی نیکو کرده است هر که آن داشته باشد داند که اکثر سخنان که در آنجا مذکور است
منی بر قواعد علم و عرفان است و مبسوط از خصائص
ذوق و وجدان است و قصیده متبر که برده را بربای
و فارسی مخمس نموده در نهایت فصاحت شرح کرده
که صاحب کمالان از تحریر آن متعجب است و بر اسماء
الحسنی شرح بسیار نیکو کرده است یکی از علماء
گفته که مرآمهی بیش آمد بخدمت وی رفتم بالتماس
آنکه سفارش من به یادشاه وقت بگند بیش از آنکه
اظهار کردم کاغذی از آستین مبارک خود بیرون
آوردده بمنداد چون نگاه کردم آن نوع که میخواستم
تو شنه بود بخدمت یادشاه بردم مهم من کفا یت شد
و گویند قوت حافظه وی بحدی بود که در ماه مبارک
رمضان هر روز یک جزء قرآن مجید را حفظ میکرد
و شب تلاوت میکرد تا آخر ماه مبارک کلام الله را حفظ
کرده بود وفاتش در سال هشتصد و نواده یک هجری و قدر شه
در خیابان و امیر نظام الدین علی شیر در جانب چنوبه

۱۵۶

هزار فیض آثارش خانقاہی ساخته است .

مولانا شمس الدین محمد عطار

از اصحاب شیخ الاسلام و المسلمین شیخ زین الدین
الخوافی است و عالم به علوم ظاهری و باطنی بوده
و قبرش در خمیجه آباد در درون روضه حضرت امام
عبدالواحد شهید است .

امیر خواجہ خواند محمد

حضرت مخدوم امجد از سادات عظام و در علوم معقول
و منقول هنارت تمام داشت و در تالیف کتاب افادت
ایاب روضه اصفا نهایت بلاغت بکار برده و در آخر
حیات ازدواج اختیار کرده مدت یکسال به گازرگاه بوده
کسب عبادت اخروی مبنی بود در آخر هر یک شده بشهر
هر یک جمعت نموده هر چند هر چند ماه صاحب فراش بوده
و در دوم ذی قعده الحرام سال نهماد و سه هجری از
محنت آباد جهان بریاض راحت افزای جنان خرائید
و عمرش به شصت سال رسیده بود و قبرش در مزار شیخ
ابهاء الدین عمر جماره کی است .

مولانا شمس الدین محمد روجی (رح)

هفتاد و یک مشايخ زمان و بیشوای اصحاب زهد و عرفان
 بود و قریب هفتاد سال در سلوک طربق هدایت و
 سنه سنیه حضرت رسالت بناه صلی الله علیه وسلم سعی می
 نموده و جمعی کثیر از درویشان و طالبان طریقه ایشان
 در اسلوک مبنی نمودند و باستاده کرامت آشیانش میر سید تقدیم
 و از باطن فرخنده میانش اقتباس اనوار سعادت
 نموده بمرادات خود فائز میگردیدند و در سال
 تهصد و چهار هجری از جهان رحلت نمود امیر نظام الدین
 علیشیر بعد از تقدیم غسل و تکفین نعش مبارک مغفرت
 صفا نش را بعید کاه هرات برداشتند و نماز جنازه گزارند
 و در یهلوی قبر مولانا سعد الدین کاشغری که پیر
 ارشاد ش بود فن کردند بعد از چند کاه جمعی
 مرید انش با آن مقبره رفتند آن عزیز را از قبر بیرون
 کردند به گازرگاه برداشتند و نزد یک بزرگ از حضرت
 خواجه عبد الله انصاری قدس سر تختی ساخته مدفن
 نمودند.

١٥٨

مولانا هیر حسین معمائی (رح)

در تز کیه نفس نفیس و اصفیه با بطن شریف عدیل
 نداشت و چندین سال در مردم رسه اخلاق صیه ساکن بود
 و به سلب علوم مشغول بود از نتایج آن سید ستد
 خصال رساله معتمدی است در کمال بلاغت و در سال
 تهصد و چار هجری بمرض اسهال در گذشت و در گنبد
 حد رسه اخلاق صیه مدفو نموده .

مولانا کمال الدین مسعود شیرازی

در علم کلام و منطق و حکمت و ساتر
 علوم معقول و معقول اعلم علمای زمان خرد بوده و در
 سال تهصد و پنج هجری وفات نمود و در خیابان در
 عز اریب سیصد ساله مدفون است .

مولانا قطب الدین بحبوحی

ولد مولانا شمس الدین محمد بن مولانا سعد الدین
 مسعود اتفاقا زانی وفاتش روز دو شنبه سال هشتصد و
 هشتاد و هفت هجری و مدفنش در هزار مقراب حضرت
 باری خواجه عبد الله انصاری است .

— ۱۵۹ —

قاضی نور الدین محمد الامامی

هدت هیجده سال بشغل قضاوت در دارالنصرت هراة
 اشتغال داشت و بمقتضای فاحکم بین النسا بالحق از مظالمین
 فتاوای اهل اسلام تجاوز نمی کرد و در بیستم جمادی
 الاول سال هشتصد نودیک هجری دست قضا سجل حبایتش
 در نوشت درگا زرگاه باغ طایر که از دیگر مزادر خواجه
 عبد الله انصاری قدس سر ساخته بودند مدفون شد.

هولا ناشیم من الملت والدین

محمد امین زیارتگاهی [رح]

از اصحاب نبیح اسلام و امساعین شیخ ذین الدین
 اخوافی امت و عالم بوده بعلو م ظاهری و باطنی
 و کمالات و مقامات وی بیش ازان است که در حیز
 تحریر در آید و کرامات فراوان ازوی منقول است
 آورده اند که هر شب دو شبیه حضرت رسول الله صلی
 الله علیه وسلم را در خواب میدید و مشکلات خود را خلائق
 را باز آن حضرت صلی الله علیه وسلم میبینید و جواب باصواب
 می شنید، و فاتح در سال هشتصد و هشتاد و پنج هجری
 مدفن ایشان در قریه زیارتگاه معروف و مشهور است.

۱۶۰

درویش عباس [زیارتگاهی] [رح]

وی از اصحاب و هر یه‌دان شیخ زین ادین‌الخواهی
 است مدت سی سال در ملازمت وی گذرانید و
 بغايت بزرگوار در وقت خود سرحلقه عار فان دوزگار
 خود بونده و مقامات و درجات عالی داشت و در
 آخر نابینا شد و بیوسته این بیت را هم خواند :

بیت

چشم از آسیب مردم در بروی خود به است * گوش‌هزات کرفت و با خیال او نفت
 گویند روزی در قرقیزیار تگا مدر مسجدی که در میان
 ده بود شخصی قرآن می‌خراشد از استماع آن و قشن
 خوش شد از مسجد بیرون آمد و در حوض که بر در
 مسجد بود در آمد و مدت مدیدی بر بروی آب دوید و
 سماع کرد که قدم و دامن او ترشد و مدقش در
 زیارتگاه است .

مولانا عبد الرحمن

کاردگر زیارتگاهی

از اصحاب مولانا سراج الملة والدین عالم است
 عشر بی بغايت صافی دار دو از مقام ابدال و اوقاد

۱۶۱

بهره و افی داشت و حضرت مولانا نورالدین عبدالرحمن
 جاوه قدم سرمه با وی صحبت میکرده و فاتح در
 سال نهم دوره از هجرت مدفنش در قریه زیارتگاه
 است.

شیخ صوفی علی [رح]

از زهاد کبار و عبادنا مدار و مقیمان روزگار
 بوده و چند نوبت حج اسلام را گذارد و بسیاری از
 مشایع و بازدگان را دیده و اهل دینا در نظرش بی
 اعتبار بوده در وقتی که خانقاہ باز ارفیروزان آب در ا
 میسا ختند خادم آمده و گفت چیزی خر چی ضرور است
 یکی از مریدان در مرافقه او در سر برآور داشت زمانی
 توقف کن که از غلیب میر سه چون لحظه برآمد تا جری
 هزار دینار زر در بازد شیخ آورد گذاشت خادم زر
 را گرفته رفت شیخ هر دو گوش درویش خود را بنافت
 و گفت دیگر ابن نوع کرامت نکنی و فضوای نکنی وفات
 در سال نهم و هشت از هجرت و فرش در خیابان در خطیره
 علی بعد از این ساخته اند مدفون است.

۱۶۲

هولانا شمس الدين

محمد اسد گازر گاهی

عالیم بعلو م ظاھری و باطنی و از مریدان شیخ
 اسلام و المسلمين شیخ زین الدین الخیرا فی است
 و فاتح در سال هشتصد و هفتاد و چهار هجری شده
 قبرش در گازر گاهه در اندر ون خطیره حضرت خواجه
 عبد الله انماری در زیر قدم آنحضرت است .

هولانا شمس الدين محمد

وی نیز از اصحاب شیخ زین الدین الخوارفی است
 و کمالات و مقامات بلند داشته کویند وی را بیماری
 دست داد بعد از چند روز برخواسته و ضوسا خت و
 بجایت با مریدان خود نمازگذاری و بعد از آن بذکر
 کلمه لا اله الا الله مشغول شد در اثنای ذکر تکیه بر
 یکی از اصحاب خود کرد و گفت لا موجود الا الله و
 جان بجانان داد قبرش در گازر گاه است در کوه
 شما لی نزدیک بقبر خواجه خیر چه .

۱۶۳

مولانا احمد کازگاهی

از اصحاب و مریدان شیخ زین الدین الخواص
 است و عالم بعلوم ظاھری و باطنی و فاتح در سال
 هشتصد و هفتاد و چهار هجری بو دفترش در گازر گاه
 در پایان یا حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس
 سر است .

مولانا ابوالخیر درب خوش

از اصحاب شیخ الاسلام والملمین شیخ زین الدین الخواص
 است بغايت بزرگوار و در طرق تجرید
 و توکل سردفتر روزگار بوده و بیوسته بخلوت میکندراند
 وايشان را دو برادر دیگر بو دکه آنها نیز اهل حال
 بو دندیکی مولانا شهاب الدین دیگری را مولانا خواجه
 کوھی گفتهندی و ازاولاد صلبی مولانا حافظ شمس الدین
 محمداند که وی نیز از خلفای شیخ زین الدین الخواص
 است و کرامات بسیار از وی نقل کرده اند و قبرش در
 جنب تربت شاه ابوالقیدس است در بیرون درب
 خوش .

۱۶۴

مولانا درویش علی گازرگاهی

از مریدان مولانا شمس الدین محمد بناد کانی است
 و نظری که بتوی داشته بر هیچ کس نداشته از بزرگی
 استماع افاده که حضرت مولانا عبد الغفور لاری
 که از محققان زمان خود بوده میفرمودند که هر
 گاه مرا از سخنان شیخ محی الدین بن العربی قدس
 سرمه مشکلی بیش آید آن را بخدمت مولانا درویش
 علی القا میکنم فی الحال رفع آن مشکل میشود با
 وجود یکه آن امی است و چیزی نخوانده و قبر وی
 در گازرگاه شریف از دیگر بمحض آشکارا.

شیخ درویش محمد گازرگاهی (دج)

سرد فتر مشایخ روزگار بوده و کرامات
 بسیار ازوی منقول است گویند از تاجر ان هرات
 بسفر دریا و فده بودند و در میان دریا کشته ایشان
 نزد یک بود که غرق شود التجا به درویش محمد برد
 بودند ناگاه دیدند که در روی دریا پیدا شد
 و کشته مارا نجات داده در کنار کشید و فاش
 در سال هشتاد و نواد هجری و قبرش در

۱۶۵

کا زر کا ه است .

مولانا شمس الدین

﴿محمد بای گنبد رح﴾

از علوم ظاهری و باطنی صاحب کمال بود
 عزیزی نقل کرده که بعلازم وی رقیم لطف بسیار
 قمود و گفت مارا فراموش مکن من متغیر شدم چون
 یک هفته بگذشت از دنیا رحلت کرده بود و فاتح
 در سال نهم و پنج هجری مدفنش در قریه نرانا شان
 است .

خواجہ عبداللطیف الصوفی

بسیار بزرگوار و عالیقدر بود و حالات
 عجیب و مقامات غریب داشت و گفت در آوان
 سلوک روزی مراعی میل ما هی شد بجا هما هی فروتن
 و قدم و چند ها هی بریان خردیدم و بد کان در شدم
 دیدم که بیری بغايت با صفا و نورانی نشسته
 بروی سلام کردم و ما هی را بیش وی نهادم وی
 جواب سلام مرابا زداد و از سر اشتها تناول کرد
 عن گتم دیگر میل داری گشت دارم و قدم دیگر

۱۶۰

خریدم و آوردم و آنرا نیز خورد و گشت ای
 عبدالمطیف تو ما را خدمتی کردی بیان ترا خدمت
 کنم و دست خود را بر من زد و خود را ظاهر کرد
 حضرت خضر علیه السلام بوده در قدیم افتادم و بوسه
 بر یای وی دادم و رسید بر من آنچه رسید و ازان
 وقت هر چندروزی این طا هر میشو د دفع مشکلات
 من میکند و فاتح سال نهضت و هجد و هجری قبر ش
 در قریه فراشان در خطیره هولا نا شمس الدهی
 محمد یای آنبد است .

مولانا جلال الدین سعید ابو مکی

شیخ المشایخ حزم مختارم کعبه معظمہ بود و کرامات
 و مقامات و خوارق عادات فراوان ازا و ظا هر
 شده و عابدو عالم و محدث زمانه و یکانه عصر و
 طریقه بغايت پسندیده داشت و فاتح در نسل
 نهضت وسی هجری و قبر وی در خیابان در اشرفی
 زیارت صوفی علی است .

دواجہ محمد شمعان

از مشایخ عظام و علمای کرام و عالم بوده

— ١٥٧ —

علوم ظاھری و باطنی و درز هد و قوی درجه علیا
 داشت وفات ایشان در سال چهار و صد هجری
 واقع شده و قبر ایشان در قریه کورت خواجه قریب
 شا فلان است و زیارت کردن وی جهنه بطال
 و مقصد معتبر است .

خواجہ شمس الدین مطہر او به

خلف اصدق حضرت شیخ لا سلام و کعبة الانعام
 مرد شد اخاص و اعام منظور نظر خاص ملک علام
 احمد جام قدس سره شرح کمالات وی از تعریف
 و توصیف مستغنى است تاریخ وفات وی معین نشد
 و قبرش در قطبران [۱] ولایت او به است .

خواجہ محمد الهمسجور (رح)

بسیار بزرگ و یکانه عهد بوده مدفن شان در
 سیو شان بلوک گذاره است و درویش سید عبدالحی
 که ازاولاد غوث اعظم شیخ عبدالقادر جیلانی
 بود یکی از خلفاء شن است تربیت منور شان در ویش
 عبدالحی خانقاہ بس عالی بنانموده گویندک در ویش
 [۱] والحال افزاینچه میران نامند .

عبدالحی از آغاز بنای خانقاہ تا انجام آن کمر خود را نکشید
و دانه گندم در گریبانش افتاده و سبز شده و خوش نموده
هدف درویش عبدالحی در قریه سنو گرد است و
فوتش در سنه یکهزار و هشت هجری است اما تاریخ
فوت شیخ محمد مسجو و معلوم نیست همان‌ناکه بعد قرن
هولا نا عبداً لر حمن جامی باشد .

حوالجه محمد کامل

از منقدمین او لیاء الله بوده‌اند و از قاری که
از نقش لوح سنک که در بالای سر مبارک ایشان
است نسب شریف وی بدین نوع که امیرالمومنین علی
ابن امیرالمومنین عبدالله ابن امیرالمومنین عباس
در ضوان الله تعالیٰ علیهم اجمعین که عم رسول الله صلی
الله علیه وسلم بود و لادت با سعادت وی در کوفه
در بیست یکم رمضان سنه هفتاد و چهار هجری و رحلت
وی بقصبه او به در سیزدهم ربیع الآخر سنه یکصد و سی
و دوی هجر و قبروی در او به در محل که اکنون بخواجه
کامل مشهور است ولوحی که در یا یان یا مبارک ایشان
است بعینه مرقوم میگردد تا باعث ازادیاد
زائیران گردد :

— ۱۶۹ —

﴿ هو الله ابا قى ﴾

ا احمد الله الذى نعمائه شامل آلاه كامل ذو القدر و الفضائل
 و الصلوة والسلام على نبیه محمد الفارق بين الحق و الباطل
 ا ما بعد فهذا ا خوار يخ ابن عم الرسول كما لاته
 میر هن بالدلائل المہتدی الهاڈی العادل امیر
 ا المؤمنین محمد املقب بخواجہ کامل ابن الامام الوری
 و الہدی و النقی امیر المؤمنین علی ابن ابن عم النبی
 امیر المؤمنین عبد الله ابن اهل السخا بین الناس
 امیر المؤمنین عباس رضوان الله تعالیٰ عليهم اجمعین
 مواده بکوفه دریست یک ر مظان سنه هفتاد و چهار
 خلافه به خراسان شائز دهم ذی حجه سنه یکصد
 و بیست و پنج و رحالت بقصبه او به دوازدهم و بیست
 الاخر سنه یکصد و سی و دو این ربانی برستنک مزار
 ایشان مرقوم است ۰

رباعی

حکم نیک رای خیراندیش * پیروی اهل فاقه و درویش
 سال نهصد بده کم از هجرت * کرد احیا قبر آن حضرت
 پنجره کرد قبر پیر نهاد * در دو گینی خداش خیر دهاد

﴿ مزارات سادات چشت اولهم ﴾

خواجہ ابواحمد ابدال

وی پسر سلطان فرستنده است که امیر آن ولايت
بوده وی را خواهی بود بگایت صالحه شیخ ابواسحق
شافعی بخارانه وی امده و طعام وی خوردنی رو زی وی
را گفت که برادر ترا فرزندی خواهد بود که وی
را شانی عظیم باشد میباشد که میحافظت حرم برادر خود
بلکنی تا در ایام حمل چیزی که در ان حرمنی و شبنتی
باشد نخوردان ضعیفه صالحه که بمحاجب فرموده شیخ
ابو اسحق بدست خود ریمان ریشتی و فروختنی و ما
یحتاج حرم برادر خود را میباشد ساختنی و در تاریخ
سال دو صد و شصت هجری در خلافت معتصم بالله ابو
احمد متولد شد همان ضعیفه در خانه خود بروش می
داد کاه کاه که شیخ ابو اسحق بخارانه وی آمده و
در آوان صبا که خواجه ابو احمد را بدیدی گفتی
ازین کودک ابوی آن می آید نه از وی خاندان عظیم
ظاهر گرد و احوال عجیبه و اثار غریبه از وی مشاهده
می افتد و قبیکه خواجه ابو احمد بسن بیست ساله
گی رسیده ابو ده مراد پدر خود سلطان فرستنده جهه

شکار بکوه رفته بود در انتنای شکار از پدر و اتباع
جدا اقتاده بمیان کوه رسید دید که چهل تن از رجال
الله بر سری سنگ ایستاده اند و شیخ ابواسحق در
میان ایشان است حال بروی بگشت از اسپ
فرود آمد و در پای شیخ ابواسحق شامی افتاد
اسپ و ملاج هر چهداشت بگذاشت و بشمینه پوشرد و
با ایشان روان گشت هر چند پدر و اتباع او را طلب
کردند لیا فتند بعد از چندر وز خبر آوردند که وی
با شیخ ابواسحق در فلان موقع از کوهها بوده است
پدرش جمعی را فرستاد تا وی را آورددند چندانکه پند
دادند و بند نهادند از آنچه در آن بود بازنتوانستند
آورده کویند که پدرش را خیخانه بود رو زی فرست
یا قته و در انجا در امد و دری آن را محکم به بست
و خیخانه را فروکوقت پدرش را آگاه کردند بیام
برآمد و از غایت غصب سنگی بزرگی را برداشت
که از بالای بام بروی اندازد روزنه فر اهم
امد و سنگ را فراگرفت سنگ در هوای معلق با ایستاد
چون پدرش این حال را مشاهده کرد بودست وی
قویه کرد و از وی مثال این کرامات و خوارق
عادات نه چندان ظا هر شده است که بتقصیل بیان

تو ان کردوفات ایشان در سال سه صد و پنجاه و پنج
هجری و قبر وی در چشت است .

خواجہ محمد

بن ابی احمد ابدال چشتی

وی بعد از وفات بدر خود قایم مقام وی شده به
موجب فرموده بدر از بیست و چهار ساله کی بیش
تحصیل علوم دین و معارف یقین کرده بود وزهد و
ورع تمام داشت و از دنیا و اهل آن بفایت
میجناب بوده همواره بزهد و ترک دنیا تحریض می
نمود و می گفت چون اول و آخر ترک دنیا است خود
و از غرور نگاه می باید داشت سلطان محمود سیکنده
بغزوه (۱) سو منات رفته بود و خواجه را در واقعه
فمودند که بعد دگاری میباشد رفت در سن هفتاد ساله
کی با در و یشان متوجه شد و چون آنجا رسید به نفس
عبار ک خود با مشرکان و عبده اصنام جها د نمود روزی

(۱) مُؤْ مَنَاتْ بَنَى بَوْدَ مَعْبُودَ هَنْدَدَرَ هَنْدَ وَ سَنَانَ كَه

آن شهر را بنام ان بت میگویند بهندي بمعنى ما هي خدا
سلطان محمود ان شهر را بغلبه از هنودان گرفت و سومنات
دانکست [رح] .

مشرکان غلبه کردند و لشکر اسلام بناء به بیشه آوردند
 فر دیک بو د که لشکر اسلام شکست خورند خواجه را
 در چشت مریدی بو د آسیا با ن محمد کو نام خواجه
 آواز داد که کاکو دریاب در حال آسیا با ن را دیدند
 که اضرارا ب میگرد و لکلکه آسیارا بدرود بوار میزد
 و مجا ر به مینمود تالشکر اسلام قوت یافت و کافران
 دو بهزیمت کردند در همان وقت محمد کو را داد
 چشت دیده بودند که ده مرده آسیارا برداشته بودند
 زلد ازوی سبب یرسیده بودند همین قصه را گفته اند.

استاد مردان

از قصبه سنجان خاف (۱) بوده و از مریدان
 خواجه محمد چشتی است و سالها کوچخ استنجه و آب
 و ضوء و یار مهیدا میداشت روزی که او را به مراجعت
 و طن امر نمودند بگریست و گفت من طاقت مقا رقت
 ندارم خواجه کرم نمود و گفت هر وقت که ترا آرزوی
 دیدارها بوده باشد حجاب های جسمانی و مسافت
 های مکانی مرتفع میگردد و مارا در آنجا به بینی

(۱) سنجان معرب سذگان است و ان قریه ایست در
 خوف نزدیک برآباد .

و همچنان بود دانمای سنا د میکفت که من از سنجان
چشت را می بینم و فات ایشان در سال چهارصد و
یازده هجریست و قبر وی در چشت است .

خواجہ یوسف

بن محمد سمعان

وی خواهرزاده خواجہ محمد بن ابی احمد چشتی
است و مرید تریت یافته وی خواجہ محمد شخص
ینجسال متاهل نشده بود همشیره داشت که خدعت وی
میکرد و خوردن و بو شیدن از دست رشته وی بودی
واز سبب خدمت برادر خود میل تزویج نداشت و به
طاعت و عبادت خدا یعنی هشقول بودند شبی حضرت
خواجہ محمد خواجہ احمد را در خواب دیدند که
فرمودند در ولایت شاپلان مردیست محمد سمعان
قام تحصیل علوم کرده و صالح است خواه خود را
با وعده کن خواجہ او را طلب داشته همشیره را با او
عقد کرده خواجہ یوسف در چشت از ایشان متولد
شد خواجہ محمد بعد از شخص و ینجسال متاهل شده بود
اما وی را پسر بزرگ نرسید خواجہ یوسف را به
منزه فرزند می بود و در تریت میکرد و پتحصیل

علوم و سلوک راه خدا یعنای دلات مینمود بعد از
 وفات وی قایم مقام شان شد خواجه یوسف را بعد
 از پنجاه ساله کی میل ارزوا و انقطع ییداشد خواست
 نزدیک مزار خواجه مکی که بسیار بزرگ بوده و شیخ
 ابواسحق شامی زیارت ایشان بسیار میکرده چله خاله
 دوز مینمکند با شارت هاتفی غیبی آن موسم را که
 حلاچله خانه است اختیار کرده چون کلندو بیل
 آورده ندز مینمکن بغايت محکم بو دچنانکه هیچکس
 قتوانست بکند خواجه کلند بر درا شت و بدست خود از
 چاشنگاه تا لماز ییشین آنرا با تمام رسائیده و مدتی
 دوازده سال در آنجا بسربردو چندان سکر و
 وحشت وولوه و جبرت بروی غائب شده بود که گاه
 یو دی که خادم آب و خوار بردمت وی ریختی در اتفاق
 و ضواز خود غائب شدی و یکساعت یا بیش غائب بعائدی
 و باز حاضر شدی و وضور ابا تمام رسائیدی در آن
 وقت که شیخ الاسلام ابو اسماعیل خواجه عبدالله انصاری
 قدس سر بعزم ارادت چشت رسیده بود با وی ملاقات کرد
 بود و بعد از معاودت بهرات استحسان وی کرد
 وفات ایشان در سال چهارصد و پنجاه وله هجری
 هاست و مدت عمر هشتاد و چهار سال بوده و در وقت

رحلت خواجه قطب الدین مودود پسر کلان خود را
قائم مقام خود ساخت و قبر ایشان در چشت است ۰

خواجه مودود چشتی

در سن هفت سالگی تمام قرآن را با ظاهراً معنی آن
حفظ کرده بود و بتحصیل علوم اشتغال نمیداشت چون
بسن بیست سالگی رسید والد بزرگوار وی خواجه
یوسف رحلت نموده بود ووی راجحای خود بنشاند
بود و بخصال حمیده هو صوف بود و بافعال پسندیده
معروف و مردم آن ولایت همه در مقام اعزام و محبت
و انتقاد و ارادت وی بودند و تو فیدق شرف صحبت و
دولت تربیت حضرت شیخ الاسلام احمد جام قدس
سره نیز یاقوت در اوقات که حضرت شیخ الاسلام از
جام بهرات تشریف آورده بودند و خاص و عام مشاهده
کرامات و مقامات و خوارق عادات از ایشان می
نمودند و خواجه با مریدان خود سواره و بیاده به
هرات آمد که شیخ الاسلام را از هرات بیرون
کند بعد از آن که کرامات را همراه نمود در حینی
که دو هزار سواره همراه داشت بیاده شده بلو سه
بر پای شیخ الاسلام احمد الجامی داده شیخ دست

بریشت وی میزد و میگفت کار ولايت چون میبینی که
و لايت مردان سلاح و حشم نباشد برو و سوار شو
تو کو د کی و نمیدانی که چه میکنی و چه میگوئی و در
نفحات الا نس مذکور است که بعد از مقدمات شیخ
الاسلام فرمود که مردم را مرخص کن و دو خادم
با خود تکاهدار و سه روز توقف کن خواجه چنان
کرد شیخ اسلام فرمود که مصله بر طاق نه و بر علم
بینا موژ که زا هد بی علم مسخره شیطان است گفت
قبول کردم دیگر چه فرمائی فرمود که چون تو از
تحصیل فارغ شوی احیای خاندان کن که آبا و اجداد
تو هر دم بزرگ بوده اند و صاحب کر اما ت حضرت
خواجه مودود فرمود مرا احیای خاندان میفرمایند
هم شما بر وجه تیمن و تبر ک مرآ جلاس فرما نیند
شیخ الا اسلام فرمود ییشتر آی خواجه آمد و دست
وی را بگرفت و بر کنار چار باش خوب نشاند و
صد تو بت گفت بشرط علم یس سه روز در خدمت شیخ
الاسلام بود و فواید گرفت و نوازش یاف و باز
گشت و بعد از آن با ندک فرستی بجهته تحصیل
علوم و تکمیل معارف بجانب بلخ و بخارا تشریف برد
و مد تی چهار سال بقدروم و امکان در آن

باب اجتها دنمد و دران دیار هر جا آیات
 غریبه و کرامات عجیبه که تفصیل آن باعث نطاویل
 است به ظهو ر رسیده است و بعد ازان بچشت هراجعت
 نمودند و به تربیت هریدان و مستقید ان مشغول شده
 راز اطراف طالبان روی ارادت بخدمت و صحبت
 وی اوردند وفات ایشان در سال پنجصد و بیست و پنج
 هجری و قبر وی در چشت است .

شاه سنجان

نام ایشان محمود است و لقب رکن الدین ازده
 (۱) سنجان خاف بوده و مرید خواجه مودود چشتی است
 و کوئیند در مدت که بچشت اقامت مینمود هرگز در
 چشت تقض طهارت نکرده چون خوانستی که طهارت
 کند سوارشی واژ چشت بیرون رفتی و طهارت
 ساختی و مراجعت نمودی و هیفر مود که مزار چشت
 مقامی مبارک و منزل متبرک است روا نباشد
 که انجابی ادبی کنند و گویند که ییشور وی را
 خواجه سنجان میگفند و خواجه مودودی را شاه
سنجان لقب نهاد و همیشه به آن می نزید و مفاخرت
 (۱) مغرب سنگان است .

می کردو فات ایشان در سال بینجید و نود و هفت
حجری و قبر ایشان در چشت است و ذکر ایشان
در کتب مشایخ مذکور است .

خواجہ احمد [رح]

بن خواجہ مودود چشتی رح
وی بسیار بزرگ بوده و بعد از وفات پدر بمقام
وی نشست و مقبول همه طوایف بوده و بر کافه آنام
شفقت عام و مررت تمام داشت و گویند که حضرت
رسالت بنده صلی الله علیه وسلم را در خواب دید
فر مودند که ای احمد اگر تو مشناق هائیستی هامشناق
تو ایم چون بامداد شد سه بار موفق اختیار کرد
و مجهول وار چنانکه کسی وی را نشناسد بزیارت
حرامین الشریفین زاد هما الله شرافاً و تکریماً متوجه
شد و چون اقام اركان و شرایط حج کرد بحر م
محترم مدینه مقدسه منوره معطره مشرفه مصطفویه عالی
صاحبها الصلوایت والنسیمات والنجیر توجه نمود
و آمد تی بشش ماه مجاورت خادمان حرم را گران
آمد خواستند که وی را بر نجاتند از روضه مقدسه

مشر فه مطره رز قى الله ز يارتها آواز امد چنان
 چه همه حاضران شنيدند که وي را مر نجا نيد که از
 هشتاد قان ما است و بعد از مر اجعت مدینه منوره به
 بقداد رسید در خانقاہ حضرت شیخ شهاب الدین
 شهر اور دی قدس سرہ فرود امد و شیخ وي را تعظیم
 و احترام نمود و خلیفه بغداد بنابر خوابیکه دیده
 بود و وي را طلبیده و ظایف اکرام و احترام بجا اي
 اود و دو وي خلیفه را نصایح جایگیر و مواعظ دل
 یذیر گفت و همه در محل قبول افتاد فتوحی که او را
 بجهة استمالت خاطر خلیفه ازان محقری برداشت و چون
 بیرون رفته به فقر و مساکین قسمت کرد و بخر اسان
 تو جه نمود وفات وي در سال پنجصد و نواد و هفت
 هجری و قبر ايشان در چشت است .

شیخ احمد چشتی

غیر ابو احمد ابدال است زیرا که وي متقدم است
 و شیخ الاسلام وي را ندیده بود و غیر خواجه ابو
 احمد مودود است زیرا که وي متأخر است و شیخ الاسلام
 گفت من هیچکس را ندیده ام قوى تر در طرب ملامت
 و تمامتر از احمد چشتی و چشتیان همه چنان بودند

از خلق بی با کو در باطن س دا ت جهان و دی سه
 بار در باد به رفته بو د و باز گشته که از خود در آن
 اخلاص تما ندیده بود و همه احوال ایشان
 با خلاص و ترک ریا بود حضرت شیخ الاسلام خواجه
 عبدالله انصاری قدس سر گفت که احمد چشتی بزرگ
 بود و مراعظیم داشتی و حرمت کردی که هبیج کس
 را نکردی و پیش تر کسی که موی خود را در بای
 من میماید وی بود تاریخ وفات وی معلوم نشد
 و قبر وی در چشت اشت [رح].

خواجه اسماعیل [رح]

برادر خواجه احمد چشتی است شیخ الاسلام خواجه
 عبدالله انصاری قدس سر گفت که من هبیج کس را
 ندیده ام بفراست چون برادری احمد چشتی وی خدمت
 من گردی و مراعظیم تمام کردی من در قهندز مجلس
 میکردم و از مجلسیان من کسی بود که باید محبت
 داشت و سخنان من را بوی باز میگفت که ابن
 داشمند شما از کوی هاست خدادا لد که از سخنان
 وی در سر من چیست یعنی از طبع سخن او مرا مایه
 است پس ازان مراد عوت گرد و همه دنیا ائی خود

۱۸۲

بر من داشید تا ریخ و فات وی معلوم نشد و
قبر وی در چشت است .

خواجہ حاجی مکی

اصلش از مکه معظمه بود و حضرت شیخ ابو اسحق
شامی زیارت وی بسیار میگردد و مثایخ ویز رکن
چشت زیارت وی نموده اند و از قدماء اولیاء الله
و اکابر این طائفه بود و خواجہ بوسفرا لد خواجہ
مودود در جوار مزاروی چله خاله با شارت
ها تف غیبی کلده است و در انجا اربعینات نشته و قتوحات
یما قته تاریخ وفات وی معلوم نشد و قبر وی
در چشت است .

شیخ ابن یهیمن کوسوی

ز بدۀ السالکین و عمدۀ الواصلین صاحب الوجود
والتمکین از خلفای برگریده و مقندای این طائفه
صوفیه بود بخلوات و اربعینات نشته و ریاضتمان
شاقه کشیده و کرامات مشهور و خوارق عادات
معروف از وی بظهور رسیده و مدّتی مدیدی در
شهر هرات پیشوای و مقندای خلق بوده و مرقد

۱۸۳

مبادرش در قریب سینان است در غربی
شهر هرات.

مقری درویش احمد صوفیانی

وی خافی الا صلبوده و در قریب صوفیان
 هرات بوده سالک طریقت ناظر حقیقت و مخصوص
 بواردات غیبی واز اصحاب پسندیده و خلفای بر
 کریده حضرت شیخ ابن عین کوسوی است و کرامات
 بسیار از وی بظهور و رسیده روزی بعد از فراغ
 اوراد فرمود که دو شریعت واقعه صحن عظیم
 مفروشن بنظر در آمد. ناگاه شخص جمله فروش را
 دنوردیده و جمع نمود و شخص دیگر همین صحن
 را بفروش ملوکانه مفروشن نموده تعبیر این واقعه
 چنان بخواطر میرسد که این فروش تعلق بپادشاه عصر دارد
 و دولت وی در نور دیده شد و فروش دویم اشاره
 باشد که پادشاه او بعرصه ظهور در آید چون
 چند روز ازین واقعه کذشت اخبار متواتر شد که
 پادشاه عصر رحلت نموده برهم زده کی بسیار وشد
 ت آنکه مالک پادشاه دیگر قرار گرفت و در تاریخ
 هزار و هشت هجری ازین سراجه فانی رحلت نمود

۱۸۴

مر قد وی در قریه صوفیان است و بعد از وفات
وی ملامتی باعده شنی در هرات خلیفه وی شد .

شیخ شاه محمود کاریزکی

از اصحاب شیخ درویش محمد داشکربوده و مدتها
در هرات بخلوت و انسواد و عزلت بسر برده و موزاً هد
منور ع دنیا بوده طاعات و عبادات بسیار و بجا
می آورده و مردم هرات او را بسیار مخلص و
معتقد بوده اند و احبابی سلسله شریف میکنند چون
صحابت شریف ایشان دست دهد از مفتنتماست ^{الله} من
منع اسلامین بطول حیاته از بعضی اعز و استئام
افتاده که بعضی اعمال که بضریط و ربط محصول هرات
معین بودند بمزروعه که مولانا شاه محمود دخل داشته
اند دعوی و منازعه اند اخت و لکدی بر پشت حضرة
شیخ زده از وی آزرده خواطر کشت دیگر دوز
آن عامل از پشت اسب بیدفتاد و گردش بشکست و قات
دی در غره ذا الحجه سال هشتصد و هفتاد و سه هجری
و قبر وی در محله باعده شت است .

۱۸۵

ملا میرزا انگری

وی نیز از خانای شیخ در ویش محمد داشکربوده
 است و مد تی در شهر هرات بخلوت و عزلت بسر می
 بوده وزاحد و متورع بوده و طاعات و عبادات
 بسیار و اجایی آورد و مردم هرات آن را عزیز داشتند
 و مخاص و معتقد بوده اند وفات وی در سال نه
 صد و نزد هجری است و قبر وی در قبله مزار
 شیخ حمو د است در قریه باشد.

ملا حیی با غدشتی [دح]

وی مرید مقرب در ویش احمد صوفیانی است و
 بعد از وی جانشین و خلیفه وی بوده و مدت بیست
 سال بعد از وی بار شاد طالبان قیام مینموده و در
 سال هزار بیست و هشت هجری از جهان فانی وداع
 کرده و برای جاودا نی خرامید و قبرش در محله
 با غدشت در مزار شیخ محمودشاه است و عزیزی تاریخ
 رفاقت را بنظم گفته!

۱۸۶

نظم

شایخ هی قدوة اهل یقین * زاهد خوش صحبت نیکو سرشت
 بودست حق چنان کان خود آبود * بدمی از دوزخ امیدی از بهشت
 کاشتی در مزعزع دل تخم ذکر * درجهان این بود او را کار و کشت
 باعده است از فض او بر نور بود * حالیا کردیده ش خوشک وزشت
 ذکر حق چون بود در دش کلک فهم * ذکر حق تاریخ فوتش را نوشت

۱۰۲۸

هیر شمس الدین خیاط

مشهور بعیدر قناد از سادات عظام و زهاد گرام بوده بزیارت
 بنت الله حرام و روضه منوره حضرت سید الانا م عليه
 صلوات والسلام مشرف شده و فاتح در شب پنج
 شنبه بیست پنجم محرم الحرام سال هشتاد و هشتاد و نه
 هجری و قبرش در محله باعده شد و در جانب جنوب مزار
 وی مسجد بود در کنار جوی انجیل .

مولانا محمد مقیم

از او لا د شیخ شاه محمود است و مدنه در هوا
 دشتك بر جاده شیخو خیث مستقیم بوده و طریق اجداد
 گرام را بجا می آورد مزاده عابد بوده تاریخ

۱۸۷

وفات وی معین نشده و قبرش در هوا دشک است و
حالابده شیخ یروانه مشهور است .

شیخ فضل الله سروستانی

عبد وزاهد و مقبول اهل و ازا صحاب و خلفای
شیخ ابن یعین است خوافی الا صلبوده و در هرات
ساکن شده در تقوی و ورع بی نظیر بوده علی الدوام
بمراقبة و بذکر مشغولی داشت و بمقامات بلند و کرامه
ارجمند رسیده تاریخ و فات وی محقق نشده و مرقد
وی در قریه سروستان است .

امیر حمرالدین صوفیانی

در بلده هرات مد تی بریاضت و مجاہدت مشغول
بوده صاحب تقوی و ورع بوده تاریخ و فات وی
متحقق نشده و قبر وی در خیابان است .

امیر محمد [میر محسن] سروستانی

بسیار متواضع و متخلص و بعادت و ریاضت مشغول
بوده و تاریخ وفات وی معلوم نشده و قبرش در
سروستان است .

۱۸۸

مقری علی زاہد

موصوف با و صاف جلی و خفی تر بیت یا فته شیخ
 محمد داشکر و بغايت متدین و متورع بوده و ریاست
 و مجاھدت کشیده و بزر یار ت بیت الحرام مشرف
 شده و زیارت حضرت سید الانام صلی الله علیه وسلم
 را نموده تاریخ وفات وی معلوم نشده و قبرش در
 قریه ملاسیان است برگزار راه مزار حضرت خواجه
 ابوالولید قدس سرهاست .

ملامومن

﴿ملا سیانی رح﴾

مدتی در جاده شیخوخیت مستقیم و جماعت مریدان را
 در خلوت وعزت امر میفرمودند افاده و استفاده
 وسانیده و تاریخ وفات وی معلوم نشده و قبرش در
 ملاسیان است .

میرزا مظفر

﴿ملا سیانی رح﴾

دیما د ملامومن رفای مقام وی بوده بناست

Page
Missing

شیخ المشائخ شیخ درویش محمد داشکر بوده اند قموده
و حضرت شیخ صدیقه عفیفه خود را بعقد هنرا کجت وی در
آورده اند نقل است در آن شب که عقد هنرا کجت واقع
شده حضرت شیخ که خال وی بوده اند حضرت رسول
الله صلی الله علیه و سلم را در خواب دیدند که بغایت
عسر ور بودند و بقین شد که ابتها ج و سور آن
حضرت جمهه این و ملت بوده اسب شیف وی بساده
عطایم که در قریه شمعان هرات اند میدند و بحضورت
مولانا هقیم که از اعزه وقت و بدلله علیه حضرت
خواجگان نقشبندیه بوده اند رابطه هودت و اتحاد
کمام داشته و باز یار ت حریم شریفین رسیده اند و
بعد از مراجعت چند وقت در مسجد زیارتگاه ویاضت
شaque کشیده اند وازوی کرامات فرا و ان بظهور
رسیده چون هر یعنی شده ایشان را بمحل ایشان
آورده وقت نمود مدفن ایشان در قریه شمعان
است مشهور است که در آخر سخن دنیوی نمیگذزه
خاموش بوده اند روزی مولانا محمدحسین سیاو
شانی که از اعزه وقت بوده اند التماس سخن
کردند بعد از هدت سر بر آورده گفتند!

۱۹۱

بیت

هر تَرْ نفسي ای دخ آن ماه نباشم * ترسم که نکاهی کند آگاه نباشم
 و د بَکَرْ هیچ گفتند ملا محمد حسین را تا نیر عظیم کرد
 بیرون رفت وفات وی در سن هزار و بیست و هشت
 هجری واقع شده تاریخ وفات شان را استادی چنین
 بانظم آورده است !

قطعه

قد وة الا ولیا فی الا فاق * میر جعفر چو سوی عقبا رفت
 غلغل اقاد در ملا ئک عرش * که ولی خدا ز دنیارفت
 بهر قا ریخ فوت او گفتند * قد وة الا ولیا بعقبی رفت

بابا علی شاه مجدد

از ابدالان زمان خود بوده امورات غریبه و حالات
 عجیبه از وی بسیار نقل میکنند ازان جمله آن است که
 در آوان سلوک جذبه باشان رسیده بود و در ان
 حالت آلت و جو لیت خود را بر سنگی نهاده و سنگی
 دیگر برداشته و بران چندان زده که ریشه ریشه شده
 و بعد ازان آنرا شانه میکرده یقین تا آدمی را موهبت
 عالی از عالم بالا نرسد طاقت چنین مشقت نخواهد آورد
 دو زی سلطان حسین میرزا را بر تخت دیده که از درب

۱۹۲

فیروز آباد بیرون میباورند بر سید که این چه مرغ است
که در قفس کرده اند حاضر ان گفتند که این پادشاه
عصر است سلطان حسین میرزا جواب داد که مگر شاه رخ
میرزا مرد است که پادشاهی بد و رسیده است وا زین
سخن چندین معلو م میشود که با با از زمان میرزا
شاه رخ تا ایام سلطنت سلطان حسین میرزا در استقرار بوده
واز کردش اطوار سلطنت خبری نداشته ولیز اورده
اند که روزی حضرت مولانا عبد الرحمن جامی قدس
سر و شیخ الاسلام هرات و چند نفر دیگر از علماء
در مجلس بابا حاضر شدند وقت نماز با با مقصد امامت
پیش رفته این بیت را خوانده .

بیت

ای بری گری بری بر نام قصر آن بری * نامه خود را بست میدهم آنجابری
و احرام نماز بسته مولانا عبد الرحمن جامی بی تو قف
اقداء کرده و شیخ الاسلام اقداء نکرده و لیکن می
گفته که از نماز های مدت عمر خود آن قدرا میدارد
که از این دو رکعت نماز و ایکن رعایت ظاهر شریعت
بسند بده تراست و در جای دیگر نقل کرده اند که
روزی وقت نماز شام حضرت با بابا بر دری مسجدی
ایستاده بودند و حضرت مولانا عبد الرحمن جامی

۱۹۳

و شیخ‌الاسلام هرات ر سید ندانها گفتند ای دیوانه
 نماز! بگذا وی گنت نماز بیگذارم آن ها مرسه در
 مسجد یلدوا مدند و بابا باقصد نماز پیش شد و گفت بیت
 کرده که بگذارم سه و گفت نماز عاشقانه عارفانه اللہ اکبر
 و بعد از فاتحه این بیت را خواند .

﴿ بیت ﴾

هیچ میدانی چه کردی بر دل افکار من * روی لمنودی و شد آتش برسنی کار من
 و در کفت دوم بعد از فاتحه این بیت را خواند .

﴿ بیت ﴾

ای کبوتر گر یعنی برداش تصریح ای زاده خود بگذار او رودت امدادی
 شیخ‌الاسلام قطع نماز کرد و حضرت مولانا عبدالرحمن
 جامی قدس سرمه بعد از نماز به شیخ‌الاسلام فرمود نمازی
 که در تمام عمر مقبول در گاه بود از دست دادی تاریخ
 وفات وی تحقیق نشده و قبر وی در کنار کار اباد قریب
 محله ساربان ها و در شرقی مزاروی چشمی است .

مولانا عبد‌الله هاتفی

خواهرزاده حضرت مولانا عبدالرحمن جامی است عالم و عامل
 بوده و در انظم متنوی از سائر شعرای زمان خود گوی سبقت
 بوده و از جمله تصانیف آن متنوی لیلی و میجنون است

۱۹۴

و دیو ان غزل بیز دارد نقل است که در
الشای انظم لیلی و مجنون از حضرت مولانا عبد الرحمن
جامی قدس سرمه استبیذ ان نمود حضرت مولانا ویرا
بجواب گفتن قطعه مشهوره حکیم فردوسی علیه رحمه امتحان
فرمود قطعه فردوسی اینست !

قطعه

درختی که تابع است ویرا سرث * گرش درنشانی بساغ بهشت
و راز جوی خلدش بهنکام آب * بهیخ انگیین ریزی و شهدناب
سر انجام میوه چوبار آورد * همان میوه تابع بار آورد
جواب مولانا هاتقی :

گر از بیضه زاغ ظلمت سرث * نهی زیر طاووس بساغ بهشت
بهنکام آن بیضه پروردش * زانجیر جنت دهی ارزش
د هدآش از چشمہ سلسیل * دران بیضه دم در دهد جبرئیل
شو دعا قبت بیضه زاغ زاغ * کشد رانج بیهوده طاووس بساغ
چون قطعه را بنظر مبارک حضرت شان رسانید
فرمودند اگر چه در همه بیت یک بیضه نهاده اما
گفتن لیلی و مجنون ترا اجازتست و فانش در سال
نهصد و بیست و هفت هجری و قبر وی در پایان یا مولانا
سعد الدین کاشغری است و تاریخ وفات آنرا عزیزی
چندین گفته !

۱۹۵

قاریخ فوّه او طلیبدم ز عقل و گفت از شاعر شهان و شهی شاعران طلب

مولانا حمید الدین

* ولد مولانا شمس الدین محمد تباد گانی رح *

سالها بآفاده و استفاده اشتغال داشت وفاتی در سال
قهرصده هفده هجری و قبرش در جوار قبر والدش در خیابان
است .

سید محمد شیری

در یاغ مرادر ندیک حوض آسوده است و از
سادات عظام و صاحب کرامات و مقامات بوده .

شیخ یحیی بخاری

از واسلان و کاملان بوده و ریاست شاشه کشیده و از
ابدالان زمان خود بوده و در پایان چشم کا زرگاه
آسوده است و در نزدیک مقبره او غاریست که آنجا
چندین باز رگان بر برده اند و ده کس از بزرگان نزدیک
هر قدمی مدفو نند .

۱۹۶

مقبره سنگ چل

مشهور بخواجه عبد الله سنگ چل و خواجه کتاب پزدرو
 راهیای کوه قریب تخت سفر و مقبره ایشان سنگ چل
 است صاحب کرامات بوده اند .

خواجه محمد خداز

از بزرگان صاحب کرامات بوده اندو مولانا
 معین الدین سبزواری در نتاب خود تعریف ایشان را
 نموده و در سر چار راه کازرگاه آسوده اند .

خواجه محمد حلوقی

در سر بدل کازرگاه مدفون است کویندکه از جمله
 کرامات او حوضی است که بی کل یوشیده اند .

شیخ شبکیر

از ابدان زمان خود بوده و در سر چار راه کازرگاه
 آسوده اند .

قطب الاقطاب

شیخ نجم الدین

دوسز زینه گازرگاه در تخت تنها مدهفونند صاحب
 کرامات وا زابدالان زمان خود بوده و جدا یشان
 نیز شیخ نجم الدین نام داشته و قبر ایشان در کنار
 راه گازرگاه است نزد یک برادر ملا اشرف قا ضی
 و حمۀ اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین ۰

خواجه سیداه پوش

از بیران طبقات معدود گشته و کرامات او در
 میان اهل هرات شهرت یافته مدفنش هم در قریب
 شمعان است ۰

شیر سمرخ

از ارباب وجود و حال بوده قبرش در غوران
 گذاره است ۰

ذکر هول آنادر و یش احمد سرقندی

وی نیز از اصحاب و مریدان کار کردۀ شیخ الاسلام

۱۹۸

و ا مسلمین شیخ زین الملة و الدین الخوا فی است
و عالم بعلوم ظا هری و باطنی بودم و در تو حید و
عر فان یکانه دوران بود و سر دفتر کاملا ن زمان
وی پیش از سفر خراسان و عراق و حجاز در ماوراء
النهر بصحبت حضرت قطب الا قطاب خواجه علاء الدین
عطاء قدس سره رسیده بود و بعد ازان در خطه شام
در خدمت مولانا شمس الدین محمد سیرین که از
کبار مشایخ آنجا بودند بسر میبرده اند اما هیچ یک
را تسلیم نشده بود تا آنکه مولانا شمس الدین
حیات را سپرد و بعد مو لانا درویش احمد در طلب
در ویش و مرشد کامل یکر دعا لم سرگردان شد و هر
ولایت و دیار که میرسید طلب درویشان بزرگ میکرد و هر که را میدید
ازوی بهتر می طلبید تا آنکه بخطه روم رسیدواز مردم آنجا حوال اهل
دل پرسید گفتند که در مسجد جامع ما زنکی مجذوب است
و با هیچکس سخن نمیکند در هفته یک نوبت طعام اندک می
خورد و شب و روز آنجا میباشد در ویش احمد با
مسجد رفت دید که زنکی سر بر هنر بر روزی فرش خشت
پخته رو بقبله افتاده پیش اورفت و با دب قمام باستاد
بعد از زمانی زنکی سر برداشت و گفت ای درویش
ا حمد آنکس که تو میخواهی در خراسان در ولایت

خاف در قریه برآباد می یابی و مراد ازان حضرت
شیخ زین الدین را داشت این بگفت و سرد و کنید و
خاموش شد فی الحال درویش احمد از آنجا متوجه
خراسان شد چون: بقریه برآباد رسید وقت نماز پیشین
بود خدمت شیخ در مسجد تشریف داشته بودند با آنها
رفته نماز جماعت بگذاردو بعد از فراق نماز بر
خواست و بر حضرت شیخ زین الدین قدس سرہ سلام
کرد بعد از جواب سلام فرمودند که ای درویش احمد
در روم آن زنگی مجدد و بچه گفت درویش احمد
قدس سرہ گفت مصرع (ندیدم درجهان مردی که باشد
همچنین کامل) فی الحال پیش رفت و در قید ارادت شد
در آمد و بکار مشغول شد و بیعنی همت و حسن تربیت شیخ
بدرو جاث بلند و مقامات ارجمند و مرتبه کمال رسید
و کرامات و خوارق عادات مثل احیای اموات و امات
احیا ازوی منتقل است قال العبد المفتر الى الله الغنی احمد
ابن جلال الدین السمرقندی ایده الله تعالی که در اربعین
میلاد که اختیار و خاصة شیخ کامل مکمل شیخ الاسلام
و المسلمين شیخ زین الملکة والدین شیخ زین الدین
الخوافی است دام الله تعالی ظل الارشاد در خلوت
درویش آباد بودم در شب دوم از خلوت حضرت

۲۰۰

رسالت بناء صلی اللہ علیہ وسلم دیده شد جامہ سفید
در برو هوی ها بغایت سیاه و با فته و عصا بدست زنبیل
بکر دن من نهادند و سه بار در بازار فیر و زآباد
که در شهر هرات است شیخاً لله میگفتم و میر قم و فرمودند
که حلال ترین لقمه ها درین زمان همین است و درین
حال جمیع که در گرد حضرت علیه اصلوات والسلام
بودند زنبیل مرای پر کهر کردند و باز بحضرت نبی علیه
اصلوای والسلام ملاقات افتاد فرمودند که فصوص
را درس بگوئی و فرمود که خاک زیا و تکام به از مال
دنیا قبرش در شرق تخت آستا نه در شمال جوی بر دست
راست راه چون به گز رگاه رو ند به پل نزدیک است

ذکر مولانا زاده

وی از اصحاب و مریدان مولانا سراج الملة والدين
است و عالم بود بعلوم ظاهری و باطنی بودند و در زهد
و صلاح و تقوی نظیر خودند اشتند و از وی کرامات
فرآوان منقول است و فاتح درسال هشتصد بیست و
چهار است قبرش در تخت مزار حضرت شیخ السلام
والملیمین شیخ زین الدین الخواجی است و بسیار
بزرگ بوده (رح) *

ذکر شیخ زین‌العلة والدین

اسفر غابادی [رح]

وی نیز از مریدان حضرت مخدومی اند و بیوسته
در کازرگاه در خانقاہ والد بزرگوار خود مهلا نا
شمس الدین محمد اسفر غابادی بسر میبرده و بد کرو
فکر و تلاوت و عبادت میکنند رانیده و در آخر حیات
به شهر آتش ریف آورده و در خانقاہ شیخ صوفی علی بوده
واهالی شهر بصحبت وی میر فتند و قبر لک میجستند رو زی
با جماعتی قصد زبارت وی کردم در راه یکی از ایشان
گفت اگر در ویش را بعد از انا بت احتیاج به تو به
شود خود تو به کند یا باز؛ بدست شیخ خود تو به باید
کرد چون بخدمت وی رسیدم آن شخص را مخاطب کرده
فرمود اگر دو ویش گناه از و صادر شود احتیاج نیست
که آن را اظهار نماید و باز بر دست شیخ تو به کند
باید آن بخود در خفیه تو به کند و آن را بوشیده دارد
و دیگر گرد آن نگردد و امثال این حکایت بسیار است
که از وی واقع میشد و فاتح در سال نهم و سی و دو
است قبر وی در کازرگاه در جنب قبر والد وی که

است .

ذکر هولانا حاجی ابراهیم

عالیم بعلوم ظاہری و باطنی بود و عارف و موحد
و حاجی العرمین الشرفین بود و کرامات فراوان اذان
منقول است و بغايت خاقانیکوداشت شعایل مليح وزبان
فصیح داشت و سفر بسیار کرده بود و لقمه ارباب دنیا
کم تناول کرده و از کدیمین معاشر میگذرانیده و بشره
بغايت نورانی داشت چنانچه هر کاهانی فقیر حقیر بی
بضا عنده اغم با حزن روی دادی قصد ملاز منش میگردم
چون چشم من در روی مبارکه وی میافتاد فی الحال
آن غم بشادی و آن پریشا نی بجمعیت مبدل میشد و این
معنی از میراث بود و فاتح در سال نهم بیست هشت
و قبرش در مقبره مخدود میباشد کانی است .

ذکر شاه خورد (رح)

بغايت بزرگوار بود و کرامات و مقامات داشته
ییو سنه پادشاه مرحوم ابوسعید سلطان اصحابت وی می
وقته و مقبره مذکور در شمال عیبدگاه است .

۲۰۳

حضرت شیخ کمال الدین حسن رح

علیم ز عاله بود و بسیار دانشمندان از زادمان او
بر خواسته اند و فاتح در سال هشتاد و هشتاد و هشت
از هجرت است قبرش در شمال عدک است .

ذکر مولانا شمس الدین محمد (رح)

شیخ الاسلام و افضل الزهاد و مرشد الانام مولانا
شمس الدین محمد ابن حاجی اهل اعلم و زهد و تقوی
و تقوی از اقران امتیاز داشت و بیوسته اهل هرات
و از هد مینمودند و در اصل از سنو جرد (۱) بود از
بلوک گذاشته بیوسته اهالی هر مملکت از خاص و عام
در آن تردد میکردند و بد عای او تبرک می گستند و علم
ظاهر رباطن ایشان به تعریف : آراسته و عمرش هشتاد
و سیده مدفنش در فریه سنو جرد سال فوت وی سنه نمان
و اربعین و نمان ماهه .

ذکر بابا حسین ترک (رح)

در اول سده بود و ظلم و تعدی میکرد نوبت به

(۱) سنو جرد معرب سنو کرد فریه ایست در هرات .

تحصیل مقدار هال بطورس و فده اخی محمد طوسی اورا
سیاست فرمود چون بهرات آمد اسپ و سلاح بندویشان
داد و یوستین کهنه در یو شید و ده خبابان ساکن
شد جذبه او را فرا گرفت و آن جا نود تا ازین دنیا
رحلت کرد قبرش هم آن جا است در غرب خیابان .

ذکر بابا جمال مجدوب

مشهور له بابا علی مست از اعزه مجددین اود در منته
حال مكتب داری مینکرد و بعد ازان مجدوب شد و دو
میدان جوی های آب در زستان و تابستان ایستاده جوی
باتک مینکرد بعد بعضی از سوره قرآن مجید مینخواهد
و بد عای های تاره بعد از قرائت قیام مینمود اسیدار قوی
هشرب بود و بعضی آنرا بخانه خود هی در دندیکروزو
یک شب نیگاه میداشتند و هر که بدل خود گفتی این مرد
جز المیر و دفی الحال در چستی و بر قنی و دیگر المفات
نکردی هدفش در بازار (۱) اسپ فروشان است .

سید غیاث الدین مجدوب

سالمک عارف ناتمکین سند غاث الدین از اهل کمال

(۱) درین زمان سعادت اقران آن موضع را بازاریای حصار مینکوبند.

بود و سخنان کا النص القاطع واقع میشد متغیرات؛ بر او
حکشرف میکشت و نظر آن حکم گیمیای احمر داشت وفاتش
سال هشتصد و ثنت و هشت از هجرت قبرش در آندرون
خطیره خلو تیان در میان دو جوی واقع شده.

میر محمد طاهر

از اکابر سادات بوده اند و در مرغاب آسوده الله
هر کس ایشان را در روز دو شنبه زیارت کند مقصد
وی حاصل گردد و گرامات فراوان داشته اند.

مولانا عبد الصمد بخارائی (در)

عالی و فاضل و مجتهد دین او ده اند و در درون
خطیره حضرت خواجہ عبدالله انصاری قدس سرہ در
یا ظین پای ایشان آسوده اند در بیرون مقبره بزریر لوح
چا هی است و هفتاد و دو شبهه در همان چاه مدفون
در زمان هلا کو بشهادت رسیده اند و زیارت ایشان را
أهل هرات لازم دانسته اند.

دیگر دو باغچه سفید فروشان حضرت خواجہ گاز و
وشیخ زین الدین ویبر مراد بخش و شیخ قبر بنج در کازرگاه
است هر مطلب که داشته باشند بر سرتبت شیخ قبر بنج روح

بر وند و باين ترتيب بخواهند که ذکر میشود بمراد میرسند
یک هفته روزه هر روز هزار بار این آیت کریمه به
خواهند و ذکر حضرت شیخ قرنج نیز علیحده ذکر شده
بود مدفن ایشان در طرف کوه زنجیر کام است
و حضرت خواجه عبدالله انصاری قدس سره هفتادست ک
بدور مقبره ایشان آورده نصب کردند جهه اخلاص
که داشته اند و آیه کریمه اینست (فلله الحمد رب
السموات و رب الا رض رب العالمین و له الکبر ياء في
السموات والا رض و هو العزیز العکیم)

دیگر در مقبره خمچه آباد از طرف شرقی خطیره
امام امیر عبدالله الا واحد شهید مسجد است او را التجه
حبکویند همواره محلی غبیان میباشد و تنها در آن جا
پسر بردن کار هر کس نیست بسیاری از اولین و درویشان
بسیاری برندند بفات منزلي است سهمناک و دور نعمت
نمایز در آنجا گذاردن تریاق اکبر است و در خمچه
آباد در الدرون معوجه تنها مشهور بخواجه مراد
بخشن خمچه آبادی معروف است و مردمان هر ات به
زیارت میروند و بمراد میرسند .

٢٠٧

خواجه غریبان

از مشاهیر بزرگان بوده و مدققت در فرماده کنار است
 دیگر (شیخ گذرانی) و سه نفر دیگر مثل (هلا
 امجدی اخوار ائم) و (شیخ اجم الدهین مالانی) . قطب الانقطاب
 دو سرزینه کاوز رگاه بریک تخت آسوده آند دیگر مسمات
 در طرف خانه ملا اشرف قاضی مستجاب الدعوت بود
 و همچنین از برا بر قبر ایشان سواره انوانستی گذشت .
 دیگر (شیخ احمد مر جانه رح) بسیار بزرگ بود
 دیگر (شیخ عالم تیز ائم) از بزرگان و سادات قوم

بوده رح *

الحمد لله على النعم و الصلوة واللام على سيد الانعام
 و على آله واصحاته مصالحة الظالم و آخر دعوا انان
 الحمد لله رب العالمين .

﴿ هوَ اللَّهُ نَعَالٍ ﴾

- حَصْنَةُ سُومٍ -

(رسالَةُ مَزَارَاتِ بَايْرَكَات)

هَرَات

- طبع ۱۳۱۰ -

(در مطبوعه دانش) *

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

الحمد لله الذي نور قلوب الماء فبن ب نوار التجلبات
 والواردات وعطر مشام المشتا قبن بنقحات الايس
 والمشاهدات والصلوة الزاكبات الناصبات على اشرف
 الموجودات ومجمع المعجزات وعلى آله وأصحابه الذين
 استفادوا بصحبته أعلى المقامات والكرامات

وبعد برای خدا شناسان دل آکه و مخلصان و معتقدان
 اهل الله عرضه میدارد فقیر حبیر محب در ویشان و خوش
 چین خر من ایشان محمد الصدیق الهرمی ابن العارف
 العالم الربانی مولینا عبد الحمید السیاوشانی (۱) غفرانه
 له ولوالدیه واحسن الیهما و الله که چون کتاب مقصد
 الا قبل را اعنی نصہ اولی از شرح مزارات عالمی در جات
 هرات در سنه ۸۶۴ هجری قمری عالم کامل و عارف فاضل
 سید عبدالله الحسینی الهرمی مشهور با صبل الدین الواقع
 تصنیف و تالیف نموده بود و بعد از آن در سنه ۱۱۹۸
 هجری مولینا العالم الفاضل والعارف الكامل عیید الله
 بن ابوسعید الهرمی حصہ دوم مزارات هرات را که
 مشتمل است برده کر حضرت مولینا العارف الجامی تابه

(۱) سیارشان قریه بزرگ است واقع در بلوك گذاره هرات

وقت آن مؤلف جمع و تالیف کرده بود و ازان وقت
 تا این زمان که سنه ۱۳۵۰ هجری قمری است عرفه ایلائی
 که خاک باک هرات بو جود مبارک ایشان زیب وزینت
 یافته است در پس پرده شده اند و تا حال هیچ کس متعرض
 شرح حالات شان شده است بناءً عليه جمعی از محبان و مخلصان
 اولیاء الله درین زمان سعادت افتخار از این فقیر بی سامان
 التماس نمودند که شرح حالات آن برگان را بطريق اختصار
 جمع و تالیف نموده آن را حصة سوم قرار دهم پس جمهة
 خوشنودی ارواح از رگان و اسعاف مردم اخوان مستعيناً
 بالله درین میدان صعب اقدام نمودم و راه من اکجها صف
 بزرگان کجا * نجم کجا ماه در خشان کجا * کیف الوصول
 ای سعاد و دو نها * قلل الجبال و دو نهن خیوف *

حضرت آخند ملا گندمعلی

صاحب رح

العالم العامل الاولی واقف اسرار الغنی والجای
 حضرت آخند ملا گندمعلی ولادت باسعادت شان در
 یوم جمعه و بیان الاول سنه ۱۱۰۰ یکهزار یکصد هجری قمری
 در قریه خلچان که اکنون مسمی است بروضه باعث واقع
 شده است از والدۀ ما جده شان روایت است که در
 وقت ولادت حضرت آخند صاحب هردو دست خود را

برداشت و باواز بلند گفت لا اله الا الله محمد رسول الله
چنانچه حاضرات همگی شنیدند و تا از لفاس پاک نشدم یستان
و الکرفت و در و قبیله جنین برده اگر لقمه شبهه میخورد
دو شکم اخطر اب مینمود و تاقی نمیدارد آر ام نمیدکرفت
در وقت صبوة آثار سعادت از جدین مبارک او لایح بود
فی المهد ینطق عن سعاده جده * اثر النجایة ساطع البرهان
تفاوت که میفرمود در مهادی حال شبهه را در تربت
حضرت میرزا یحیی قدس سره احیا مینمود و باز دروح
پر فتوح شان افتتاح هیجته شبهی دران روشه هر اقب بودم
ناگاه آوازی ازان تربت شنیدم که ای گندم علی
قرآن بخوان گفتم من امی میداشم قرآن خواندن لمنتوانم
فرمودند پس مستمع باش تامن بر تو قرآن بخوان چون استماع
نمودم از اول قرآن شریف تا آخر ختم لمودند پس صبح
صادق دمید بخود متوجه شدم دیدم که حفظ قرآن شریف
با فتوحات و فدوخات بسیار چون صبح صادق از مطلع غیب
بر زین دلم تا بیند کرت دیگر فرمودند که ای گندمعلی
بنتحصیل علم اشغال نمایا از تاریکی جهالت بر هی علی الصباح
بغزمه تحصیل علوم بجا نسب مدرسه حضرت اعلم العلما و قدوة
الفضلاء مولانا ملا دولت محمد فهم در اذماء راه بحضرت
حضرت علیه السلام ملاقی شدم فرمودند بطلب علم میروی مبارک

باد پس اطف اسیدا و هر حمت بشمار بر من نمودند که
 ازان علم لذتی امن حاصل شد (علم اهل دل آه از مکتب اود
 بلکه از تلقین خاص دب اود) چون بعد رسمه رسیدم اهر
 کتاب از هر علم که نظر کردم بفضل ربانی در این مکشوف
 بود چون حضرت مولانا صاحب هو صوف نظر کردند که من
 کتب مطالعه میکنم از روی فوجب فرمودند ای کند معلی
 تو شخص امی میباشی چگونه کتاب مطالعه مینمائی هاجرا
 را بخدمت شان عرض کردم بسیار مسروور شده فرمودند
 ﴿ ذالک فضل الله یوتبه من یشاء و الله ذو الفضل العظيم ﴾
 حضرت ایشان کسب طریقت و خلعت خلافت از حضرت میر
 سید محمد قنائی و ایشان از حضرت شاه علی و ایشان از
 حضرت شیخ احمد اقطع و ایشان از حضرت شاه غیاث الدین
 و ایشان از حضرت خواجه محمد موصوم و ایشان از حضرت
 والد ماجد خود امام و بانی میبد دالف تعالی شیخ احمد
 سهر لندی قدس الله تعالی اسرارهم حاصل نمودند ایام
 حیات را بعبادت و مجاهدت در مغارات و قلل جبال
 بسر میبردند و ایشان خوارق عادات بسیار ظهور رسیده
 است که این رساله کنجه ایش بیان آنرا ندارد حضرت مولانا
 عزیز الله که یکی از خلفای شان است مناقب و خوارق عادات
 ایشان در رساله علیحد و بیان فرموده است

نقلىست که در یافت شب قدر از ابتدا سلوك تا وقت فوت
از یشان فوت نشد چنانچه یکی از مخلصان ابن مضمول را
در رشته نظم در آورده است .

هر شدما و هبر عالی تبار * بر طريق استقامت يابدا و
گفت تا ابن راه بین شد و هبزم * فوت ناگشته شب قدر از بر م
کاه شب در چفت رکه در طبق بود * تامرا این شهر آفاق بود
مطلع اسرار شد آن نامدار * بود از نور تجلی بر قرار
اطف او در باره محزون فقاد * تاطریق رام اورا جلوه داد
ذکر انتقال و ارتحال شان از دار فانی بیدار باقی در
سنه ۱۱۸۵ روزی در مجتمع هریدان اشتبه اودند فرمودند
در راقعه دیدم که عمرم از هشتاد و پنج نجاوز نمی کند
هما نا که عمرم با خرسیده باشد عنقریب ازالم هجران
میرهم و بدرات وصل محبوب حقیقی سرافراز میشوم یکی
بر و د حضرت مو اینا ملا دولت محمد را از قریه خلیچان
بیداورد که برایم جنازه بخوانند چون اثر بیماری در بدن شان
ظاهر نبود حاضرین در تعجب شدند لاجرم یکی از مریدان
خدمت حضرت مو اینا صاحب شناخت و ماجرا را بیان نمود
در همین شب در بدن مبارک تسبح یافی پیدید آمد و به حکم
الموت جسر یوصل اجیب الی اجیب آتش شوق در کانون
سینه شان اشتعال یافته اضطراب میداردند بلی (وعده وصل

۶

چون شود نزدیک * آتش عشق تیز تر گردد) چون فردا شد حضرت
 مولینا مlad ولت محمد حاضر شدند بعد از اجرا آوردن تکرمه
 و تجدید حضرت ایشان فرمودند که فرد ا ائمۃ اللہ تعالیٰ
 صلاوة جنازه ام را ادا خواهید نمود مخلصان از بن خبر
 داشت از محزون شدند در شب سه شبیه هر دو بزرگوار با
 یکدیگر صحبت نمودند چون روز شد در خلو تخته اندرون
 شده فر موبد حضار را که مرائب شوند چون صلاوة ظهر
 را بجماعت ادا نمودند متوجه قبله شده در حق اولاد و
 عیلخانین و باقی مسلمین دعا نمودند که پیک اجل رسید و مژده
 ارجاعی الی ربک راضیه هر ضیبه را خواند پس حضرت شان
 بیا و از بلند گفتند اللہ و جان بجانان سپردند و حاضرین
 ها و از بلند استر جای انان اللہ و انا الیه راجعون را ادا
 نمودند پس حضرت مولینا د ولت محمد تفصیل و تکفین شان
 را نموده همراه جمع کثیری نماز جنازه خوانده ایشان
 را دفن کرده مدفن مبارک شان قریب خسرو است (بزاد
 و بیبرک به) زیارت شان در آجابت دعا تریاق مجرب است
 یکی از فضلاء در تاریخ فوتش فرموده *

چونکه تاریخ وفاتش از خردستم یقین - از عنادات الهی کشت بر من این یقین
 سال غین وفاو ها و قاف از غفران حق - جان پاک شد جوار رحمة للعالمين
 از ایشان سی خلفای کبار و اولادنا مد را باقیمانده است

آحال که سنه ۱۳۵۰ است هر یک از بشار صاحب مدرسه
و خلقه میباشد و باطریقه اینیقه جدا مجد خاق خدا را
ارشد مینمایند و فقہم الله تعالی و ایانا ای يوم النباد
آمین بارب العالمین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

حضرت اخیلیه

میر عجی صاحب قنالی قدس سره
آن ناهج مذاهجه شریعت مصطفی صلی الله علیه وسلم سالک
مالک طریقت هر ارضی حضرت اخیلیه میر سید عجی ازواولاد
واحفاد حضرت سلطان المارفین المشهور فی البلاد والجبل
سلطان میر ابراهیم قتل است قدس سره و متصف تعلو م
ظاهری وباطنی و یگانه زمان خود بود خرقه خلافت
واذن طریقه اینیقه چشته را از ولد ماجد خود حضرت
 حاجی میر افضل شهید حاصل نموده و آن از پدران خود تا
حضرت سلطان ابراهیم (۱) قتل و آن از مشائیخ چشته عمر
شریف را بمنادت و مجاهدت وار شاد و هدایت خلق الله در کوه زور (۲)

(۱) سلطان ابراهیم را ازان قتل نامند که نسبت طریقه شان
اعجیند و امطیث شیخ عین الدین قتل میرسد .

(۲) آرا کوه زور ازان سبب مینامند که یکی از اولاد ضیحه ک
ماردش از خوف گماوه دران کوه مانحسن شده بود که آن از زور نامداشت .

که در غرب بی محال غور و شرقی اسفار است بسر میدرد و در اخیر
 عمر نزدیل هر ات شد و صاحب کرامات و خرق عادات بود
 * لقلست * عبد‌الرحمن خان نادرکنگانی توپچی باشی که
 یکی از بقیر بان اعلیحضرت احمد شاه غازی سدوزانی بوده روزی بموجب
 کاری بشکنجه گرفتار شده و با آن سبب از طرف شاه حکم
 قتل شد هلازمان شاه آوار اینزد فیل برداشت حمله نکرده باز
 بنزد توب برداشت در نگرفت تفتیش نمودند که با خود تعویذ
 داشته باشد نداشت متعجب شده شاه را مطلع نمودند شاه از
 رحمن خان پرسید که آیا یکی از بزرگان اخلاق مندی
 که ترا از قتل مانع آمد گفت آری در انتداء شباب شبائی
 بیدگرد روزی نمود پوشی زدیله موئی در قله گرهی باهن هلاقی
 شد آنرا سلام نمودم و ناشی پرسیدم گفت نام سید یحیی است
 و از سادات گوه زورم مخاص وی شدم و ازوی استمداد
 طلبیدم گفت مدد کن بنزد احمد شاه معنی سخن آنرا اندالستم
 و از من غایب شد امر وزکه هرا بفیل حواله کردند
 دیدم که همان شخص حاضر شد و بعضی خود بطرف فیل
 اشاره کرد تا فیل گریخت باز که هرا بنزد توب برداشت دیدم
 که حاضر شد و ابریق آبی را بد هان توب ریخت بر هن کار کر
 نشد یعنی ازین ماجری شاه فرمود که رحمن خان را محبوس
 کنم این تا حضرت میر حاضر نشود رحمن خان را و ها تمدکنم

یس باز هان الدک حضرت میر بدو با و شاهی حاضر شدند
و شفاقت و حمن خان را کردند، این و حمن خان بمنصب
اصلی خود مقرر کردید شاه فیض از مخلصان و بار یافته گن
حضرت میر شد و اطلاع یادشاهی را بخدمت شان مصر و ف
نمود، **﴿نقلت﴾** دو زی مخلصان اسفزاری حضرت میر از
جو و جعفر خان فو فلز ائم که حاکم شدن بود بحضور حضرت
میر صاحب شکوه نمودند حضرت میر بر آشافت و در غضب
شد و آتش پاره زد بحجه خداوند اخت و گفت ای خانه
بسوز نهادت الله خبیثه جعفر خان در اسفزار در گرفت
و جمیع نفع آنرا بسوخت میل عذیبی مجدوب همین هضمون را
دو سلک نظر در آوردند.

لخل باغ حاجی افضل بید بیدن خا - شایخ شیخان مکمل سید یحییی خا
قا ئل ذکر الله قابل ا نوار حق - لا بق ناج مکمل سید یحییی خا
هم امیر و هم فقیر هم اندیم بزم شاه - دوهه سادات مشتمل سید یحییی خا
فخر اولاد تنبی و سرور اهل یقین - صف و صافی همچو حدائق سید یحییی خا
طبیل منشور خلافت در جمیع مسلمین - زد باذن حاجی افضل ساد بیدن خا
چون کرامات و مقاماتش ایگناجند در جهان - منکران را کرد احوال سید یحییی خا
شد بر حمن خان حواله فیل شه از روی کن - فل دا کرده همه حل سید یحییی خا
شاه دران را کمر بسته بالطف ا له - ناصر آن شاه عادل سید یحییی خا
دوات شاهی نا ابدالی (۱) میسر شد ازان - چشم عالم را مکمل سید یحییی خا

(۱) اعلی بحضره حمد شاه و ابدالی ازان نامند که جد اعلی آن ابدال خان است.

آنش اندر خانه ز دخیمه ز جعفر خان بسوخت - خشم ز در خان فر فل سید یحربی ما
 دارد عیسی بر جناش روز محشر التجا - قطب دین و غوث اکمل سید احمدی ما
 عمر کرامی شان به فتاد و دوسال رسید و در سنہ یکهزار
 و یکصد نو د و دو هجری ندای ارجمندی را بلک راضیه هرضیه
 وا بگوش هوش خود شنید و جان بجا آن سیرد مرقد منور
 شان بجنوب قریه بالچقی است بگذاره دشت یلان مرجع خواص
 و عوام است (یزاد و یتبرک به) بران عمارت عالی است .

جناب حضرت

سوفی اسلام کروخی (۱)

قطب الا ولیاء و شمس الا صفیاء مرشد الانام حضرت صوفی
 اسلام شهید وال ماجد شان از بزرگان ولایت خوارزم
 بودند و در اخبار عمر وطن مالوف را گذاشته در قصبه
 هر ک که از مضافات میدمنه است سکنا بذیر شدند و جنوب
 شهادت بناهی در سنہ ۱۱۳۸ در آن موقع متولد شدند
 و بعد چند سال والد شان در آن چاپوت شدند جناب حضرت
 از تقدیرات الهی بعد از چند سال در بخارا رفته در جماعت
 عسکر امیر بخارا محمد مر حبیم خان مندرج شدست بادائی وقت

(۱) کروخ بفتح کاف و تشید و بعض راء مهمله و قبل بتحقيق
 و خاء معجمه قصبه ایست که بشرقی و شمالی هرات واقع شده .

از حسن خدمت بمنصب عالی سر افراز شد است هیفر هو دند
روزی جهه مهار به سوی هرو و او رکنج هبر قم در آناء
واه حشیت خضر علیه السلام بصورت بسیار نیکوئی با من
صحبت لموده مر الصیحت کرد که ای فرزند از لعب و لعب
دلیا دست بد ا ر خدمت یادشاه مجازی را ترک نمای
و بخدمت سلطان حقیقی بکوش گه دلیا فانی است و عقبی بدی
آن نصیحت دردام مؤثر گشت و حب دلیا در دام سرد شد تا
قرش جاه و منصب کردم و هفت سال در غار نور عطا بخلوت
والز وا بربردم و گاه کاه صحبت آن پیر زنده دلان
پر ایم میسر میشد جناب حضرت شهید در در طریقه هادون
دو دند در طریقه نقشبند یه خلمت خلافت را از حضرت خلیفه
غائب نظر حاصل نموداد و ایشان از حضرت شیخ الله یار
که ایشان مصنف مسلک المتلقین است و ایشان از حضرت شیخ
حیب الله و ایشان از حضرت میدا معصوم صاحب و ایشان از
والد ماجد خرد حضرت امام ربانی مجدد الف ثانی
شیخ احمد سر هندی قدس الله اسرارهم و در طریقه جهریه
مجاز اند از طرف خلیفه عاشور قل که بچند واسطه نسبت
طریقه شان میرسد بسیادت یناهی سلطان خواجه احمد پسی
قدس سره جناب شهادت یزاهی مدائن در محال فرغانه و بخاری
شریف بهداشت خلق اشتغال داشتند اکثر آن دیار بخدمت

شان ارادت داشتند چون بادشاه وقت از اجتماع و آنها
 هر یدین شان دلتنگ شد ایشان بصفای باطن آن را در باقته
 عنان عزیمت را اصوب هرات کثیر البرکات منعطف کردند
 چند وقت در ولايت میمنه و اون جلازو خواجه گفت طرح
 اقامت نمودند چنانچه هساجد و خانقاہ شان تا حال
 عموم ر و معروف است بعد از چند گاه در هرات شرف ورود
 یافتند اولا در قرمه چهار حیات نزول فرمودند پس ازان
 در علاقه کردن رحل اقامت انداخته بار شاد و هدایت
 خلق و عبادت حق سینه اله تعالی است میدرند **﴿تمالت﴾** یعنی
 از ورود شان در هرات حضرت شیخ عذر لخاق یلانی گه
 صاحب کشف و گرامت بودند و از جمله تو ایشان دیوانی
 غزل و قصیر سه والعصر است در وقت فوت برای باز
 ما ندگان خود تو صیده نمودند که بعد از من فقیری ترک در
 هرات ییدا میشود عمامه و عصای خرا باز شخص اسلام نمودند
 چون جذاب حضرت در هرات ورود یافتند در منزل حضرت
 شیخ که واقع است در بلوک گذاره و حال مشهور است
 بمنزل خواجه ها تشریف برد آن امانت را از بازمائدگان
 حضرت شیخ باز یافت نمودند خوارق عادات جذاب حضرت
 بسیار است درین مختصر امی گنجید هرگاه طالبی خواهش
 اطلاع داشته باشد در رساله اسلام میده رجوع نماید شرح

شهادت باسعادت جناب حضرت در زمانی که حاجی فیروز
الدین شاه خلف مر حوم تیمورشاه سدوزائی در هرات حکم
روان بود و فتحعلیشاه قاجار در ایران پادشاه بود لشکر اندوهی
بعزم تسخیر هرات آمدند و قلعه غور یان را مسکر نمودند
جناب حضرت با مخلصین و مریدین و باقی اهالی هرات به
حیث حاجی فیروز الدین شاه برای حفظ دین و مملکت عزم محاربه
نمودند در قریه شکیدان هر دو لشکر با یگدیگر تصادف نمودند
بعد از محاربه مردانه اسلامیه جناب حضرت با اکثر خلفاء
خود شربت شهادت را نوشیده در زمرة ولا تحسبن الذين
قتلوا في سبيل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون فرحين
بِمَا أَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ دَأْخُلُ شَدَّدَنَدَ

«وَمُلْعِنُ عُشُقٍ جَزَّاكُورًا نَكْشَنَدَ * لَا غَرَّ صَفَّانَ دَشَّتْ خُودَ رَا نَكْشَنَدَ
كَرْ عَانِقَ صَادِقَى زَكْشَنَمَكْرِيزَ * مَرْ دَارْ بُودَ هَرَانِچَه اوْرَا نَكْشَنَدَ
اهالی هرات نعش مبارک شان را در کروخ در چهار با غیبکه
جناب حضرت بدست مبارک خود ناچو شانی کرده بودند دفن
نمودند (یزاد و یتبرک به) در لوح مزار فیض آوارشان این
و باعی ثبت است

قال از نظر نهان شده خورشید دین بناء * گرد امروز اهل ارادت شب سیاه
حال شهادتش طلبیدم زیبیر عقل * کر یان شد و بناله یکفتا (غربی آم)

ایشان یکهزار و یک خلیفه داشتند که شرح و خود ارق عادات
 شان در رسالت اسلام میه مندرج است از ایشان بسی
 اولاد و احفاد نامدار باقی هاند که صاحب خاقانه و مدرسه
 بودند و خلق را بطریقه اینیقه شان ارشاد و هدایت نمودند
 خصوصاً خلف الصدق شان جذاب خلیفه الله بردى صاحب که صفت
 بزرگی شان کوش اهالی اسلام را پر در ساخت **﴿ و آخر دعوا ان**
ان الحمد لله رب العالمين ﴾

خلیفه هیر ابراهیم

صاحب ادرانی (۱) قنالی

العالم الربانی والعارف السبحانی خلیفه میر ابراهیم
 ادرانی در یانوش خلف الصدق حضرت خلیفه میر سید محمد
 قنالی است ولادت با سعادت شان در کوه زور واقع شده
 است در ابتداً جوانی در هرات آمده بتحصیل علوم دینیه
 اشغال نمودند و در علم فقه و حدیث و تفسیر و اخلاق بر
 افران فائق شده در قربه ادران ازدواج نموده مسکن گرفتند
 و طالب مرشد کامل شدند اگرچه والد ماجد شان کا مل

(۱) ادران بضم همزه و سکون دال مهمله وفتح راء مهمله
 قریه ایست در شرقی و جنوبی شهر هرات واقع بمسافت
 دو فرسخ از آن .

و مکمل بودند و پسیار سا لکان بصحبت شان ا کمال یافتنند مئل
 حضرت آخوند ملا گند معلی صاحب که شرح حالات شان گذشت
 لایکن در زمانی که طائب هر شد گردیدند ید و بزرگوار
 شان قوت شده بودند لذا نسبت طریقت و خلعت خلافت را
 از حضرت معاویه الرحیم صاحب مجددی حاصل نمودند و
 ایشان بجهنم و اسطه از جد امجد خود حضرت امام و زانی
 مجدد الف ثانی شیخ احمد-هر ولدی قنس سره اخوند گردند
 خلیفه موصوف ایسی مجددات و ریاضات شاقه نمودند و
 دو تاجر ید او تفرید یکانه زمان بودند از بسکه از بحر معرفت
 آشامده اند ایشان را در بتوش چنگ فتند **(نقلت)** روزی
 یادشاهی وقت در ادران جهه زیارت شان و رواد یافت
 و مصارف زیادی جهه خرج لشکر شان مقرر فرموده هر چند
 سعی نمود حضرت خلیفه قبول ننمودند **(نقلت)** روزی
 حضرت خلیفه نعم دم ادران فرمودند در واقعه دیدم
 در ویشی باین قیافه صاحب مقامات و درجات عالیه
 است اما از ارباب جهل است آن شخص را در هر جای
 که دیدند بحضور میباورید که باوی صحبت اما بم اتفاقاً روزی
 همان شخص را در یافته بباورند بادی ملا طفت و صحبت نموده
 سوال کردند که این درجات را از چه یافته و چه عمل داری
 آن شخص فرمود که من ناخراهم و دا خل عسکر اسلام لکن

۱۶

کتابی دارم که آن بمنزله بدر کامل و همیشه با من است و
 ازان تقرب می‌جویم شاید که از برکات آن باشد پس آن
 کتاب را در میانه گذاشت که مکتوبات حضرت امام زینی
 بود حضرت خلیفه فرمودند که ای فرزند این عمل را لازم
 گیرید بعد مریدان را ترغیب نموده امر فرمودند بمطالعه
 مکتوبات شریف حضرت خلیفه بعبادت و ریاست و تربیت
 مریدان شصت سال زیست کردند و در این خیر ندائی ارجمند
 الی ربک راضیه مرضیه را شنیده از دارالفنون بدارالباقی
 شناقتند مرقد منورشان در قریه ادران است مشهور و معروف
 (یزادو یتبرک به) بر مرقد شان عمارت عالی است و آخر
 دعوا ان الحمد لله رب العالمين .

حضرت خلیفه

میرعبدالباقی صاحب ادرانی قتالی
 الشیخ العالم المعرف الفالی الباقی خلیفه میرعبدالباقی
 صاحب ادرانی قتالی خلف الصدق خلیفه میرابراهیم صاحب
 است نسبت ارادت و خلافت ازوالد ماجد خود داشتند از علوم
 شریعت و طریقت بهره و افی یافتند یکانه عصر و مقتداًی
 زمان بودند خوارق عادات شان بسیار است درین مختصر
 نمی‌کنجد اکن برخی را جهت استنماع مخلصین شرح میدهیم

* نقلت * شاه کلخان بادیه نشین گفت غلامی داشتم
مفقود شده بود توسل اجناب شان جسته عرض مفهودی غلام را
نمودم اولا سکوت نمودند در ثانی فرمودند حالا بخواب دست
غلام تودر دستم بود که از ازد مرجان نام بنزد خود می
کشیدم و از من یرسیدند که آیا مر جان نام در هرات خواهد
بود من عرض کردم که در موضع دهن دو آب است فرمودند
که در قبله زمین خواهد بود بعد از چند یوم غلام آمد از اوی
پرسیدم که درین اوقات کجا بودی گفت در سرحد مشهد به
کوه سرخ نزد مرجان نام بادیه نشین بودم در شب جمعه به
خواب دیدم که حضرت خلیفه میر عبد الباقی صاحب ادرانی
دست مرا گرفت و بجانب هرات کشیده از خواب بیدار شدم
و از شوق دیدار شان بی صاقت شده روانه هرات شدم حضرت
ایشان بداجوئی در ویشان و برآوردن حاجات مسلمانان
و عبادت حضرت منان و تربیت مریدان بسی اهتمام داشته
همی اسر بر دند در سنّة ۱۲۹۲ زمان امارت مرحوم امیر
شهر علیخان بمصدق مصدوقه (کل من علیها فان) طائر روح
پر فتوحش تنکنای فانی را یدرود کرده در فضای وسعت افزای
جذان خرا مبده بر حمت حق یدوست مرقد منور شان در مقبره
ادران بخطبۀ رالد ما جد شان خلیفه میرا براہیم صاحب واقع
است (یزاد و یتبرک به) ملا عبد الرحمن شاعر متخاصل به

عائق که مالک الشعرا آن و قت بود اشعار ذیل را در هر نیمه
و قاریخ وفات شان بلکاظم کشیده این است
ذ مضمون اذا جاء الاجل مفهوم میگردد

که لتواند کسی بیچد سر از جیب قضا اینجا
ذ سوگ یکجهان فانی که شدهش نیست در گتنی
دل از هستی بپردازد مکن چون و چرا اینجا
بقا بالله عبد الباقی آن پیری بحق و هبر
که در القاب بود سید و فخر الورا اینجا
خهی خضر مساجحا و نی که وقت خرق عادتها

ذ المقاد خوش خود ساختی دار الشفا اینجا
دعای حور من و جه قبول افتاد چون گفتی
مرا آجوار ساند یا ترا خواهد خدا اینجا
﴿بود جایش جوار رحمت حق﴾ بهر تار یخش
۱۲۹۲ حساب اند و جمل کن ذا بیانی مدعای اینجا
(و آخر دعوا انا ان الحمد لله رب العالمین)

حضرت خلیفه میر محمد صدیق

﴿ادر انى قتالى قدس سره﴾
آن شهدا ز بلند پروا ز عرش آشیان قدسی مکان قطب
واب نی و غوث صدالی مرشدی و مولا ئی خلیفه میر محمد

صدقیق صاحب اد رانی خلف اصدق حضرت میرعبدالله قی
صاحب اد رانی است در علم ظاهر و باطن و در طریق تجوید
و تفرید یک آنہ زمان بودند الفاس طیبه شانز اخلاق تعالی
شفاء اهرا من آفرید بود در بیک توجه طالب مستعد را
از حضیض خالک باوج افلاک میرسانیدند جامه خشن و کنه
دشیدی و بریافت بدن کوشیدی هر کسی که ایشان را دیدی
دلش از حب دنیا سرد شدی و طالب راه آخرت کشته و
هر دشیدی هرگز املاک و اراضی و تنور نداشتی و با این
در هر شب و روز خلق بسیار از خوان احسان شان طعام
برداشتی محبوب افلوب جمع هسلمانان بودی قرآن مجید
واحفظ داشته در هر شبی در تمام تهجد یک منزل را بنا نی
و تمد بر تلاوت نمودی افقراء و مساکین بدرجه کمال هتواضع
بودی سفری حر مین شریفین را بطری رفتند که هیچکس
بدان طور نرفته در هر منزل اهالی آن جا هر یاد و معتقد
شدن شدی خصوصاً مردم عرب و در مدینه هشرفه شب تنها
دو روضه مدارکه قیام لیل مینمودند در آنجا در طریقه علیه
قا در یه و چشته و سهر وریه ممتاز شده هر یاد گرفتند
خوارق عادات شان بسیار است که یکی از مخلصین آنها را
جمع نموده در یک مجله مشتمل بر دو صد و رقه است این فقیر
بعضی را تیعنای و قبر کا در این رساله درج مینماید

﴿ نقلت ﴾ در سنه ۱۲۶۵ یکهزار دوصد و شصت و شش هجری
 قمری که ولادت باسعادت شان واقع شد حضرت میر ابو الفضل
 صاحب سیو شانی (رح) که شیخ از دگ و معن و فاست و
 عنقریب شرح حالات شان می آید بیمار و کبادی این نازه کل
 بوستان احمدی اقریه ادران در نزد والد ماجد شان
 خلیفه میر عبدالباقي صاحب آمدند بعد از فراغ حضرت میر
 ذکر نمودند که قرة العین را بیاورید که چشم بجمال وی
 هنور شود خادمه که آن را خیری میگفتند ایشان را در
 قنداقه آورده زینت بخش مجلسیان گردانند حضرت میر
 صاحب قنداقه شان را در بغل گرفته استاده شدند و ایشان
 را از سرخو د بالا گرفته بجوش و خوش آمده فرمود
 نوباده باغ احمدی مبارک * شمس فلک محمدی مبارک
 و چند فرد عائقه از اشمار حضرت شمس تبریزی (رح)
 خواند و فرمود میر محمد صدقی از من نالا و از خلیفه
 عبدالباقي جان بالا و از مشایخ وقت نالا از این حات
 برای مجلسیان شوری و فنا نی ظاهر شد بعد حضرت میر فاتحه
 خواند و عزیمت خانه خود نمودند که امات او لیا حق است
 چنانچه حضرت میر فرمودند رتبه صاحب مبارک از همه بالا
 گرفت ﴿ نقلت ﴾ صوفی ملا احمد کورتی که یکی از مخلسان
 شان بود میگفت که من روزی شرف صحبت شان را حاصل نمودم

فرمودند که ای احمد خوب شد که آمدی اسپ حاضر کن
 که بشکار میدویم و هیچر قت بشکار لمی رفتند چون حاضر کرد
 سوارشدند و میر قدمیم باران گرفت من منفک و متیند به
 رکاب شان میدر قدم و با خود می اندیشیدم که تفک و آلت
 شکار موجود نیست چکونه صاحب مبارک شکار خواهند نمود ناکاه
 دکوه رسیده عذان اسپ را گردانیده در شعبه داخل شدند
 که دو کو سفند کوهی شاخ بشاخ بیچده دران شله افتاده
 از حرکت هازه اند و توانانی رفتن ندارند فرمودند که ای
 احمد ابن هارا ذبح کن که از عذاب خلاص شوند و با خود
 ببریم چنان کرد فرمودند که ای احمد با خود میداند یشیدی
 دیدی که بی تفک شکار میشود بیفر مودند هر ید گر قتن
 کسی را شاید که اگر در هر زمانی عالم هفتاد هر ید داشته باشد
 و یدک زمان همکی موت شوند از حال هیچیک غافل نباشد
 ﴿ نقلت ﴾ میر ابراهیم خواجه سیر وانی (رح) در ابتداء
 مر ید شیخ ملا عبد العزیز قشیری بود و در اخیر از هریدان
 صاحب مبارک شد میگفت روزی در با دغیس اخواب قیلو له
 شدم و بیشتر بصحت صاحب مبارک نرسیده بودم و اندیشه
 آن هم نداشتم در خواب دیدم که کسی میگوید که خلیفه میر
 محمد صدق (محبی السنّة و معيت البدعۃ القوی فی اللہ الواقی
 بِاللّٰهِ الْمَتَوَكِّل علی اللّٰهِ الَّذِی لَمْ يُوْجَدْ مِثْلُهِ فِی الْبَلَادِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

نظیر فی العباد و يقولون آن مجذون و ما هو الا ذکر للعالیین)
 از خواب بیدار شدم و این عادت را نوشتم و از مخلسان
 شدم **﴿نَفْسٌ﴾** صاحبزاده عبدالله جان مجددی که از مریدان
 حضرت صاحب چهار باغ جلال آباد است میگفت روزی اخدمت
 خلیفه صاحب عرض کرد که مرا اجازه خواندن درود صلاة تجذینا
 بد هید فرمودند اجازه دیگر درود میدهم که به خواندن
 این درود شمار احتمال ضر راست یک شب بی اجازه در مسجد
 نیسان بخواندن این درود شروع نمودم ناگاهدیدم که سه شخص
 عهید برویلها سوار بر من حمله آوردند التبعا بحضورت
 خلیفه صاحب آوردم حاضر گردیده فرمودند که هتر من
 غلبه را در حال دفع کردم درین اتفاق مجدد خود اعنى
 حضرت مجدد صاحب وادیدم که میفرمودند حضرت خلفه
 صاحب مددکری نوشده واگرنه ترا هلاک میکردند در
 سنه ۱۳۲۵ هجری قمری که سراج الملة والدين امیر شهد
 امیر حبیب الله خان در هرات شرف و رود یافت بدیشان
 اخلاص مندی بسیاری بظهور رسانیده ازان چیزی قبول
 ننمودند مگر یوستین سموی که جهه یاد آوری گذاشتند
﴿بیان رحلات با سعادت شان﴾ قبل از رحلت چند چیز از دیشان
 بظهور یوست که مشعر بر فوت شان بود اولابر یک سال
 بیش از فوت برخلاف عادت خود مدرسه و همین وضه

هنبرگ را که حال مرقد منور شان است بشوق تمام بددست
 مبارک خود اشجار فازو دران غرس نمودند دیگر در همان
 سال دو ماه مبارک رمضان بخلاف عادت سابقه خود
 مسلمانان را جمع نموده با ایشان نماز تراویح را به شش
 شب ختم قرآن مجید نموده امامت کردند دیگر در این
 سال صحبت و خلوت با مریدان بیشتر از پیشتر مینمودند
 دیگر در آخرین مجلی که ابن فقیر شر فیض صحبت شد م
 بعد از ملا طفت فرمودند که شمارا تو صیه میکنم هر گاه
 که جمه نماز سحری بر خیزید بگیار خود را بر خاک انداخته
 بکوئید الهی خلیفه را بینا مرز ای فرزند وجود شما سعادت
 دارین است الشاء اللہ تعالی از صحبت شما مسلمانان بدرجات
 عالیه خواهند رسید چون عمر شان به شصت و سه سال رسید
 که مسنونه حضرت سیدالاالم است علیه و صلی الله السلام مرض
 هورئی که درد با است با ایشان عارض شد در شب جمعه
 سیزدهم صفر المظفر سنه ۱۳۳۰ هجری قمری جمیع اقوام
 را حاضر ساختند و با ایشان وداع نموده در وقت سحر
 فرمودند که وقت رحلت است متوجه باشند هر یکی به
 تهلیل و ذکر اشتغال و رزیدند و خود صاحب مبارک متوجه
 قبله نشته منتظر بیک و بیام هلاک علام بو دند که آن‌گاه ندای
 ارجمندی را بک راضیه مرضیه را شنیده بیک گفته طائی

روح پر فتوحش تذکرای دنیای فانی را پدرود نموده بفضای
 دلکشای جنان خرا مید حاضرین به آواز حزین استرجاع
 نمودند که (انا اللہ وانا الیه راجعون) درر وزجه
 علماء مشائخ و حکام و اکثر اهل هرات در توین علیها
 گرد آمده صلوة جنازه را با خشوع و خضع ادا نمودند
 و چون در سه موضع مرقد مبارک را حفر نموده بودند در
 قریه تورت وادران و توین اهالی این موضع بایکد یکر
 هنوز عه کردند اگر قوه عسکری نبودی بمقاتله می کشید آخر
 الامر بحکم قاضی شریعت و علماء در وسط لژوستان توین علیها
 دفن نمودند درشت فوت شان جماعت از قلندران در خوا
 دیدند که قطب زمان از دارالفنا بدار ایقار حللت نمود در
 ایام تمیز به جمیع اصناف بازار هرات از مسلمان و یهود
 و هندو بی حکم دکان بندی نموده همراه باقی اهل هرات
 بسوگ و رزی در توین حضر بودند تا به درعاه گردیبا شو و
 فیامت در توین قایم بود در هر روز اهل یکفر یه با علمی
 محل بعلهای فاخره بر افراد شته مم مبالغ کنده نعمت خوا انان
 و گریه کنان در توین حاضر شده صدقه مینمودند که عدد
 حلها به فتاد میرسید و وضه متبرکه یسی فرج بخش و دلکشا
 است دو غرب بی ترشان یکی از مخلصان باشارت خود شان
 ایوانی رفع نیانی تعییر نموده است از زیارت شان فیوضات

و فتوحات بر زان اثیران ظاهر و باهر است داند آن کس
که دارد (بزاد و بتبرک به) و آخر عوانا ان الحمد لله
رب العالمين .

خليفة حاجي سيد احمد

* صاحب قفالی *

قدوة السالکین و زبدۃ العارفین حاجی میر سید احمد
صاحب خلفا الصدق حضرت حاجی میر سید محمد صاحب که
فراء در کلان حضرت خلیفه میر محمد صداق صاحب اودند
آیت ارادت بخدمت عزیز رگوار خوش داشته و حضرت
عم بزرگوار شان در بارۀ شان همواره توجه والطاف کا ملی
داشند عم بزرگوار شان یکروز قبل از رحلت خود موصوف
وا در خلوت خاله که آن را خوانه هشت مینامند طلبیده آوجه
دادند و بجای نشینی خدمادر فرمودند بناء علیه ما دام
حیات زاویه نشین آن بقیه مبارکه بوده بعبادت و ریاست
وارشاد خاق کوشیده قدم بر قدم عم از رگوار نهاده ادرجات
علیه مشرف شدند و قرآن شریف را حفظ می امودند و
باستعمال کتب فقه و تفسیر و حدیث شریف بسی شاق بودند
﴿ نقلت ﴾ یک صرفی میکفت روزی در خاطرم گذشت
که چرا حضرت خلیفه بتجه سالکین بسیار نمی کوشند یعنی

دیکر شیخان در حال دریا فتنه و مرا بخلوت طلبیده فرمودند
 ای فرزند اگر ما شیخی کنیم شیخان دیکر از کار میمالند
 البته ما بکار دیکر اشتغال داریم یس خطر هاز من دفع
 شد دو اخیر عمر چند روز در بستر بیماری افتاده در یوم
 پنجشنبه غرّه ذیحجه الحرام سنه ۱۳۴۱ دیک اجل را لبیک
 گفته جهان فانی را یدرو د نموده بجوار رحمت حق تعالی
 بیوست در قریه نوین علیا در خطیره عمیز رکوار خود
 مدفون شد .

حضرت آخند ملاعلی محمد

صاحب اسفزاری

الشيخ العالم العامل الامجد حضرت حضرت آخند ملاعلی محمد
 صاحب خلف الصدق حضرت صوفی ملانو ر محمد صاحب
 است که یکی از بزرگان وقت بو داد حضرت آخند صاحب
 در عنفو ان شباب بطلب علم شغل داشتند بعد از تحصیل علوم
 بطلب مرشد کامل شدند مدتی جو یا بودند تا بخدمت حضرت
 مو لوی محمد جان صاحب که یکی از خلفای شاه صاحب
 دهلهی بو دند در قندھار رسیدند دست ارادت و انا بته
 بدست مبارک شان دادند ریاضت و مجاهدت اسیار نمودند
 تا از فضل کردگار بدرجات عالیه رسیدند و با مر خلافت

همتا ز شده با سفر اور جوع لموده بهدايت و ارشاد طالبین.
عمر را بسر بر دارد حضرت ایشان دائم الصوم و دائم السکوت.
بودند **﴿لقلست﴾** و وزیر حضرت مولوی صاحب فرمودند
دو اتفاقی که از دارالفاخر: بخارا مراجعت میگردند.
در هرات آمده از بیرونات کثیر البر کات هرات رسیده
واز انجا عنان عزیمت را بجا نسب قندهار گردانید یم در
میدان راه موضعی بود بسیار نورانی و فیضانی از اهالی
آن دیوار جو یاشد یم که درین موضع کدام بزرگ مسکن دارد
که بوی عارفی حق پرسنی بمشام ما میرسد گفتند این موضع
از صوفی ملانو و محمد است حال میدانیم که آن کس والد
ما جد شما بوده است این درجه رفیعه که شما را رسیده
است همانا چیزی از توجه آن بزرگ باشد از صحبت
حضرت آخوند صاحب بسی خلفاء کبار و نامدار بکمال رسیده
که شرح حالات بعضی از ایشان درین رساله مندرج است
از ایشان ینج نفر اولاد باقی ماند که هر یک بمنزل هاه تا با ن
علم را منور کرده است این فقیر بصحبت اکثر آنها رسیده
است خصوصاً حضرت صوفی صاحب علیه الرحمه مدفن شان
در قریه عزیز آباد اسفر اور است مشهور و معروف (یزاد
و یتبرک به) نار بخ فوت شان معین نشد.

حضرت هیر ابوالفیض

صاحب قتالی سیداوشانی

آن خلاصه خاندان اصفهان قاده دودمان ارتش آن
 سوخته شوق الهی آن مرتفع مدارج اقطاب و ابداعی
 حضرت میر ابوالفیض قتالی قدس سره خلف الصدق میر
 ابوذر صاحب است که سلسله نسب شان میرسد بحضورت سلطان
 ابراهیم قتال قدس سره و لادت باسعادت حضرت میر صاحب
 درد و از دهم رجب سنه ۱۲۲۱ در قریه آخری ساخراً قاع
 شده است بعد والدماجد شان در قریه سیوشان نزول قرموده
 در زمانیکه حضرت میر صاحب سه ساله شدند پدر ایشان
 فوت شدند و در شماری خالقاه حضرت شیخ عبدالحی صاحب
 در سیداوشان مدفون شدند در صفرسن اثر سعادت از ناصیة
 حضرت میر صاحب لایح بود در مباری حال در شهره رات
 آمدند بنزد حضرت خلیفه ملا عبدالاحد صاحب علم فقه
 و تفسیر و حدیث شریف را حاصل نموده بسلک او ادت داخل
 شدند در این اتفاق آن مجید را حفظ نموده صمام
 حضرت داود علیه السلام را وظیفة خود ساخت و ریاضات
 شاقه کشید بعد از چند سال بازن و اجازه خلیفه صاحب
 موصوف عزیمت سفر قندھار نموده بخدمت شمس المثابین حضرت

حولوی محمد جان صاحب میر بازار که خلیفه حضرت غلامعلی
شاه صاحب دهلي بو دند و حل اقامه انداختند و دست
اوادت بدامان شان آویختند در ان زمان حضرت آخند
غلامعلی محمد صاحب اسفزاری هم بخدمت مولوی صاحب در
قند هار بر یافت و مجاہدت بسر میر دله جناب مولوی
صاحب حضرت آخند صاحب و میر صاحب را بحافظت باع
سنگری مقرر فرمودند این هر دونفر هرانی از حسن خدمت
یادلی فرصت بدر جات عالیه رسیده بمحسوسده طالبان
و مریدان شدند بعد از چند وقت حضرت آخند صاحب و ا
پارشاد طالبان ماذون نموده من خص اسفزار هرات نمودند
در وقت آمدن کلاه خود را بسر شان نهاده و سبجه خود را
بخدمت شان داده تبریک و دعا کردند جای لماز لمدی خود
و ای بحضرت میر صاحب عطا نموده فرمودند که ای سیدزاده
شما همراه آخند صاحب بروید تا کار شمارا تمام کنند پس
هردو بزرگوار عازم سمت هرات شدند چون بروند هیر مند و سیدلله
حضرت آخند صاحب فرمودند ای سیدزاده شما را سفر هذوستان
لازم است بدهلی روید بزيارت حضرت غوث احمدی شاه صاحب
دهلوی چند سال خدمت نمائید و چند سال بتریت میر صاحب
حضرت امام ربانی تا کار شما تمام شود حضرت غزیمت دهلى
نموده دو سال و سه ماه در آن روضه متبیر که بسر بر دند بعد ازان جا

بشهر هند شریف در روضه مبارکه حضرت امام و بنانی صاحب
یکسال و چهار ماه خدمت و خلوت نمودند پس ازان مراجعه نموده
عازم هرات شده هفت سال بخدمت حضرت آخوند ملا علی محمد
صاحب در عزیز آباد اسفزار خدمت کردند آخر الامر که
بدور جه کمال رسیده از طرف آخوند صاحب ماذون و مجاز
شده وارد هرات شدند و در ادران بجوار حضرت خلیفه
میر عبد الباقي صاحب سکنا نمودند بعد از هفت ماه در شهر
هرات قریب مسجد لقاشی جای گرفته بار شاد و هدایت
خلق بسر می بر دند .

بیان خوارق عادات شان

اگرچه گوش اهل هرات پر از خوارق عادات شان است
لکن بعضی را درین وساله درج مینماییم «نقلت» روزی
حضرت میر صاحب در قریه کنک نماز ظهر را در مسجد بجمعه اعنت
ادامینمودند لاکاه ابر شد و زاله گرفت حضرت میر نماز
جماعت را ترک نموده تنها ادالموبدند بعد از نماز امام
و مقتدیان اعتراف نمودند که چرا جماعت را ترک نمودند
غیر نمودند امام نماز را ترک کرده در باخ خود رفته است
که باخ را زاله زده است یا له حقیر تنها مالدم نماز را تنها
خوالدم امام تصدیق نموده که خاطرمن متووجه باخ شده بود
معدرت خواست «نقلت» خلیفه ملا محمد جان که

خلیفه شان بو د میر خود که دوزی بحضرت هنر صاحب عرض
 کردم که در مصر نخ قلندری آمده است میگویند که سرمه
 سلیمانی دارد هر کس بچشم خود بکشد آن را کسی نمیبینند
 فرمودند آصف سلیمان باشماست سرمه سلیمانی ازان بخواهید
 پس ازان زبان مبارک را بچشم من و آخوندزاده ملا محمد
 امان و ملا ابراهیم و عبد الکریم پسر ملا حسینی کشیدند
 هر چهار نفر مايان از صبح تا بنماز ظهر هر چهار بازار
 هرات بر میداشتیم و می کذاشتیم کسی هار انمی دید چون
 وقت ظهر در مسجد نقاشی بحضور شان مراجعت کردیم
 دست مبارک را بروی مايان کشیدند نمایان شدیم در سنه ١٢٩٠
حجری قمری از شهر رخت اقامت نقریه کبر زان کشیدند
 در همان سال یالزدهم ربیم الاول یوم پنجشنبه تنگنای جهان
 غالی را پدر و داماد بفضای دلکشای جنان خرا مبددا
شرح فوت شان اینست که قبل از فوت خود حضرت
 خلیفه عبدالمالک صاحب ادرانی را خواسته تجهیز و تکفین
 و لما ذرا بدیشان تو صبه نمودند و پسر مماله خود میر
 غلام علی شاه را در طریقه علیه قادریه خلیفه و جنیشین
 خود کردند در روز فوت شان سردار محمد یعقوب خان
 پسر امیر شیرعلی خان مرحوم با مشایخ و علماء هرات و
 باقی مخلصین در قریب کبر زان حاضر شده لعشن مبارک را

بنای وحدت خود شان در قریبہ سیاوشان برده و در شمالی
خوانقه حضرت شیخ عبدالحی در جنگ والد ماجد شان
دفن کردند (الله والیه راجعون)

حضرت هیر غلام علی شاه فنا

مجذوب حضرت اله المعارف بالله هیر غلام علی شاه
خلف الصدق حضرت میر ابو الفیض صاحب در ماه رمضان
سنه ۱۲۶۵ هجری متولد شدند در سن هفت سالگی با جازعه
والد ماجد خود جهه درس خواندن در عزیز آباد اسفزار
بغداد شیخ زاده مکرم و فتنده در سن شانزده سالگی از الجا
دو داخل قریبہ کره زور رفته از بعینات و ریاضات شاقد
نموده بعد از دوسال بهراست مراجعت نموده بخدمت والد
ماجد خود کسب طریقہ الیقہ قادریه نمود بعد از فوت پدر و
بزرگوار خود مریدان را بنزیت طریقہ قادریه با کمال
حیر سائید صیام حضرت داؤد علی نبینا و علیه السلام را لازم
داشتند تلاوت قرآن مجید را بسیار حی کردند شبها در مزارات
عالی درجات هرات بسر حی برداشت از ایشان خوارق عادات به
ظهور رسیده لکن این مختصر کنجایش بسط آن را ندارد
آخر الامر مرض ذات الصدر با ایشان عارض شده چون اجل
موعود رسیده بود بعد از چند روز در شب دوشنبه و بیان الثانی

سنه ۱۳۱۱ ييلك اجل واليلك گفته جان را بجانان تسلیم
نمودند در يوم دوشنبه عالما و سادات و حکام در قریب
کبرزان حاضر شده جنازه خواهد امتش شان و ا در المعا دفن.
کردند مر قد شان مشهور و معروف است (يزاد و بتدریج به)

حضرت هیر سید سعد الله

صاحب قادری

آن خلاصه خاندان مصطفوی نقاوه دودمان مرتضوی العالم
العارف بالله الواسل الى الله حضرت هیر سید سعد الله صاحب
خلف الصدق حضرت سید حمید الدین صاحب است که سلسله
لب وارادت شان هیر سید بحضرت هیر بیران و هیر هیران
غوث التقىدين وقطب الخاقدين غوث الاعظم سید عبد القادر جيلاني
(اف من الله علينا من فيو ضاته و فتو حاته آمين) حضرت
ایشان در اخیر عمر جمهة زیارات کنیت الفیو ضات هرات
زینت بخش این بقعه مبارکه هرات شدند در علم تفسیر و حدیث
شریف بی نظر بودند همواره مجلس و صحبت شان باعاما بود
بجود و سخا شهرتی دارند در طریقه علیه قادریه خلق را
او شاد و هدایت می نموده مرجع خواص و عوام شدند مر حوم
شهزاده کا مران سدو زائی اسیدار معتقد شان شد بنت صلیبی خود
و ا بعیاله لکا ح شان در آورند و هفت نفر غلام و تیز و هفت

در بند هویلی که واقع است در جنب مسجد چام شریف
و هفت زوج اراضی غوران بائی را لذرالله نموده باخدمت شان
آنده نمود بس ازان که الطاف دادشاهی دامنگیر شان شد مقیم
هرات گردیدند دو میوه نوباده آزاره که یکی شان میر سید
محمد شریف و دیگری میر سید محمد لجیب از اهل بستان
شاهی با وجود آمدند که شرح حالات هر یک علیحده در حیز
آخر برخی آید آخر الامر حضرت موصوف بحکم کریمه (کل
من علیهم السلام) طئر روحش جهان فالی و ایدرود نموده به
آشیان قدس خرامید شهزاده گان نامدار و علماء و سادات و مشایخ
و باقی مخلصین بجنایه شان حاضر شده لعنت مبارک شان و ا
در حزار فیض آسار حضرت ملا حسن مجذوب که واقع است
به خیابان هرات دفن نمودند تاریخ فوت شان بتحقیق ارسیده است

حضرت همیر سید شریف

صاحب قادری سیاوشانی

ذبده سادات کرام و عمدة مشایخ عظام عمره شجر یه غوته
تازه گل باغ احمدیه محبوب حضرت باری میر سید شریف قادری
خلف الصدق حضرت میر سید سعدالله صاحب قادری است که مناقب
شان گذشت تولدشان در شهر هرات سنه ۱۲۵۴ واقع شده است
چنانچه شهزاده والا جاه جهان گیر شاه پسر مر حوم کامران شاه

در تاریخ ولادت شان چند فرد را بر شته اعظم در کشیده است
عیناً آن را تحریر مینماییم :-

فرسل بیر پیران غوث اعظم آن شهادکر - چو فرخ سرو آزاده زداغ احمد دو حیدر
گلی از کلشن سبطین و بارزو جهه زهرا - خجسته میوه از فرآن خائزون لیکو فر
چ، زیبا کو کبی آمدبرون از مطلع خوبی - زیرج کامر ای شت طالع چون مهانور
پدر نسل چنان شاهی که شاهان همه عالم - ز خلکی ای او سلزنده کحل بر چشم و تاج سر
محی الدین جبلالی شهی کل او ایاء الله - که زیر مقدمش گردن نهاده اصغر واکر
ورا مادر بود دختر چنین شاهی که از عداش - بود اندر هری ناگوسفندان گر کهای او ر
محمد کامر انشه کز فروغ کو کب اختش - بود شام هری روشن چو صبح مطلع خاور
ذهی شهرزاده و سیده محمد شد شریف اسمش - ذهی اسم ذهی اصل ذهی نسل ذهی گزه
ذ او لادنی چون بود این سید و شهرزاده - بچو تاریخ موادرش جهان کیرا ز (بینه مبار)

۱۲۵۴

در مبادی؛ حال بتحصیل علوم و کمالات یرداختند و بهره وافی
یا فتند چنانچه در کمالات ظاهر و باطن یگانه عصر شدند بعد از
فوت پدر بزرگوار هر دو برادر از شهر کو چکرده در قریه سیدوشان
سكنی پذیر شدند اهالی آن دیار بخدمت شان ارادت و
عقیدت نمودند این فقیر مؤلف بصحبت شان بسیار و سیده است
خلق نیکو و خلق دلجه دا شتند این چنین صورت زیبا و سیرت
دل را بکسی ندیدم مر جمع خراس و عوام بو دند دو مرتبه
بزر یارت حر مین شر فین زاد هما الله شرف آمش ف شدند در مرتبه

— ۳۶ —

ا خیر والد ماجدم بمعینت شان شا هل بودند حالات عجیبه از
ایشان در یافتند به تر قیب هریدان و دلجهوئی مسلمانان
بسیار حیکو شند خرق عادات از ایشان بظهور هی رسید.

﴿اقلس﴾ مر حوم آخند حلاعبد اخلاق که امام و مدرس
شان بودندی فرمود هرگاه سحر در مسجد می آمد از دور مسجد
را درون میدیدم چون بمسجد داخل میدیدم که
حضرت صاحب در مسجد مراقب نشته و چراغ آیست هیدانستم
که آن لور ذکر است جون عمر ایشان بشصت و سه سال
در سید بمر من سوزاکی گرفتار شده در سن ۱۳۱۷ بیک اجل را
ایبیک گفته در جوار رحمة رب العالمین (فی مقعد صدق
عند ملیک مقتدر) شناختند علماء و سادات و حشایخ و اهل هرات
در جنازه شان حاضر شده در خطایر حضرت خواجه روشنائی
که واقع است در سیو شان قریب نهر گذاره نعش ایشان را
دفن نمردند (الله والیه راجعون)

حضرت صاحبزاده

— سید محمد نجیب قادری سیاوشالی —

عالی ادب ادب و عارف حسیب نسبت صاحبزاده میر سید محمد
نجیب خلف اصدق حضرت میر سید سعد الله صاحب و برادر
خرد صاحبزاده میر سید محمد شریف است و لادت داسعادت

شان در سنه ۱۲۵۹ در شهر هرات واقع شده است در
 مبادی حال با برادر کلان خود بنده سیل علوم کو شبدند تا
 در کمالات صوری و معنوی بر اقران فائق شدند در فن شعر
 همارت اعلی و بد طولی داشتند قصيدة که در هزار فیض
 آثار حضرت خواجه محمد کنججان است از نسایج طبع ایشان
 است بر عایت دلها و خدمت علماء و فقرا میدکوشیدند بزرگ ایشان
 درین شریفین بصاحت برادر کلان خود مشهور شدند
 در سنه ۱۳۱۲ در حین حبات برادر از رک ایشان بحکم آیه
 و افة (کل نفس ذائقه الموت) طائر روح بر فتوحت از
 تنگنای قفس بدن پرید و باشیان اصل رسید (الله و آقا
 ایه راجعون) علماء و سادات و سایر اهل هرات درسیاوشان
 جم شده جنائزه شانرا خوانده در مزار فیض آثار حضرت
 خواجه روشنائی دفن نمودند.

حضرت آخندزاده

ملا یحییٰ صاحب زیارتگاهی
 آن خزانه علم و حکمت آن یگانه حلم و عصمت آن حامل
 شریعت مصطفوی صلی الله علیه وسلم و عامل طریقه هر رضی رضی
 الله تعالیٰ عنہ آخندزاده ملا یحییٰ خلف الصدق مرحو
 آخند ملا عبد الله فاضل بخارائی است که در علم و تقوی

یکانه عصر و فرزانه دهر بودند آخندزاده موصوف در عنفوان
شباب جهه تحصیل علوم بسی ریاضات و مجاهدات نمودند.
تالعلوم عقليه و نقليه و اصول و فروع را بخدمت والد ماجد
خود حاصل کرده بتدريس طلبه در مدرسه والد ماجد خود
عيلکوشيدند و ظالب مرشد کامل امبيودند چون آيشان شافعی
ميرزار حبیم الله عزیز آبادی که از اعاظم خلفاء قطب العارفین
حضرت غلام علی شاه صاحب دهله بودند و در هرات شرف
ورود یا قنند جناب آخندزاده موصوف بخدمت شان
شناقتند رائقه ارادت شان را بد و ش همت خود ازداخت
و چنان ریاضات شاقه کشید و رنجها دید که زیاده از طاقت
یشر است تا بخلعت خلافت شان مشرف گشت با وجود این تدریس
طلبه را ترک ننمودند ائم اهل هرات از علماء و امراء بود
و معتقد شان شدند امیر محمد یعقوبخان یسر امیر شیر علی
خان هر حوم با اعيان و اركان دولت روزهای جمهه
دور زیارتکاه بخدمت آيشان میر سید ند کرامات و خوارق
عادات از آيشان بسیار بظهو و میر سید که تفصیل آن درین
نی گنجد در سنه ۱۲۹۳ طائر وحیر فخر حنی از تذکنای
دنیای دنی برد و به آشیان اصل خود رسید علماء و سادات
و مشایخ عصر و حکام و مریدین در قریه زیارتکاه نماز
جنائزه را خوالد در داشت يلان قریب هر قد یدر بزرگوارش

— ۳۹ —

دفن نمودند از ایشان خلفاء لامعا در واولاد کامگار
باقی مانده تاریخ وفات از طبع فقیر مؤلف است .

زفضل عالم عارف که قام نایاش رحیمی - زیارتگاه عالم شد زیارتگاه بیهمدان
لقاء حضرت حق را سمشتاق میبودی - بشدت آرایخ فوت اد (آراء خالق یکتا)

۱۲۹۳

حضرت خواجہ خلیفه

— مولانا صاحب حوض کرباسی —

آن مقتدای طریقت و دیشوای شریعت ملا الله مشایع عظما
 حضرت خلیفه مولانا صاحب وحدة الله عليه خلف الصدق
 حضرت خلیفه خواجہ محمد یومفرا اجامی است که منقب
 شان در کتب مسطور است سائله اسپ شان میرسد بحضرت
 شیخ الاسلام و قطب الانام حضرت شیخ احمد الجامی النامقی
 قدس الله تعالی سره که از احفاد حضرت جریر بن عبد الله
 ارجمندی است که یکی از کتابو صحابه بوده است رضی الله تعالی عنہ
 نام مبارک ایشان خواجہ عبدالرحیم عماد الدین است ایشان
 دو طرقه علیه افسنده به مرید و خلیفه بد و ازرگوار خود
 بوده اند درجه عالیه داشتند در علم فقه و تفسیر و حدیث
 یکانه عصر خود بودند و اکثر اوقات همراه علماء مجالسه و مذاکره
 مینمودند تحصیل علوم را از خواجه ضیاء الدین محمود که

داماد ایشان نمودند همواره اوقات را باوراد و وظایف و ریاضات
 شاقه مصروف میداشتند در نصابح خلق و دلجرتی شان سعی بلیغ
 مینمودند در آداء فرائض بجماعات و اتباع سنة سنه سنه کوشش
 زیاد داشتند خوارق عادات از ایشان بسیار بظهور رسیده
﴿نفلت﴾ بعضی مخلصین شان از ظلم محمد علم خان فرا هی
 شکوه و استغاثه نمودند که بسیار شخص جابر وظالم است
 و تهدی آن از حد گذشته که شب و روز در ایدای خلق
 خدا میگوشد فرمودند که عرض شمارا امشب بخدمت
 بزرگان خواهم نمود و امیدوارم که بابن لیز و شکم
 اورایاره کنند و اشاره بر لیز خود کردند در همان
 شب شکم خان مذکور در فراهیاره کرده اوراهلاک
 ساختند **﴿نفلت﴾** خواجه قطب الدین که همشیره زاده
 و امام و مدرس مسجد شان بود میگفت روزی حضرت
 ایشان برایم فرمودند ای فرزند چرا درس طلب را نمیگوئی
 در جواب شان گفتم که طالبان از علوم بلند میدخواهند و بند
 از درس آنها عاجزم فرمودند هر کتب که میدخواهی
 تکدر یس کن الشاء اللہ تعالیٰ مینتوانی همان بود که هر کتاب
 از هر علم که مطالعه کردم منکشف شده تدریس نمودم
 عمر شان بهفتاد و شش سال رسید در سنه ۱۳۹۳ هجری قمری
 یوم پنجشنبه هشتم جمادی الاخری هرگ روحش بجهوار حمت

حق بیو سنت هر قد مبارک شان در شرفی مزار فرض آثار
حضرت خواجه ابواللید احمد است . بزاد و یاتبرک به)

حضرت حاجی خواجه

احمد الجامی حوش کر باسی

عاوف اوحد و شیخ امجد حضرت حاجی خواجه احمد
الجامی رحمة الله عليه خلف الصدق حضرت خواجه عبدالرحیم
عماد الدین الجامی است وی فرزند ارشد و مرید و جای
اشیخ ید رازگوار خود بو دند از اکابر مشايخ هر است
علم فقه و تفسیر و حدیث و تجوید را در آن دار
مقری محمد که امام و مدرس شان بود نموده اند و از علم
طب نیز بهره وافی داشتند در ریاضات و مجاهدات و اتباع
سنن حضرت خیر الانعام علیه الصلوٰة والسلام بسر میبردند
در نصائح و دلیلی خاق بسیار میکه شیدند هبیت و شکوه
شان قلو بر افراد میگرفت که در حضورشان اکثر هر دم را
یارای سخن گفتان بود مر جم خواص ای ام بو دند
امرا و حکام بخدمت شان عقیدت وارادت داشته بصحبت
شان میر سیدند واستفاده هی نمودند بمتل هر حوم سردار
محمد ایوب خان پسر هر حوم امیر شیر علیخان و هر حرم فراخوز
خان سیده سالار هرات (نقاشت) نائب میر خان برده اند

حوض تربا سی میکفت روزی حضرت حاجی صاحب مرا امر
 قرمو دند که اسپ مهبا کن تاباتو بز یارت حضرت خواجه
 ملا کوهی بروم همان بود که رفته و قاعصرد و آنجا بسر
 بوده نماز عصر را در الجما خوانده مرا جمع نموده نماز
 شام را بگزار حوض دشت خواند بهم در اثناء نماز هردو
 اسپ کر یخته رفته که از چشم غایب شد من مضطرب شدم
 بعد از نماز اراده کردم که آنها را تعقیب نمایم مرا منع
 کردند و فرمودند که تا نماز خفتن را بخوانیم خود آنها
 میاند چون نماز خفتن خوانده شد هردو اسپ حاضر
 شده آنها را سوار شده آمدیم عمر شان بهفتاد و سه سال
 و سید دریوم چهارشنبه یازدهم محرم الحرام منه ۱۳۰۷
 بود که بیک اجل را لینک گفته بجوار و حمت حق جل شانه
 بیوستند مرقد مبارک شان در جنب والد بزرگوار شان
 است بزاده و ببرک به)

حضرت مولینا عبد الغفور

صاحب خواجه چنانی

صاحب الفیض والنور ما وجد نظیره في الظهور حضرت
 مولینا عبد الغفور قدس سره خلف الصدق حضرت ملا فرقان
 واشان خلف الصدق حضرت آخند ملا کنده معلی صاحب است

و سلسله ارادت شان ب بعد بز رگوارشان هيرسد در تجر يد
 و تئر بد و ترک دنيا در عص خود نظير نداشت اكثراً اوقات را
 در مغارى كوه و قلل جبال بسر هی برد جامه خشن و كهنه
 هيدو شيد و بمعجا هدت و رياضت نفس هيدکو شيد **(نقلىست)** در
 حيادى حال جهة صيد و شکار در مر غزار هيدکشت و در سير
 و سلوک نمی کوشيد روزی دو ويسي در قريه خواجه محمد
 چنار بايشان تصادف نموده فرمود ای عبد الغفور تا يکي
 عمر را ضایع هيدکنی و بظریقه جدا مجدد خود نميروي فرمود
 که حلازت و حرارتی دو خود نمی بینم آن در ويش فرمود
 چهل شب در آستانه جد خود حضرت آخند ملا گند معلی صاحب
 قبام نما ابلته بهره و کام خود را خواهی یافت حضرت مواينا
 چهل شب در خسرو چنانچه در ويش گفته بود بسر بر دند
 شب چهلم حضرت حق سبحانه تعالی بر ايشان داد آنچه داد
 کراحت و خرق عادات شان در هر ات بحد توائر است لكن
 در اين مختصر گنجايش آن را ندارد و تاريχ ولادت
 و وفات شان معلوم نشد اهذا به تفصيل آن نير دا ختم
 مدفن شان در قريه خواجه محمد چنار مشهور و معروف
 است در اجابت دعا مجبوب است يزادو يترک به)

حضرت شهزاده

حاجی گنی سنان پاشدان

العارف بالله الذی اذ اقال بالله واذ اسکت سکت الله فرید
 العصر و وحید الزمان الشیخ حاجی گنی سنان خلف الصدق
 شهزاده سلطان شاه است بن مر حوم امیر تیمور شاه بن مر حوم
 السلطان احمد شاه الغازی و ایشان از جمله مردان و مجزویان
 حاکم بودند میفرمودند که یدرم شهزاده سلطان شاه اساس
 سلطنت را بعمر محترم شهزاده محمد شاه گذاشت و مصاحب
 فقرا را بر خود لازم کر فت و همواره حدیث مبارک را نکرار
 مینمود که [اللهم احیننی مسکیننا و امتننی مسکیننا و احشرنی
 فی ذمّة المساكين] و مر اخر میکرد به آموختن علوم
 شرعیه و من در مدرسه یای حصار بخدمت حضرت خلیفه
 علام عبدالاحمد صاحب درس مینخواهد دران ائمه فقیری بنزد
 یدرم آمد و گفت گنی سنان را بمن بسیارید که قربت
 کنم ازو فور عقیدت که برای درو بشان داشت بر ایش
 مسکن و معاش مقرر نموده هرا با صحبت وی ترغیب نمود بنا به
 فرموده یدرم خود که کاه بعد از فراغت درس بخلوت آن فقیر
 هیدر قدم و ازان حالات عجیبه مشاهده مینمودم مکررا ینکه مر ا
 تعلیم ذکر نمیکرد روزی بنزد یدرم آمد و با او وداع نمود

وکفت امشب از دلنا میروم فر دادر ویش باین چهره حاضر میشود
لعش مرا نکفین و تجهیز مینماید همان شب فوت شد فردا
همان در ویش حاضر شد و تجهیز آسوده رفت بعد ازان جا
هنا تر شدم و محبت فقرادر دلم جای کر فوت درین آناید و
فوت شدو آن آتش در دلم زیاده اشتعال یافت غلامها و کنیزها
را آزاد کرد و عازم سفر حر میدن شریفین شده ترک وطن
حالوف نموده یازده سال مسافر بود در انتظاراه بصحبت
قر او زیارت مشایخ رسیدم بعد از زیارت حر میدن شرفین
نه بغداد شریف زیارت روضه مطهره حضرت غوث الا عظم
محی الدین عبد القا در جبلانی مشرف شدم درین انتظار
شیخ عبدالار حمن صاحب که یکی از خلفای غوث نیه بود از کرکوک
بزرگوارت حضرت شیخ شرف ورودی یافت بخدمت شان شدقم
از بشان حالات عجیبه مشاهده کرده در مسلک ارادت شان
درآمدم و بخدمت شان در کرکوک که هشت منزل است از
بغداد رفق و در جامع شن حجره نشین شدم هر کاه بخدمت
شان هیر رسیدم بدایستاده کلمات قدسی سمات شان را
استمع مینمودم بعد هفت سال مرا هاذرن و مجاز کردند
بجانب هرات فرستادند و فرمودند در هرات که میروی اولا
بخدمت شخصی روی که در شهر قی هرات مسکن دارد و نام شان
حولنا عبدا لغفور است و مرا عطا فرمودند اجازه خطی که

مشتمل است بر ذکر مشایخ علیه قا دریه از حضرت عبدالرحمان
الی حضرت غوث الاعظم قدس سره چودره رات آمد مهنا بفرموده شان
او لا بصحبت حضرت مولانا در قریه خواجه، چنان رسیدم
امجرد که دست شازرا کرفتم فرموداد ای شهزاده گانگه تزد
نیا مدنی خوش امدی من آب درب خواه بودم بارها بددیدم
که دست متصرفی از طرف بنداد مینماید و مشایخ هرات ردمیدند
ت اینکه ترا فرستادند الحمد لله علی ذالک و آیین فرموداد
الحمد لله که نسبت صحیح از حضرات غیر نیمه حاصل
لمودی حضرت غوث الاعظم صاحب فرموداد که طوبی
لمن دانی و لمن رای من رانی الی سبعین درجه النهی «نقلست»
چون حضرت حاجی صاحب عازم هرات شدند بقربه بر ک
نو بادام مسکن کر فته خلقی بسیار برا هدا یت نمودند درین
آنرا در یوم پنهانیه سنه یکهزار دوصد و پنجاه و شیش بود
حضرت امیرزاده را حق جل و علی برای شان عطا فرمود
که آنرا رساعت از ناصیه شان ظاهر و هویدا بود
در صغر سن بکمالات ظاهری و باطنی متصف شدند چون درسن
سی سالگی رسیدند در نوزدهم شهر مهر احرام سنه ۱۲۷۶
بجوار رحمت حق یبوست بدرو بزرگوار شان بنا بسفا و شن
خود شان نعش شانرا در قریه یاشد ان بخطیر حضرت
خوجه محمد بنند کشا دفن لمودند بدر شان در مرتبه شان

بسی قصائید پر سوز انشاؤ فرمودند بعد از فوت شان یا زده
 سان حضرت حاجی صاحب بعیادت و هدایت خالق خدا بسر
 بر دند در سنہ یکهزار و دو صد و نود و هفت روح پر فتوح
 شان تذکرای نفس ادنفرای درود نموده بجوار رحمت حق
 بیدوست و در قربه پاشدآن در خطابه حضرت خواجه محمد
 بنده کتاب مدفون شدند انا اللہ و انا علیہ راجعون مزارت فیض
 اثار شان مرجع خواص و عوام است و آخر دعوانا ان الحمد
 لله رب العالمین

حضرت پیر امان الله

ساحب غوری

آن فانی فی الله و بدقی بالله حضرت پیر امان الله
 خلف الصدق مولینا رحمة الله قندهاری است در بادیت حال
 در شهر قندهار تحصیل علوم اشغال نموده علم فقه و تفسیر
 و حدیث را تحصیل نمودند بعد طلب مرشد شده دست
 ائمّات را اولاً بدست حق پیرست حضرت با وفت مولوی
 محمد جان صاحب قندهاری دادند بعد ارقوت شان رفقه
 آرادت حضرت حاجی دوست محمد صاحب دهلي را که
 خلیفه حضرت شیخ ابوسعید است و آن خلیفه حضرت شاه
 اولیاء علام علی شاه صاحب دهلي قدس الله اسرارهم بردوش

همت خود انداخته مدت سه سال در صحبت شان کسب علوم
 باطن نموده خرقه خلافت یوشیده بعد عنان عزیمت را
 بجانب هرات گردانید و ازانجا بغور وقتی رخت اقامه انداخت
 و بسیاری اهالی غور معتقد و مخلص شان شدند سال های
 بسیار در آنجا بعثات خدای تعالی و هدایت خلق الله بسر
 حیران شدند و از ایشان بسی کرامات و خرق عادات دیده شد
 که این رساله گنجایش آن را ندارد و در کتاب علیحد
 بعضی از مخلسان شان جمع نمودند آخراً امر در سنه ۱۲۹۳
 که غزوه مدوند در قندهار واقع شد و ایشان همراه مخلسان
 خود بغزا رفتند برای ایشان مرض ذات الجنب عارض شد
 ازانجا مراجعت نموده در خوانه خود رسیده بحکم و افده
 (کل من علیها فلان و بیقی وجه ربک ذوالجلال والاکرام)
 مرغ روح یرفتحت عالم فلای را پدرود نموده بسری آشیان
 اصل شناقت (انا لله وانا إلیه راجعون) نعش مبارک شان
 را در قریه طولی که منجملة قرای غوز است مدفون گردانیدند
 (یزاد و یتبرک به) و از اولاد شان بعد از فوت شان هو
 فرزند ارشد بطریقه شان خلفارا ارشاد و هدایت نمودند
 حضرت ولی الله صاحب در غورات و حضرت مولوی ولی محمد
 صاحب در هرات حضرت ولی الله صاحب مدفن شان در
 بیر چمن است تاریخ فوت شان معلوم نشد و حضرت مولوی

ولی محمد صاحب در سنه ۱۳۲۰ در هرات داعی اجل
را لبیک گفته و با شیان اصل شناخت و در قریه ده زیر ک
مدفن شدند (رحمه لله تعالیٰ علیہم اجمعین)

حضرت-شیخ ملا عبد الرسول

صاحب اوکلی

آن سوخته بشق کبر یائی بار با فنه در گاه الهی مقبل مقبول
شیخ ملا عبد الرسول مرید و خلیفه حضرت شیخ اور اللہ صاحب
است که اپنے وامطه مدرسہ بحضرت امام ربانی مجدد الف
تالی شیخ احمد سهروردی قدس سرمه شیخ موصوف در تجرید
و تفرید یکانه زمان بودند اکثر عمر را بمزارات عالی درجات
هرات گذرانیدند بفقر و صدام روز و صلوٰۃ و قیام شب طaque
قویی داشت از ایشان کرامات و خوارق عادات بسیار
اظهور و سیده که این مختصر گنجایش آن را ندارد همواره
لهمچہ نمایی پشمی مبیو شیدند و بدیجا هدت نفس میکوشیدند
و با اتراء و بیجو شیدند تا آخر داعیه اجل را اجابت لمواد
طائر روحش تذکرای دنبارا یذروود نموده بفضای دلکشی
جنان خرامید (اَللّٰهُ وَ اَنَاٰ لِي رَاجِحُون) مدفن داشت علاقه
اوکل است مشهور و معروف بزاد و یتبرک به

حضرت میافضل الحق

صاحب مجده

آن ناسک مناسک شریعت و قطب دالثه طریقت شیخ
 زاده برحق حضرت میرزا فضل الحق صاحب مجده در خلف الصدق
 شاه باز بلند یرواز قدسی مکان عرش آشیان شیخ الشیوخ
 حضرت میرزا محمد عمر صاحب مجده است حضرت موصوف
 در عنفوان شباب علوم متدارله را بخدمت والد ماجد خود
 تحصیل نموده داخل طریقه علیه نقشبندیه شدند اینقدر
 ریاضت و مجاہدات و وظائف واوراد داشتند که زیاده
 از طبقه بشر است در اداره جماعات و استقامه شریعت
 مطهره و رعایه و استعمال قلوب مسلمانان ای لظیر بودند
 در همان مبارک رمضان در نماز تراویح هر رنج شب یک ختم
 قرآن شریف گنبد نمودند و به تربت مریدان میکوشیدند
 همواره مصاحب شان علماء بودند سفر حرمه مدن شریفین را
 همراه چند نفر مخلصین بسیار بطریق کو و آداب داجوی بجای
 آور دند عمر کرامی شان قریب بهفتاد سال رسید در
 سنه ۱۳۳۲ ندای (ارجمندی الى ربک راضیة هرضیه)
 را بگوش هوش شنیده طائور روحش تنگنای دنیا را بدروند
 نموده به آشیان قدس رسید (اللہ وانا اليه راجعون)

در جنائزه شان علماء و مشايخ و حکام و مخلصین
 اجتماع نموده نعش مبارک شان را در خطبره علی‌بده غریبی
 مزار فیض آثار حضرت مولوی جامی قیس اللہ سره‌مادون
 نمودند بزاده و بتبرک به)

حضرت خلیفه

﴿ ملا عبد الاحد صاحب سلیجو قی ﴾

قطب دانیه شریعت و غرایص بحر طریقت عارف امجد
 خلیفه ملا عبد الاحد صاحب خلف الصدق مر حوم آخند ملا
 حیدر زاده است که یکی از اکابر و مشاهیر علماء هرات بودند
 ولادت باسعادت شان در سنه ۱۱۶۵ هجری قمری واقع شده
 است در عنفوان شباب علوم متداوله را درازد و الد ماجد
 خرد تحصیل نموده بتدربیس اشتفان مینمودند در سن بیست
 و پنج سالگی اشتیاق صحبت مرشد کامل در کانون سینه شان
 اشتعال نموده مو صوف را بیتاب کرده جو یا و پو یا
 مرشد کامل شدند اولاً بخدمت باسعادت حضرت خلیفه میر
 ابراهیم صاحب قتالی ادراگی شناقته استدعاء ارادت نمودند
 حضرت خلیفه بعد از استخاره فرمودند که نصیحته شما در فرد
 ما نیست بعد بخدمت باسعادت آخند ملا عبد اللہ صاحب که
 یکی از احفاد حضرت آخند ملا کند معلی صاحب بودند

تو نموده ایشان هم بعد از استخاره چنین فرمودند
 درین اتنا مکتوبی از دارالفاخره بخاری از حضرت
 قطب العارفین حضرت جی صاحب مجددی باسمی شان وارد
 شد که مطلوب شما درین جاست یس کمر همت وابسته با چند
 لفر از خاصان خود متوجه ایخاری شدند در بادیه هائله
 و سیده راه را کم کردند و متغیر نشستند در این اتنا حضرت
 جی صاحب د و بخاری این حال را در یافته بکی از
 حریمان آن خلیفه ملا عنمان گواشانی بود فرمودند که بعضی
 از باران شما در بادیه راه کم نموده لر نام مسجد دلا را و
 و آهسته اذان بکری بعد از اذان بکوی که باران بدست راست
 خلیفه مو صوف مباردت نموده بقدرت الهی این آواز بگوش
 راه کم کرده گان رسید دست راست را کرفته راه بقتند
 بعد که به بخارا رسیدند ایشان را بطریقه الیقہ لقشند به
 داخل نمودند بادلی فرصت به درجات عالیه مشرف شده خلمت
 خلافت در بر کرده عازم هرات شدند یافی اوقات عمر عزیز
 و ابریاض نفس و هدایت خلق و تدریس کتب صرف نمودند
 خوارق عادات از ایشان بسی بظهور رسیده که این مختصر گنجایش
 آن را ندارد در اخیر که عمرشان به نود و پنج سال رسید جناب
 حضرت جی صاحب یکخرقہ در هرات فرستادند و نوشتن
 که این خرقه ازان ملا محمد حسین پسر شد است حضرت خلیفه

یاران را جمع نموده خرقه را در بری فرزند از جمند خود
 خلیفه ملا محمد حسین صاحب که عنقریب شرح حالات شان ذکر
 نمودند و فرمودند که ای فرزند این بار امامت که بر دوش
 هن بود بدوش تواندا ختم متوجه خود باش و با یاران و داع نمودند
 که این خرقه مژده فوت من است قریب بدان در بیست و پنجم
 محرم الحرام سنه ۱۲۵۵ طائر روح پر فتوحش این نذکنای
 دلیای دنی را پدرود نموده در فضای بیدای جنان خرا مید
 و نعش مبارک شان را در مقبره ساجر قیه که غر بی لارستان
 حزار فیض آثار حضرت موادی جامی قدس سره واقع است دفن
 نمودند ان الله وانا اليه راجعون)

حضرت خلیفه

ملا محمد حسین صاحب

آن فاضل کامل و عالم عامل خلیفه ملا محمد حسین خلف
 الصدق حضرت خلیفه ملا عبدالاحد است ایشان در عنقران شداب
 علوم متداوله را در نزد والد ماجد خود تحصیل نموده بخدمت
 شان دست ایابت دادند بحسن خلق و عبادت و گوشہ نشینی معروف
 بودند و در حسن خط نستعلیق شهره آفاق اند که قطعات شان
 بزر یو روز محلی در جمیع ممالک افغانستان موجود است
 و اکثر خوش نویسان هرات بالذات یا بالواسطه تلمیذ شان

است عمر گرامی شان از هشتاد سال متجاوز شد با آخره ندا،
 (ارجعی الی ربک) را بکوش هون شنیده طائر روح شان
 نشکنای دنیارا پرورد نموده بدارالخلد شناختند و در مقبره
 سلجر قبیه مدفون شدند اللہ و آنالیه راجعون)

حضرت هیر مصطفی

﴿ صاحب بیحقی قنالی رحمة الله عليه ﴾

ناسک مناسک شریعت مصطفوی و سالک مسالک طریقة
 هر تضوی حضرت خلیفه میر مصطفی صاحب خلف الصدق
 میر سید اشرف است که سلسله نسب شان میر سد بحضرت
 میر یحیی صاحب که در اوائل این حمه ذکر شان تحریر
 یافت حضرت ایشان در عنفوان شباب با تحصیل علوم دینیه
 پرداختند و ازان بهره وافی یافتند در زمان بیست و پنج
 سالگی بمعطاله کتب تصوف روی آورده اند تا داعیه ارادت
 و اذابت بدیشان مستولی شده بخدمت حضرت شیخ ملا محمد
 جان پسر بزرگ و جای نشین حضرت آخند ملا علی محمد
 صاحب اسفزاری که مناقب شان گذشت شناختند و مرید
 شدند بعد از ریاضت چند سال بخلعت خلافت سرافراز از
 شده بتلقین و ارشاد مریدان پرداختند بعد از فوت پدر بزرگوار
 خود با صحبت صاحب مجذوب و حضرت صوفی صاحب که پسران

دیگر حضرت آخوند ملا علی محمد صاحب بودند رسید و از زد
ایشان نیز افون و اجازت خواست ایشان حالت قوی داشتند
و با استقامت شرع شریف اسی اهتمام مینمودند در اکثر
او قات د و مسجد جامع شهر هرات بسر حیبر دند بن چهل
و هشت سالگی بطریز نیکو از یاروت حر مین شریفین مشرف
شدند خرق عادات ازا ایشان بسیار نقل میکردند **(نقول است)** یکی
از مخصوصان میگفت نیم شبی در مسجد جامع هرات آنها مرائب
نشته بودم دیدم که مسجد روشن شد و حضرت ایشان
در آمدند از شوق دیدار شان بیهودش افتادم چون صبح شد
ایشان را جویا شدم که دران شب در قریه بیچقی بودند
چون عمر شان بشدت و سه سال که عمر منونه است رسید
دو سنه ۱۳۳۷ هجری قمری طائر روح شان تنکنای دلیا
و ایدرود نموده بفضای باغ جنان خرامید علماء و مشائخ
و مخلصین جنازه خوانده نعش مبارک شان را در بیچقی دفن
نمودند یکی از مخلصین شان بر مزار فیض آثار شان مسجد
جامع عالی تعمیر نموده است یزاد و یترک به)
یکی از فضلاء وقت در حر نیده و تاریخ فوت شان چند
فرد را در سلک نظم در آورده است عیناً نگاشته شد :-
یکانه قطب زمان شهروار سیر و سلوک - مهین زمرة سادات شیعه بالمکین
نزول فیض الهی بعرصه اماکن - عطای ذامتناهی بساکنان زمین

رتبس اهل صفاتی کو بود — خزینه کهری معرفت چراغ بقین
 جمال ملت دین مطلع شموس هدا — ضباء لیر از شاد مقندهای مهین
 چو بود طائی روحش ز آشیانه قدس — ز تذکنای قفس روی سوی علیین
 هیان ز شغل گرفت آن جناب در شوال — حساب رحات او میشو دازین تعین
 چو بود عارف یکتا بر غیب جلال — ز سر غیب جلال التقال فوت، دین

۱۳۳۷

حضرت آخندزاده

﴿ ملا محمد حسن او بهی ﴾

شمس فلك شریعت غواس بحر طریقت صاحب فیض الہی
 آخندزاده ملام محمد حسن او بهی خلف الصدق آخندزاده
 ملا شمس الدین. قرم طوخی قندھاری است اخذ طریقه
 نقشبندیه را از حضرت آخندزاده ملا کامران صاحب موسی
 زائی نموده اند و ایشان از حضرت مولوی ملام محمد جان
 صاحب میر بازار و ایشان از حضرت غلام علی شاه صاحب
 دھلوی قدس اللہ اسرارهم تحصیل علوم را دریشت رو د
 قندھار کر دند و در جوانی عازم هرات شده در قصبه او به
 سکنا پذیر شدند از عمر خود را بقدر یس علوم دینیه و ارشاد
 و هدایت خلق بسر بر دند بسیاری اهل هرات مخلص و معتقد
 شان بودند بسی حالت قوی داشتند از صحبت حکام احترام از

و ا جناب مینمودند بزیارت هزارات مشایخ بسیار هبر قند
 علی الخصوص در گازرگاه شریف بزیارت حضرت شیخ الاسلام
 مقبول حضرت باری خواجه عبدالله انصاری قدس سره در استقامت
 شرع شریف بسیار میکوشیدند و حال و از مردم بیکانه می
 پوشیدند مخلصین شان کرامات و خوارق عادات از ایشان
 بسیار نقل میکنند عمر شان قریب ایشتاد سال و سیده در
 سن ۱۳۴۲ یارم سه شنبه هفتم ذیقعدة المحرام جهان فانی
 و ایدرو د نموده بدایا والخلد باقی شناقت و بمخلسان داغ
 جدائی گذاشت لعش شان و ا در قریبینند بنوش او به دفن
 نمودند بزاد و بترک یه)

حضرت صاحبزاده

ملا محمد جان صاحب

آن و هنما ای اهل ایمان و مقتدا ای اهل عرفان صاحبزاده
 ملا محمد جان خاف الصدق حضرت شیخ ملا عبد الرسول است
 که مناقب شان گذشت اربادت و خلعت خلافت ازوالد
 ماجد حاصل نمودند دو عنوان شبب مدت مديدة و عهد بعید
 در هرات و قندھار جهه تحصیل علوم دینیه و فنون یقینیه
 التزام فقر و فاق و ریاضات شاقه نموده قصب السبق از همکنان
 و سائر اقران را بوده و از هر علم ایران و افغان و حفظ متکا نز

داشتند خوارق عادات از ایشان بسیار اظهور و رسیده که
تحریر آن درین مختصر نمیگنجد عمر گرامی شان قریب
به نود سال رسید آخر الامر بحکم آیه و افیه (کلم من
علیها فان و یقی و جه ربک ذوالجلال والاکرام)
طئر روح بر قدر حش تنکنای دنیاء دنی را پدروود نموده
بغضای جذاب خرامید در یوم یکشنبه نهم محرم الحرام سنه
۱۳۵۰ در علاقه اوکل در خطیره والد ماجد خود مدفون
شدند اللہ وانا الیه راجعون)

هیر بابه مجد و ب

﴿ قتلی رحمة الله عليه ﴾

وی از اقوام قریب حضرت خلیفه میر محمد صداق
صاحب ادرانی بود عمر گرامی خود را در قریب ادران
به قرک عوانق و علایق کذرا نید و در اخیر عمر در قریب
آزادان سکونت یذیر شد و اهل آن قریب مخصوص وی
شدند از وی حالات غریبی مشاهده هی شد چنانچه یکی
از صاحب نقل میگند روزی در قریب ادران بعد از نماز
صبح میر بابه گفت دیشب آخندزاده ملا محمدحسن او بهی
فوت شده است خدا یعنی درجات رفیم دهد خوب شخصی بودند
من در تعجب شدم بعد معلوم شد که در همان شب فوت شده

٥٩

بود آن در شهر شعبان معظم سنه ۱۳۴۷ در قريه آزادان
 بجوا در حصن حق جل وعلا بيوست و باشم شمالي مسجد
 جامع زيارت حضرت خواجه ابوالوليد احمد قدس سر
 عده فون گردید اللہ وانا لیله راجعون)

﴿ ذکر علماء رباني ﴾

که درین خاک پاک هرات نشوونما و تحصیل کمالات علمیه
 و عملیه نموده و از زبان در بار شان حلقة گوش هر آینان
 بیرون از جواهر و درر شده و از نجات گزار علوم شان عشام
 جان جهانی معطر گردیده و از انوار انفاس طیبه شان قلوب
 عالمی متور است آخر الامر جهان فانی را یدرود نموده به
 دار جاودا تی شتفند *

* بن علماء است که بقاء دین مبدن حضرت خاتم النبیین
 صلی الله علیه وآلہ وسلم من بوط بایشان است همین علماء است
 که سواد خاممه شان بخون شهداء و فی سبیل الله برابری میکند.

حروم

﴿ آخند ملا خدا بخش رحمة الله عليه ﴾

جامع المعقول والمنقول حاوي الفروع والاصول آخند
 ملا خدا بخش ملقب به شیخ الاسلام خلف الصدق مرحوم آخند

هلا محمد قاسم است ایشان بهر علوم عقلیه و نقلیه در حین
 خط از اقران فائق او دند گتب در سیه را دو حرتبه به قام
 خود نو شتند و یادگار زمان کذاشتند در فن شعر همها و تی
 قاحی داشتند که اشعار آبدارشان در سفحه روزگار نسبت
 است و تخلص شان عطاء الله است چنانچه این فرد ازان اشان
 میدهد (ای طا جولان بعیدان سعادت میکند * آنکه
 دائم در رضای حضرت معبود بود) واز توابیف شان رساله ایست
 در شرح کلمه طبیه بعبارات رائقه او مضمون فائقه در طلاقت
 لسان و فصاحت بیان شهرتی دارند عمر گرامی را بر یافته
 و عبادت و اصیحت خلق و تدویس طلبه با ایحام و سانیدند
 واز زبان شان عالمی مستقید شد و با قیات صاحبات برای
 خود کذاشت با الآخره این دنیاء فانی را پدرود کفته در
 سنه ۱۲۸۸ هجری قمری بسوی دارجا و دالی شناخت
 (انا لله و انا اليه راجعون) مدفن مبارک شان قرائب
 هزار فیض آثار حضرت مولوی جماهی علیه الرحمه
 و هزار فیض آثار حضرت شیخ زین الدین الخواصی قدس
 سره در خطیره علیحده که مسمی است به خطیره ملا ذبیح الله
 خان واقع شده است .

۱۶۰

آخند ملا رحیمداد [رح]

آن جامع علوم عقلیه و نقلیه حاوی علوم اصلیه و فرعیه
 مر حوم آخند ملا رحیمداد غلبه‌ای در قریب طلبه واستقامت
 قادر بس و زکاء عقل و فهم در زمان خود ای نظیر بودند در هر
 فن و هر علم قوت و قدرت تالیف و تصنیف داشتند چنانچه
 تعلیقات و تحریرات شان در کتب معتبره اکنون مسطو و
 موجود است اکثر علماء نامدار از تلاش مید شان بودند
 عمری بس طلبه و نصیحت مسلمانان و بعبادت قادر منان
 کوشیده با اخرمه بحکم کریمه (کل من عليها فان و بقی
 وجه ربک ذوالجلال والاکرام) طائر روحش جهان فـ نـی
 را بدرود نموده بسوی آشیان قدس شدافت انا لله وانا
 الیه راجعون)

اخند ملا عبد الله

﴿ فاضل زیار تکاهی رحمة الله عليه ﴾

جامع المعقول والمنقول حاوی الفروع والاصول مر حوم
 آخند ملا عبدالله فاضل والد ماجد آخندزاده ملا یحیی که
 مذاقب شان کذشت در علم و تقوی و ازروا منفرد عصر بودند
 نجابت بناء مرحوم متوفی جامی عليه الرحمـه جهـة تدرـیس

شان در زیار تکاه مدرسه عالیه بنا نموده است که آگذرون
آباد است وی هر ید رشید حضرت شاه افضل احمد صاحب
که مشهور است بحضرت جی بودند بسی ریاضات و میجاهدات
نمودند عمر کرا نماهی خود را بنصیحت مسلمانان و تدریس
طالبین علوم بالجمام رسائیدند در بعضی آنها معتبره تحریرات
و تعقیلات شان دیده میشود بالجمله عالمی ارزش بان قال
و حال شان استفاده نموده بهر چهار یا فتنه با الا خر
بعکم (کل نفس ذاته الموت) از دست ساقی اجل شربت
موت چشید و جان را بجالان سیرد خلف الصدق شان آخند
زاده ملا یحیی صاحب یاجماعة مسلمانان نعش مبارک شان
وا در مقبره زیارتکاه دفن نمودند و بر آن عمارتی
تعمیر نموده اند اللہ و آن الیه راجعون)

آخند ملا محمد اویسی

سیدا و شانی رحمة الله عليه

جامع المعقول والمنقول حاوی الفروع والا صول
آخند ملا محمد صاحب خلف الصدق آخند ملا محمد صالح
که جد امجد فقیر مؤلف است رحمة لله عليه ولادت باسعادت
شان در سنی ۱۲۲۵ هجری قمری واقع شد و است در امام و زهد
و تقوی یکانه عصر و فرید دهر بوده است تحصیل علوم را

دو از د مر حوم آخند ملا میر داد و وضه بقی و علماء شهر
نموده قصب اسبق را از همکنان ربوه علوم عقلیه و تقلیه
فائق شده است که اکنون تحریرات و تعقیلات که برآتی
معتبره نموده بدهست خط مبارک شان بنزد این فقیر موجود
است به تربیت و تدریس طلبه می کوشیدند تا از برگات
شان علماء مدرس و ایشان بهره و افی یافتد و ایشان
بعد از چند سال از وطن مالوف خود ارزوا و عزالت کر فته
دو قلل جمال بسر می برداشد و آخر شوق پیر کامل درگاهون
سینه شان شعله مبادز و نمی یافتد آخر الهر فقیری که نام
مبارکش فقیر عبدالله هند وستانی بود با هرو اجازت حضرت
قطب المعرفین غلام علی شاه صاحب دهلوی آمده ایشان را
شش ماه دو قله کوهی تربیت نموده بعد ازان فقیر بهند وستان
مراجمت نمود و ایشان بوطن مالوف خود باز آمدند از ایشان
بسیار حالات عجیبیه و کرامات غریبه مشاهده نموده بدرجات
بلند و مقامات ارجمند رسیدند خوارق عادات بظهور رسیده
که این مختصر کنیجا ایشان آن را لدارد مرید تعبیر فتند اما چند
نفر از دزدان و قطاع الطریق و فاجران را توبه دادند
و اهل آن زمان بخدمت شان اخلاص و عقیدت کاملاً داشتند
ایشان همواره از صحبت حکام و عمال احتراز و اجتناب
عین نموده شب بعبادت معبد حقيقی و روز بتدريس طلبه علو م

٥٤

عمر گرامی داشت و سه سال شد بانجام رسائیدند بالآخره
بحکم و افیه کن من علیها فان و بقی وجه ریث ذوالجلال
والاکرام طائر روحش تذکرای دلای فانی را یدرود نموده به
آشیان اصل خود رسید (اذا لله وانا اليه راجعون)
مدفن مبارک شان در مقبره سیداوشان قریب هزار قبض
آثار حضرت خواجہ محمد کنجان است و تا چند سال اهل
سیداوشان از خاک هر قد شان جهه دفع امراض خود میکرند.

هر دو مردم حضرت آخند

﴿ ملا محمد عمر سلجزقی رحمة الله عليه ﴾
جامع المعقول والمنقول حاوی الفروع والاصول حضرت
آخند ملا محمد عمر سلجزقی در علم وورع واستقامت
شریعت و جودت ذهن و قوت زکاء فرید عصر و وحدت
دین بودند اکتساب علوم و کمالات را بخدمت آخند ملا خدا بخش
و آخند ملا رحیمداد و آخند ملا کلزار نمودند فقیر مؤلف کتب معتبره
و علوم متداوله را بخدمت شان تحصیل نمودم و از صحبت شان
برکات کثیره باقیم اکثر علماء و مدرسین ابن زمانه از
تلای هیئت شان است خواه بالذات و خواه با اواسطه عمر گرامی
را بمعالمه کتب و تدریس و تالیف بانجام رسائیدند
مؤلفات شان این کتب است : (۱) ملهم الاصول (۲) شرح

٦٥

قارسی کافیده (۳) حاشیه بر ایسا غوجی (۴) حاشیه بر غالام
 بیجی بیهاری (۵) رد المراوی (۶) تفسیر سوره فاتحه
 (۷) تفسیر سوره والعادیات (۸) تفسیر سوره اخلاص رابطه
 ارادت به آخندزاده ملا بیجی صاحب زیارتگاهی که مناقب
 شان گذشت داشتند جهیه قمع و قطع بد عنهم جد و جهد قوی
 مینمودند از قرآن مجید ده جزء حفظ داشتند و باقی را
 نیز بسیار تلاوت مینمودند بحضور خلیفه میر محمد صدیق
 صاحب ادرانی اخلاص و عقیدت وافر داشتند چنانچه از
 شهر تامنzel شان بیباه پایی با هنر مبارقتند مدّتی چند سال در
 حیجره مسجد مهزوی بودند آخرالامر در سنّه ۱۳۳۱ هجری
 قمری داعی اجل را لبیک گفته طائیر روح بر فتوحش در
 ساحتی جنان خرامید (اَنَّ اللَّهَ وَ اَنَاٰ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) مدفن
 شان و غربی ناز وستان حضرت هزاری جامی است مقبره سلجوقیه

هر حوم آخند ملا عبد الفتاح

جامع المعقول والمتقول حاوي الفروع والا صول آخند
 ملا عبد الفتاح تحصیل علوم و کمالات بخده مت مر حوم آخند
 ملا خدا بخش و آخند ملا رحیم داد نموده بودند از بادایت تحصیل
 تا یازده سال دو تد ریس کتب و نشر علوم بسیار کوشش
 نموده طلب علم از ازان استفاده نموده کامل شدند بعد بعمر من

— ۶۶ —

رعشہ گرفتار شده از تدریس باز نمودند حواشی و تحریرات
شان در بعضی کتب نسبت است شرح فارسی خلاصه الحساب
از آثار خامه شان باقی است فقیر مؤلف کتاب مطول و خلاصه
الحساب را بنزد شلن تحصیل نمودم نسبت ارادت بخدمت آخندزاده
حلاجی صاحب زیارتگاهی داشتند قریب به او د سال عمر
نمودند آخر الامر داعی اجل را بیلک گفته در سنه ۱۳۳۵
بر حمل حق جل سلطانه یبوست ایشان را در سمت جنوبی
خطبی حضرت مولوی جامی علیه الرحمه دفن نمودند اللہ
وانا الیه واجعون)

مرحوم آخندزاده

﴿ ملا عبد الباقی سیاوشانی ﴾

جامع المعمول و الممنقول و حاوی الفروع والاسائل
آخندزاده ملا عبد الباقی سیاوشانی خلف الصدق آخند ملا
عبدالخاق اکتساب علوم و کمالات را از نزد والد ماجد
خود نمودند در تقوی و ارزوا وحدت زکاء فرید عصر
بود لد کتب معتبر را ندویس مینمودند بزیارت حرمین
شریفین مشرف شدند در طریقه علیه قادریه نسبت ارادت
و خلافت بحضورت صاحبزاده میر سید شریف صاحب قادری
سیاوشانی داشتند بسیاری مسلمانان مخلص و معتقد شان

بوده و بعضی رسائل از توالیف شان باقی است در سنه ۱۳۳۷
جهان فانی را یدرود اموده بدار الخلد باقی شناختند مدفن
شان در خطیره علیحده بایان مقبره سیاوشان است.
بزاد و بتبرک به)

مرحوم حاجی ملا غلام محمد

﴿ معلم الحفاظ آزادانی ﴾

عالی عامل و فاضل کامل فرید عصر و زمان یکانه
دوران رفیق شفیق حاجی ملا غلام محمد خان نارکزانی
خلف الصدق مرحوم قاضی ملا محمد سلیم در علوم دینیه
از اکابر علماء محسوب و از اعاظم فضلاً محدود نیشد در عنفوان
شباب تحصیل بعضی علوم و حفظ قرآن عظیم الشان را در هرات
نموده و عنا نهت را بسوی سفر سعادت اثر حرمهین شریفین
زاده‌الله شرفاً منهطف گردانیده و بیاده و آزاده طی
منازل و مسافتات بعیده نموده و در شام شریف بعضی علوم
دینیه را تحصیل کرده بعد از لید مرام و حج و عمره وزیارت
حضرت سید الانام علیه السلام بوطن مألف خود دجوع
نموده بقدوریس کتب وتلاوة کلام مجید بسره برد در زمان
سلطنت مرحوم سراج الملة والدین امیر شهید حبیب الله
خان که در هرات تاسیس دارا الحفاظ نیشد فقیر مؤلف

و حاجی موصوف را بتعلیم طلبه حفظ قرآن مجید مقرر نمودند
از خلوص نیت و یمن همت این هر دو لغز ضعیف حق جل و علا
مر حمت نموده هشتاد لغز حافظ تام جید از دارالحفا ظ
بنعمت حفظ قرآن مجید هشرف و بوظبغه همه ساله از بیت
المال هو طف شدند در شهر صفر سن ۱۳۴۰ بحکم آیه
وا فیه (کل من علیها فان) جهان ذانی را پدر نموده
بعالم جاو دای شرافت چون حافظ قرآن مجید است تعیین
داریخ و فات حافظ قرآن شد ۱۳۴۰
مر قدشان مقابله در ب مزار فیض آنوار حضرت خواجه
ابوالولید احمد قدس سره واقع است بزاده و بتیرک به انا اللہ
و انا الیه راجعون)

خاتمه

مزایای طبع ابن یکان کتاب مستطاب و ساله شریفه
 در دیگر کتب مطبوعه حلالات مشایخ عظام هرات ظاہر و
 با هر است : خصوص جلد نالث که ذکر مشایخ و اکابر
 دین هیدن بقلم عالی جذاب ~~آخوند~~ زاد . صاحب ملا محمد
 حدائق خان که شخص نهایت ~~مکمل~~ و عالم علوم شرعیه و
 حافظ قرآن حمید مجيد و مدرس معروف آن دند و بن یافته
 و نام نامی بزرگان و علماء سعادت اشان بیان گار عیم الد
 مطبعة دانش شکر گذار است که موفق به طبع اینکاره
 آذربزرگ که زنده کنندۀ نام از رگان دین است
 شده . توالته است — بدیهی است ذکر ابن وجیل نامدار
 دلیل به شرافت و عظمت هرات میگردد و در آینه هم
 امید و اریم به یعن دیانت خواهی مسلمان صادر این خطه
 ترقیات بزرگی اهل میان دیانت و اسلامیت اینو لا یات آنست
 و یاددا و مائده — و این نام نامی هرات همواره در
 صفحات تاریخ اشر حائز اهمیت باشد .

﴿ احراری ﴾